

Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.

Series VIII: Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Sub-series A: Clippings Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Reel
229

Box
101

Folder
35

Clipping scrapbook, 1946 January-April.

- Part 1
Jan.-Apr.
1946
- Non-cooperation with Anglo-American committee of inquiry.
American Jewish Conference, Feb.
Churchill issues Zionist declaration to AHS; meeting arranged
by Bernard Baruch, Mar. 21.
Report of Anglo-American committee announced; Britain seen
likely to adopt report, Apr. 30.
- Part 2
May-June
1946
- Report - no Jewish state to be established but 100,000 refugees
to enter Palestine.
Truman urges immediate immigration of the refugees.
Zionists react to report as unfair; protest the delay of Jewish
immigration, May.
"Vote ZOA" slate, June.
Fight for Jewish state to continue.
Escape of Mufti of Jerusalem protested by AZEC, June 11.
Truman appoints cabinet committee of Palestine, June 11.
Rally in Madison Square Garden, June 12.
Zionists score Pevin, June.
- Part 3
July-Sept.
1946
- Zionist rally, Madison Square Park, July 3.
AZEC protests British loan being considered in Congress.
AHS condemns partition of Palestine; Truman studies British plan
for "federalization" of Palestine.
AHS clashes with Goldmann; resigns from Jewish Agency Executive,
August; ZOA supports him.
London conference on Palestine, opened Sept., then postponed;
Jewish Agency not participating.
- Part 4
Oct.
1946
- Truman statement to Atlee on Palestine settlement, Oct.
Dewey statement advocating opening of Palestine to Jews.
ZOA convention, Atlantic City; vote against partition; AHS
demands all of Palestine; re-elected president of ZOA;
clash over Goldmann.
Truman writes Ibn Saud favoring Jewish immigration to Palestine.
- Part 5
Nov.-Dec. 18
1946
- Further reports of ZOA convention.
AHS confers with Bevin, Nov. 15, and Nov. 20
Zionists confer with Byrnes, Nov. 24.
World Zionist Congress, opens in Basle, Dec. 8.
Support for Silver for president; political debates.
- Part 6
Dec. 19-31
1946
- AHS elected as chairman of World Zionist political committee.
AHS opposes participation in London conference.
Congress adjourns without electing new president; general council
elects AHS as member of executive; no president chosen.

הוא כך. אצל בעיות מפתחות הרי הוא מדינאי ציוני, ובתור שוכה הוא הצליח להוליך את מפלגתו שנה שנה מחיל אל חיל.

ד"ר נחום גולדמאן, קוד מראשי המלחמה חבר הועד הפועל ונשיא הועד הפוליטי של באר"ה, טס הנה יחד עם ד"ר סילבר. אני מכיר זה שנים רבות, עוד מימי העבודה המשותפת שלנו בשביל הקונגרס היהודי העולמי וקודמיו, הן הקונגרס העולמי הפוליטי בגניבה, הוא אחד מטובי הנאמנים שלנו. כמושב הגדול דיבר עברית רהוטת. אולם האנגלית שלו — אומרים — אינה יכולה להתחרות באמריקה עם האנגלית של סילבר. בעלי תחרות הם ז'ורז' ולי. דברים כאלה הם מעשים בכל יום ובכל מקום. גולדמן בעמדו לפני התושב המקומי באמריקה, הרי ידו על התחתונה. אולם כלנו בדעה אחת, כי גולדמן הוא אחד מטובי המחזות שבתוכנו. מדבר וכותב בשפות העולם — וגם אידיש. אופן דיבורו גם בענין בעיות קשות הוא: בקלות, כמעט בסגנון פיליטוני, ומשום זה מושך את הלב. עוד לפני מלחמה זו ראיתו לפני פני עולם. היום, כשהוא קרוב לחמישים, הוא עושה רושם כאברך צעיר.

הוא מכיר את העולם, יודע כי סדנא דארעא חד הוא. מכיר הוא את האנשים המסבבים את הגלגל החורב בעולם. אינו מתחשק עליוהם ברצינות בל מאה אחת, אופטימיסטן הוא מאותו הסוג, המאמינים, ואולי בצדק, שעוד הכל על מקומו יבוא בשלום. אין הכל מסתדר לטובה כמו שאנו מקווים, אבל גם לא לרעה כמו שאנו מפחדים. אופטימיזם זה יפה הוא גם לפוליטיקה. אופטימיסטים מעין גולדמאן, לאחר שיותרו וחתורים ידועים, סוף סוף קוד יראה העולם שהדין עמו. בשמו של ד"ר סנה, מי שהיה קליינבאום, יש מעין סמל. אש קדושה בוערת בו, והסנה אינו אוכל — רוצים

אנו לפרש, שאותו צעיר לא יאכל בלבת של עצמו. שכלו ההרף יביה את להבי הקנאות שלבו ויורהו. את דרכו הנכונה.

כשהוא מדבר הוא משתול להרחיק מן הפאטוס. הוא אינו רוצה להיראות כמתלהב, אע"פ שהוא משמיע דברים כמתלהבים. גם כיסודות אינו מדבר. הוא מסיע עובדות ורוצה לשכנע. מנמק גימוקים, מניח הנחות ומסיק מסקנות הפועלות את פעולתן כרגע. כפי הנראה עוד נכוננו לו תפקידים גדולים בקרב מחננו.

קליינבאום היה תקות היהודים בפולין. סנה שלנו לר' חם לשאירית ישראל השואפת לארץ אבות.

בהתעניינות רבה אני שומעים א תדבריו של ד"ר פליקס רוזנבלט, לא רק משום שמאחורי עומדת הסיעה החזקה של "עליה חדשה", כי אם מפני שהוא תלמיד חכם פור ליטי ואוהב הוא לטייל בשדה המציאות, בתור גואל לא הר געש הוא כטאבנקין, לא בקולות וברקים דרכו כחן, שאצלם מתרחב אולם המועצות לאספה עממית, אלא פרלמנטרי הוא בעל אסכולה יפה. מדבר הוא בשקט, בקצב, שוקל דבריו בקור רוח, לא תראה ניע וניד במפני כשהוא זורק ויקוקן של מילי דביותא כי היכי דבדחי רבנן פורתא ולא ישתע' ממו מחמת החומר היבש. תכניתו היא, שהפוליטיקה היא האמנות של האפשרי, ומוד הדבר בעינו אם קרן ההצלה של מגן דוד אדום רומס בדרכו עוברים ושבים שלא חטאו. גם אומץ לב יש לו ואינו מפחד שמה יקפח את פופולריותו. בסוד חכמים חשוב הוא רסן התגיון לפחות ככרוב הדמיון הסוער. בשני אלה הראה המושב הגדול שלנו עשי רות מופלגת.

דרכו, יודע להעריך את המשימות של המדיניות שלנו. עובדות הוכיחו לי זאת.

מזמרת ארץ הקדם, מן התכונות שנשתבחה מהן המזרח התיכון נטל הוא תשעה קבין: הרבה לשונות הוא יודע על בורין, מערביות ומזרחיות. ואילו ישאלוני איך מחוייב להיות דיפלומט עברי, שעליו להיות מקורב עם המערב ועם המזרח, ביחוד עם המזרח — אענה בלי היסוסים: כזה ראה וקדש! החייל שלנו הוא יציר כפיו. עוד עתידים דורות יבואו לשאת את הבריגדה העברית על כנפי רגלים, ואז לא ישכחו גם את יוצרה, זה שהטיל בה את הנשמה העברית וחידש את מסורת החייל העברי בארץ העברית — משה שרתוק.

בכליון עינים חיכה הישוב לבואו של הרב אבא הלל סילבר, מי שנבחר כעת מה אדור לנשיא ההסתדרות הציונית בארצות הברית. הופעתו הגבוהת ואופיו מלא המרץ עשו רושם על הכל. בעל קומה הוא, חסון, וראשו המחוטב מדבר בעדו. עיניו התודרות מציצות מן המשקפים לא בלי חיבה ורוך. אין הוא מתאים כלל לאותה תמונה של ה"ראבינר" שאנו רגילים לתאר לנו. הלא רב הוא לעדה מתוקנת. באמריקה נחשב סילבר בין המוכתרים שבגוואמים. ואל יהא דבר זה קל בעינינו. בארצות שיד הדימוקרטית תיקפה שם, גדול ערכם של הנאמנים. העתונאים האמריקאים אומרים עליו שהוא מקסים את שומעיו. אולם מה בארץ ישראל נעצרה קצת מרבבת נפחוננו. לדבר אידיש לא רצה. כראדיו ירושלים הוא דיבר עברית ובהצלחה יוצאת מן הכלל. הוא שולט בלשון העברית בדיבור ובכתב, אפילו באופן ספרותי. אבל לדבר עברית בסומכי אינו רגיל. באספה אחת אמר, שכאן הוא ממחר להתעייף, וכי אין הוא מרגיש את עצמו חפשי כל כך כמו שהוא רוצה. במושבנו הגדול הוא דיבר אנגלית. תנועת הגוף וההפסק האמנותי נחשבים תמיד כמכשיריו של הגואל. והלה משמש בהם כאמין גאון. נתאר נא לנו את סילבר הגואל באסיפות הענקיות של ניו יורק, דמיוניות אינם נותנים אף לצליל אחד של נאום שילך לאיבוד. הכל מכירים אותו. הוא השחקן שכנגד ל"סטימן" ויין, ודבר זה בלבד דיו להעמיד אותו בקרן אורה על במת הציבור.

סטימן ויין היה מידיו של רוזנבלט, קרוב למלכות. וזאת היתה הטראגדיה של ויין: הוא האמין לידיו הגדול. אבל סילבר לא האמין לו. הוא לא בטח בנדיבים. והצדק היה עם סילבר. כל ההבטחות של רוזנבלט ושל הלייבור באנגליה — את כולן נשא רוח. בהזדמנות הראשונה בגדו בנו כמו נחל. סילבר הכיר זאת בעוד מועד.

עכשיו נטויות עיני כל העולם היהודי אל סילבר. אומרים שהוא איש העתיד שלנו. בעלי התלהבות שבנו מק' ויין, שהוא יעשה את הנמנעות לאפשר...

מי יודע אם אין צמרמורת עוברתו לזכר אותה מנהיגות...

הרב מאיר ברלין, נשיא המזרחי העולמי, רב שאומנתו בכך והוא ראוי לכך, דיבר במושב הגדול כאחד הנאמנים הראשונים דברים מלא און ונכונים אל הלב. כפי שאנו רגילים לשמעם אצלו זה ימים ושנים. כל פעם שאני שומע את הרב ברלין הנאם, מיד ניצבת מול עיני רוחי תמונה אחת ידועהמימי הבינים, היא תמונת ההגמון בעל המלחמה, שבגרמניה ובשאר ארצות פיאודליות הם היו גם אדוני הארץ. והם היו יוצאים לשדה קרב רוכבים על סוסים ולבושי שריון ברזל מתחת לבגדי כוונה שלהם. מאיר ברלין עושה רושם של אישיות קפדנית. אין לי כלל הודאות, שהדבר הוא באמת כך. אבל מי שרואה אותו ושומע דבריו מוכרח לחשוב ללוחם מלחמות ה' בלי כל ויתורים. אצל שאלות הדת ודאי

ד"ר מאיר אבנר
1-3-46
HAOLAN
קלסטריום
ממושב הועד הפועל המצומצם

רושם גדול עשתה העובדה בעולם היהודי, כי אל הדיונים החשובים בדבר הצהרת בזון באו חברי האכסרף סיבה הציונית מועפים ביעף מאנגליה ומאמריקה לירושלים. אפשרות טכנית כזו אף בחלום לא ראינו בשנת 1897. או היינו אומרים, כי רק הוות להתקיימות הכבירה של התחבורה אפשר היה לקרוא לקונגרס יהודי כללי. והיום? על כנפי רוח הם דאים באים. מתקצצים עם אחיהם ובמרום עיר הקודש מדברים הם בלשון נביאי הקדש בפני העולם כולו. אין כוונתי להודיע על מה שקרה בישיבות, אני רוצה רק לציר פרצוסים אחרים, כפי שהם הצטיירו במוחי.

באחד הקונגרסים לפני עשר שנים לערך נתגלו חוכרי חים על כמה מן השאלות שנחלקו בהן המזרחי והשמאל. שני הצדדים הצהירו הצהרות. רב נכבד אחד עלה על הבמה והוא נאם בלשון גרמנית ספרותית מנופה. אחריו הצהיר ד"ר בר השמאל את גילוי דעתה של מפלגתו.

הנאום היה שפריצן. הוא ריבר עברית. אותו ניגוד לשוני של הימים ההם עוררני באופן מיוחד. דברתי על זה אח"כ עם ציר המזרחי של מולדת הגלות שלי, ד"ר מארק. צדקת — אמר אלי — ואיוו ענינית נפלאה מדברים הם בעלי השמאל האלה! שפריצן הוא היום הגואל המפואר בהזדמנויות חגיגיות. גם בוכות של המושב הגדול הוא כיבד את מקומו.

נאום מסוג אחר הוא רובנשון. בישיבה הוא יושב ראש. הוא נואם עממי במובן הנגד של מונח זה. נאום משתפך כורם על המון שומעיו, מסיע לבבות ומלהיבם. אפילו לקנני הסגנון מברכין כאן ברכת הנהנין.

עם הסתלקותו של אוסישקין דיל נעשה בן גוריון לאישיות המרכזית המייצגת את הישוב. גם השמאל הקיצוני וגם הימין הקיצוני מתחשים אליו בכבוד ובהערצה כנה.

כשאתה רואה את בבואת הצל של ראשו, אתה נזכר בספינס. אבל בעצם הווייתו אין סתום וחחום. כל האומר ששתקן הוא אינו אלא בראי. מקמים אין מספר שמעתי כשהוא נואם. גם במושב הגדול נאם. בנימוקי הוא עורך דין, בהפרדה — חמאי, עמקן הוא כפרופיסור וקשה כבעל דין התובע מה שמגיע לו. יכול הוא לנאום שתיים שלוש שעות ואפילו יותר, אבל אין איש ערוב את האולם. הכל נגררין בסקרנות אחרי הלכי המחשבות שלו. מוחלטים הם דרישותיו ורצונו כלשונו הפסקנית. במאה א"זו הוא דורש את מדינת היהודים שהבטיחו. במידת הנכונות לוותרים שונה הוא מוויצמאן. שניהם הם מעדיית שינו, וההבדל שביניהם לא לריעותא הוא אלא לטובה.

בן גוריון הוא ציוני וסוציאלי. בשורה הראשונה, חושבני עומדת אצלו הציונות. והוא מה שמחמם את לבנו כשאנו נזכרים בבן גוריון.

מנהל המחלקה הפוליטית בסוכנות, משה שרתוק הוא עדיין צעיר בערך, קומתו בינונית, תמיר, מצד אחד: עמדת חייל — במלחמת העולם הראשונה הוא היה "קצין בצבא התורכי" — מצד שני: "על מצחו מרחפת מחשבה", כמו שאמר י. ל. פרץ. אופיו רציני, שקול, צנוע. הוא היה תלמיד ויד ימינו של ארלוזורוב, ובמשך ימי עבודתו המדינית הוא שגשג ועלה על עצמו. שני נשיאיו וויצמאן ובן גוריון, מעריכים אותו מאד. מוח צלול, לא בסופה ובסערה

Lipsky at Zionist Rally Here Warns Britain 'Axe May Be Driven' Into Her Line to India

Warning that "an axe may be Chaituzim Ready to Go Build and driven" into the British Imperial Defense Palestine" and "Aliya, un-line to India, Louis Lipsky of the World Zionist Executive Committee told 3,000 persons at a rally last night in Carnegie Hall that the "greatest thing the English fear is frank discussion."

Mr. Lipsky did not elaborate this assertion, except to accuse the British Administration in Palestine of "double-dealing and double-talk," but he told a reporter later that Great Britain was fearful of the situation in Iran.

Great Britain is pursuing a course "leading to her own destruction," he declared at a farewell demonstration for twenty members of the Hechalutz (the pioneer) Organization, who will depart soon for Palestine. Recently returned from that country, he reported there were "unofficially" 675,000 Jews in Palestine.

The rally, sponsored by the League for Labor Palestine and the Hechalutz, received messages from Dr. Chaim Weizmann, veteran Zionist leader, and (Rabbi Abba Hillel Silver, co-chairman of the American Zionist Emergency Council and president of the Zionist Organization of America. Dr. Stephen S. Wise, co-chairman with Dr. Silver, was chairman of the meeting.

Pointing to banners in the hall bearing the legend, "American Lapson.

Dr. Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America, who visited the fighting areas, talks to a Rishpon man wounded by bayonet.

Madison 1-11-46

5

מי איננו יודע, כי הנשיאים הראשונים של ההסתדרות הציונית באמריקה לא היו אמנים על תרבותו הלאומית, הם היו והנם ציונים מצוינים, מנהיגים בשרוויים, כלילי-מעלות. אולם יחד עם זה, יש להודות, רחוקים הם מן המקורות וזרים הם לשוננו.

עד כמה שהמיוון פתח משנה לשנה אלינו ואל משפחתנו, נעיד בחירתו של הרב ד"ר אבא הלל סילור לנשא החזק של המפלגה הציונית באמריקה. זהו כוכב עולה ומוזהר, אף כי לא חדש, בשמי תנועתנו הלאומית. ברוי לי, כי עתיד הנהו להיבחר בזמן מן הזמנים לנשיא ההסתדרות הציונית העולמית. על כל פנים מן המועד הגון לכת, כי מתחנן הוא בכל אותן המעלות הדרושות משרה נעלה ואחריתו מלבד, זו המשרה הנחרת והנדרשת.

סאת

בכלל עליה ד"ר א. ה. סילוור בשנים האחרונות למעלה דראש-
שמו נודע לתהילה ולברכה בכל ארצות הגולה בכלל ובארץ-ישראל,
קוסמפוזיטונג, בפרט. קנאותו לציוניות טהורה וצדופה ללא
ויתורים ומשרות, עמידתו הנאמנה והאמינה במי תקיפ-עולם
בנואשינגטון ובלונדון לתבוע מהם בעז ובפה מלא את זכויותינו
בביתנו הלאומי — הוכיחו פעם יתירה עד כמה הגור ראויו
למפקדו הקשה בבור ראש ונאמנה לתנועתנו, שבאף כעת עד
המשבר, ביהוד נוכחנו עד כמה הוא חביב ופופולארי על המוני
הציונים כאשר הפסד מנשיאות הוועד הציוני לשעת-חירום,
לתפטרותו זו הכתר גלים צוים ועשתה רושם כביר בליכך עד
שקם רוב היהדות הלאומית לעמוד לשינוי, לאשר את עמדתו
וליישר את כוחו — וסוף-סוף הושב לבנו. זה היה מעין בור-
המבחן שבבילו לראות בעליל עד כמה מבוסס ומאושש מקומו
למבין בבורית-החיות הזה.

אבל עיקר העיקרים, לדודי, במסכת אישותו של ד"ר מילרד הוא זה, שאחד משלנו הוא. "משלנו" — משמע מילדי העברים. בולו מריהוללים של התנועה העברית. הוא יצא אל החיו והופיע בשני העולם בולו מתוך האגדה העברית, הוא תביר יידידי מופרד ואני זוכר אותו כמעט מן היום הראשון בבאתי לאמריקה, זה למעלה משלושים וחמש שנים.

אחד מהם הוא ה"תתן דנן" אבא הלל סילוור, שלא רק היה מראשי "דער הרצל ציון קלוב", אלא אחד משלושת מייסדיו: הוא גופו, איווי מרדכי (גם הוא רב ומחבר, שנעשה מנהל של באנק) ועזריאל טשיפסקין (מנהל חברת החינוך היהודי באמריקה). שלושת הנערים האלה היו תלמידיו "שיבת ציון" (אולוויין) ובעזרת הסמרה העברי ר' משה סילוור, אביהם של אבא הלל ומרדכי (תיהיו דר בעת בירושים ומחבר פירוש לתורה בשם "בלי כסף"), בנוונו אגודת נוער לציוניות ולדיבור העברי.

האגודה הגות היתה ראשונה לכמה מעשים טובים ;
ראשונה לדבר עברית באספותיה, ראשונה לחצות תיג' סרן
עברי באמריקה, ראשונה לבנות רשת של סניפים בכל מדינות
העיר ניו יורק גם בעיר ניו יורק, ראשונה לתת דחיפה לסוד
תנועה הגדולה והרחבה של הנער הציוני "יהודה הצעיר".

מיד בבואי לג'ורירוק מציריכולדתי מינסק, ואני נער עברי
מלא בגזעיים לחיים עבריים, וכנעתי גם לאגודת הגדולים הידועה
בימים ההם. משיי שפת עבר וספרותה" (היושבראש היה הסופר
ההעסקן העברי משה הלוי הוא הפרופסור המנוח משה לוין,
שלימד בסמינאריון של שכטר) וגם לאגודת הנערים. שיצא לה
ד"ר הרצל ציון קלוב". שתי האגודות אלה מצאו להן
מקום לאספותיהן בחזרי המוסד "אדוקישובאל אליאנס" אשר
אחרי אספותיהן. ויורשה

(המעיל) בתרגומו של ה. א. פרידלאנד היה סוחר, ב"מכירת יוסף" של יצחק קאצנלסון היה יהודה. במעט נעשה לשחקן בעל־מקצוע. על תשמו: הבימוי היה בידי השחקן האדיר המהולל לאון בלאנק, והוא החמיר מאוד בכל המפעל התיאטרוני, שיחא עשוי מתוך טעם אמנותי. קצב הלל נתפרסם לשבח בכל חוגי הציגונים והעבריים שבניו־יורק. הוא גם ניהל את סניף הארלס של "ד"ר הרצל ציון קלוב", הוא עמד בראש וועד התעמולה, ושימש ציר ראשון בשם הנוצר בוועידה השנתית הציגית העשירית. שם נאם נאום עיני נלהב — אולי נאום ראשון בכל תולדות הוועידות הציגיות.

מכר תיאורתי בגליון סינסינאטי של "הדואר" (שנה שמונה-עשרה, גליון כ"ט) ביצד החליט "מנין" מסובי החברים של "ד"ר הרצל ציון קלוב" להבקיע את חומת הסינסינאטון הירופורמי בסינסינאטי — וכולם יצאו מעוטרם בתואר "רבי" בשנים הראשונות למלחמת העולם הראשונה. בתוכם נמנה גם אבא הלל סילבור. נמנים (1915—1917) שימש ככתר הרבנות בעיירה ווהלינג של יוירביגה. אחר כך נתמנה רב ב"היכל" הירופורמי הידוע בקליב"אגד" ומיד יצא לו שם כאחד מנהיגי היהדות האמריקאית בכלל בתנועה הציונית בפרט.

א. ד. סילור צמח ועלה מוועידה לוועידה, משנה לשנה.
נא מצטין בשתי תכונות יקרות, שהעלות והאמירות על פני
חיו: מהיג מלידה ומבטן — נאם לוקח לבבות.

מנהיגיהו מותנה מתוך טבעו. הוא בעל רצון מביד ובעל
חזקה טמאית. הוא יודע מה שהוא רוצה. ואם מצא את הדרך
לגבולה בעיניו, שוב לא ימוש ממנה. לא איכפת לו אם אפילו
למצא במסע או יישאר לבדו — על דעותיו לא יוותר, מהשקפותיו
לא יסור. הוא אינו נרתע מלהילחם על אמונותיו ועקרונותיו. והנה
יבחינו הנסיון, כי בכל פעם שהופרש לפניה מתוך התנגדותו
רוב — הוחרו אחריו למקומו הראשי הקודם עוד ביתר כבוד
רוב. בידו ראוי זאת לפני שנה כאשר הודה ברוב דעות
היות יושבראש בוועד הציוני לשעתה — נתעוררה דעת
קהל הציונים באמריקה במידה שלא היתה כמות. רוב הציונים
מממים צדדו בזכותו ובזכות שיטתו — היא השיטה המבוססת

(over)

שהיה סופר ועכשו פועל בהיאסם צבי סקלר, ב. שלווין, גציל
ליקובין, נפתלי הרץ אימבר (בעל "התקוה"), דוד בלוזשטין
(מנהל "אדיקייסונאל אליאנס"), א. גוניקמאן (עורך-מנהל של
התענו הויני "דווארליש"), חיים מאלק (סופר אידי ידוע)
ועוד — מולם עזרו ל"דוד הרצל ציון קלוב" בכל כוחם בדרך זו
או אחרת, א. ל. הרווין (מנהל בית-מדרש למורים בבוסטון)
היה שנים אחדות מנהל את ה"קלוב" הזה בהצלחה יתירה, והמורה
העברי צבי שטרויס היה מסייע בדיבור העברי, ואני עבדכם
חוברתי וערכתי כל מיני כתבים עבריים בשביל החברים, וגם
אמתי בכל שעת-צורך.

מחנך סביבה כזו של חמימות, חיבה והערצה לא יפלא איפוא
אם שבשנה האגודה, עשתה חיל רב והביאה תוצאות מלבד רצונות.
האגודה גדלה מתוכה אינטליגנציה שלה. היא פיתחה כוחות של
ואמים, שהטיסו לרצון הציוני גם באגודות אחרות לקטנים
לגדולים. היא הרחיבה את ידיעותיהם של החברים בדברי ימי
ישראל, במשק העברית ובספרות העברית — וביתוד בכל פרטי
התורה וההיסטוריה של חייב ציון והציוניות המדינית. היא גם
טילה על החברים והחבורות לעשות פעולות ממשיות למען
קדושת האומיות שלנו. באת: היא קשרה את כל חבר
משאת נפשו בקשרים רוחניים וחיוניים, שלא ינתק עוד לשלום.

אני הנבר ראה את ד"ר אבא הלל סילוור מראשית נביסתו ועד
גיעו למקומו הנישא כיום הזה. כבר אז באננות "דיר היצל
יון קלוב" ניבר היה בסמינו, חינוכו העברי בבית אבא ובישיבת
אלווין יחד עם מעשיו הפוריים באנודה זו, שאספותיה הראשונות
הקימו גפן בביתו — תהימה שטבעו על גפשו טבעה
וניתנה עברית עמוקה. אבא הלל היה נער שחור ונאוה, מבהיקה
הדורפנים, בעל שערות מתולולות ועינים בווערות. בילד זרז
מסולח, עליו רועען — היה רוחהיתיה באספות האנודה. במחזה
למפאון לא לקח שום חבל. אולם בכל שאר המחזות שיחק
קטנים חשובים והצליח, כגון: במחזה "ציאת מצרים" של ד"ר
מ. זאלקנד היה משה, בקומדיה "במקום דרשה" מאת י. ת.
גוב היה המורה העברי, במסופיה של ארנסט קוננו

2.

ד"ר הרצל ציון קלוב" חי כעשר שנים חיים עשירים ומבורכים, יוד תגבורתו עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה, ואחר כך נתמנה בתוך הסתדרות "יהודה הצעירה". אולם נזמה לו, כי רב היום אין לנו פה אגודה כזאת. אוכל להעיד כעת, אחר מרחק עד של שנים חלל התפכחות, כי קסם מיוחד היה לה — בחיות קסם כזה להסתדרות "אחיצבר" שלנו. מה היה מקור הקסם הזה? שני סיבות היו לדבר, לפי דעתי: המספחתיות הנעימה והחמה בקרב החברים — וגם האידיליות היתירה ומסירות הנפש ושפה ולציוניות. החברים מגיעו הנם אף מיום הזה ידידים נאמנים ואחים בנפש (בחיות הדבר לחברי הסתדרות "אחיצבר" הישנה). עוד לפני "השומר הצעיר" הכניסו באגודת "ד"ר הרצל ציון קלוב" את היסוד של הנשמה עצמית. עד כמה שאני זוכר, אהבו החברים הצעירים בכל לב ונפש את אגודת ששעשתייהם. בולם היו כחיללים נאמנים, אשר סרו למשמעת אגודתם בכמה התלהבות רצו אל האספות והקפידו לדבר רק עברית. בכמה שמחה הוציאו אל הפועל את כל המפעלים הרבים והשונים של ה"קלוב" הזה. תוכלו לשער בעצמכם עד כמה היה רב המצוי החינוכי, שגידל לנו קבוצה שלמה של מנהיגים ציוניים, המפורסם בעיר ארצות הברית (א. ה. סילור, י. גארין, ע. טישפיקין, ש. סהן, מ. פלישין, ב. ברוקנר, ע. גיומאן, י. שרארן, ב. פרידמאן, א. סלומאן, י. ש. אברהמס, אסתר פיינשטיין, הננוחה בתרגומי גראבאסקי ועוד: הסופרים: המנוח ח. א. ספריהאנר, ר. גלסון, י. גרוסמאן, ג. א. סקולסקי, המנוח ע. ד. קרימאן, גיומאן, א. שינמארק ועוד).

אָנזען רבו אַז היידיש לאַנגזאַם זיין מײַסט אָנזעהט זיין שטאַט
אָנזען געװאָרן חזר בייזשען בייזשען עבֿרֿי מײַסט
דורך בייזשען — זיין העכערע העכערע, שרײַטען בעכערע אין
שײַטען בעכערע. זיין מאַטעריאַל, דײַר אָנזען רײַטען (הרײַטען
בעכערע) — אַרױסשטאַל אַליאַנס, טיפּס מעניין של טיפּס
זיין, מלמד זיין, בעכערע וּבאַנגלֿיש, אַבֿי געלדער, ראָבין
זיין, יוסף וואָרען, דײַר יושען בעכערע, געלדער בעכערע, מײַסט
אָנזען, יעקבֿ פֿילמאַן, אַפֿרֿים קאַפּלאַן, זיין קוטלער, יעקבֿ מול (מי

אן די אידען שמערען די אראבער אין
אירן ישראל צו ווערען זעלבסטשטענ-
דיג. דער דאזיקער "נאטיוואפע",
וואס האט נאטיוויזם אין אירן ישראל
20 יאר, האט זיין שינא צו ארויסער
אציאנאלער באפרייאונג באדעקט
מיט א זיכענע אפיל, אן אפדעקט
זאל אריינלאזען אלע הימלאזע אידען
באמיט ער ווייסט נאך נישט, אן די
קאמאניסטעס מאכט אזוינס אומ-
געדולד.

על ארבע, "אומאפיערע" סאך איינ
וואנדערונג פון 1,500 איידען
א חורש
למחר, יא. 13 (איטא) — די
רויסערס "נייטסאנאמער" האט דא
זינס באריכטעט, אז די "ארמאנישע
יגע" האט אויף א נייטאפיערע
ווען איינעשטימט: אסאנעכען דעם
נאכטען פארלעגן וועטן אריינלאזען
1,500 איידען א באזאג פון אים

דיסטען און יאפאנע, האט מען
האט אויך געפונען צו די פערטן
דינאסער קורדן פון וועלכער ער בין
א מיטגליד, האט ער א קערפערשאפט
וועלכעס איז געוועזענען א אידיש
געווען שטאם איז א באפעסענען פון
ווייניגסטענס אראבער און איז דא
על איבער. דא פארטאג האט געפונען
ערט, אז ווי וועלכעס מענטשען קענען
געהאטען האבען די קורטע אידען
דעוואלוציעס נאך אינעם וועג.

עוועלכער צייט האט ער אפגעוואר-
טן די אונטערזעכונג אין דייכסטר
אפגעטאן דאסעלעבן.
דער בריטישער מיניסטער פאר
ה. קאסטאן האט געזאגט אז ער
אליינע וועט אויך קיינסטע, אז
ווערדיגן אז דא אליינע דערט אים
מע פון בלויז פארטעסטאנטע.
דער עקספארטירענער מיניסטער
וואלט א. בייזשטאן האט געזאגט

ג"ל וואס באשטימט פון סטיווענט
פאלינג האט דערקלערט, אז
ישראלס קורעס גלויבען, שטייער-
ן זיך אויף דער ביבעל, אז נאנט
זיין וואס אויסגעקליבען איז ישראל
זיין דאס אידישע לאנד, און זיי
לעבן, אז די יודעראויפטשטעלונג
אידישע- וועלכעסטשטענדיקייט
זיין א ברכה, פאר דער מענטש

1. פארקני האט, ענטפערנדיק
 2. א פארוואנדלונג פון אסעריקאנער קאד
 3. עמיטירונג פון באשולדיגטן, פארוואנדלונג
 4. אסעריקאנער עמיטירונג
 5. אסעריקאנער עמיטירונג
 6. אסעריקאנער עמיטירונג
 7. אסעריקאנער עמיטירונג
 8. אסעריקאנער עמיטירונג
 9. אסעריקאנער עמיטירונג
 10. אסעריקאנער עמיטירונג

ס'לווער, ניומאן, ליפסקי און ראטענבערג רעדן
פאר ציון-אדמיניסטראציע קאונסיל

אויפגעטאן, און 13. — די אסאך
דיאנער קויפטן ווערן פאר א יאָר
שטענדיג אין ארץ ישראל, האט
געקענט דערקלערט דעזונדן רעזולט
אפגענומען ווען ער איז אויפגעקומען
טען פאר דער ברויטשאפטדיאנער
קאמפניע, וואס פארשט דאס ארץ
ישראל פראדעקט, די אידישע מלוכה,
האט ער געזאגט, דאס איינגענומענע
ווערן דורך ענגלאנד מיט דער פאר
אפגעזעט פון די פאראייניגטע שטאטן.
(דעזענדט פאר'ן מאנעט פון דער
אסיריאנער איינגענומענער ארמאנעס
נייאזעט האט דר. אבא הלל מילער
דערקלערט, אז אויב דאס יאר

U. S. ZIONIST HEADS AFFIRM DEMANDS

Anglo-American Findings Must Recognize National Status in Palestine, They Warn

American Zionist leaders met in special session here yesterday to serve notice that they would accept no recommendation of the Anglo-American Commission of Inquiry on Palestine—even the granting of increased immigration—unless it provided for the recognition of national status for the Jewish people in the Holy Land.

More than 150 regional executives of the Zionist Organization of America's national administrative council held a closed meeting at the Murray Hill Hotel to formulate their official attitude toward the Anglo-American board. It was learned later that the council heard speeches denouncing the committee and the British and United States Governments by a dozen of the foremost Zionists in the United States.

The warning that American Zionists would not accept increased immigration as a substitute for the movement's political ambitions came from Dr. Abba Hillel Silver, speaking as president of the ZOA.

"It should be clearly understood by everyone, and more especially by members of the Anglo-American Commission of Inquiry now meeting in Washington, that the rescue of a certain number of refugees alone, however vital and urgent, is not Zionism nor is it the Balfour Declaration nor the Palestine Mandate," he said. "Zionism, Dr. Silver went on, was a movement that antedated both World Wars and was aimed at solving the age-long 'national homelessness of the Jewish people which has created refugee problems for us as it has in the past, time without number."

Most Speakers Voice Misgivings

Misgivings as to the need for and the aims of the Anglo-American committee were voiced by most of the speakers. Many condemned the creation of the board as just another move to "stall" the solution of the Palestine problem. Dr. Emanuel Neumann, vice president of the ZOA, who together with Dr. Stephen S. Wise headed the delegation that testified before the committee's hearings in Washington, declared that nothing could come from the inquiry that was not long known. He added that British Foreign Secretary Ernest Bevin's proposal to drop the problem of Palestine into the lap of the United Nations Organization proved that the inquiry was merely another move in a "prolonged and elaborate run-around."

Dr. Neumann criticized President Truman for "having lent himself to this game, whether consciously or unwittingly."

Pessimistic opinions as to the final recommendations of the joint board of inquiry came from many speakers. Magistrate Morris Rothenberg, in particular, said that because the British members came to the hearings with preconceived ideas, the best that could be hoped for was "recommendations for some immigration into Palestine."

On a motion by Daniel Frisch, chairman of the administrative council, the meeting sent a cablegram to Palestine's Jewish community joining them in their Day of Protest yesterday against the closing of the doors of the Holy Land. The council also approved a campaign to raise \$500,000 to finance an enlarged project of public relations and education.

TRANS-JORDAN PLAN HIT

U. S. Zionists Protest British Move in Message to Truman

President Truman was urged yesterday by Rabbis Abba Hillel Silver and Stephen S. Wise, joint chairmen of the American Zionist Emergency Council, 342 Madison Avenue, to "insist on the inadmissibility" of the British Government's intention to bring about the permanent separation of Trans-Jordan from Palestine and its recognition as an independent State.

In a message to the President they assailed Britain's contemplated action as "another unilateral revision of the Palestine mandate and a new attempt to establish a fait accompli in disregard of Britain's obligations toward the members of the League of Nations under the mandate, toward the United States under the Anglo-American Convention of 1924, and toward the United Nations under Article 80 of the Charter."

cont. from p. 3

ישראל אזור לאנג ווי עס וועט אנהאלטן טען דער פארדער פון דער ענגלישער אמעריקאנער אונטערזוכונגסאמאניסט. דער קארעספאנדענט פון דער ענגלישער ניוסאגענטור, וואס האט זיך נאכדאמס צוריקגעקערט פון מיטלען מזרח, האט דא דערקלערט, אז קיין איינע פון די ארבייטער מלוכות וועלן נישט באטייליגט זיין אין דער ליגע, האבען אבער נאך ביז איינס אפיציעל נישט געענטפערט אויף דעם ענגלישן פארשלאג אריינצולאזן 1,500 אידען א מאנאט.

עס וועט פארשטאנען, אז די ארבייטער מלוכות ווארטען אויף די דע וואלטאטען פון באראטאג פון קעניג אייבן סאד, וואס געפינט זיך איינס אין קארדא.

די ענגלישע אמעריקאנער אונטערזוכונגסאמאניסט דער קארעספאנדענט, לויט איין די הענט פון דעם הערשער פון סאדא, ארבייט, וואס דארף באטייליגט אויב ער זאל האלטען מיט דער ארבייטער ליגע אדער מיט דעם העכסטען קאפיטל טעט פון די פאלעסטינער ארבייטער, וועלכער האט צוריקגעוויזן דעם ענגלישן פארשלאג.

"איד נאכט, אז די מיטלדער פון דער ארץ ישראל אויספארשונגסאמאניסט בייע, אריינערעכענענדיג די ענגלישן דער צווייטעלען זעהר ווייניג אין דעם, אז אויפ'ן יסוד פון דער באשפאר דער קלאראציע און פון סאנדאט האבען די אידען פליכטלינגע דאס פולע רעכט אויסצואוואנדערן קיין ארץ ישראל. עס איז אבער אויך נישט קיין צווייטעל אין דעם, אז די ארבייטער פון דער שטעלע און די ברייטע באאמט ווי ווערן דערמיטאנט אין ווייניג נערשלאסן דורך די ברייטע באאמט טע." דעם דאזיגען אויספיר האט גע' מאכט געטעט, וואס נאכמיטאג, דא עמנואל ניומאן, דער אנפירער פון דער ציוניסטן דעלעגאציע ביי די פארדערען אין וואשינגטאן, איז ווין בא' ריכט אויף דעם ערשטען מיטלינג פון ניומאן אוממיטלסט אריינצולאזן קאנ' סיל פון דער אמעריקאנער ציוניסטן שער ארגאניזאציע, דער מיטלינג איז געפירט: עווארען אונטער'ן פארזיך פון דניאל פריש, טשערטאן פון דעם קאנסייל, מיטלדער פון דעם קאנסייל פון אלע טיילען פון לאנד האבען זיך באטייליגט אין דעם מיטלינג.

WISE, SILVER URGE TRUMAN NOT TO TOLERATE BRITISH TRANSJORDAN PLAN

New York (JPS)--Dr. Abba Hillel Silver and Dr. Stephen S. Wise, co-Chairmen of the American Zionist Emergency Council, in a message to President Truman, assailed the British plan to grant Transjordan independence as a British move "to avoid placing under trusteeship an area which Britain seeks as her exclusive sphere of influence." They urged the President to "insist on the inadmissibility" of such a "unilateral revision of the Palestine Mandate."

The two Zionist leaders stated that British Foreign Secretary Bevin's announcement, January 17th, concerning the British Government's intention to permanently separate Transjordan from Palestine by recognizing it as an independent state is "a new attempt to establish a fait accompli in disregard of Britain's obligations toward the members of the League of Nations under the Mandate, towards the United States under the Anglo-American Convention of 1924 and towards the United Nations under article eighty of the Charter."

"This comes with particularly bad grace now that, at the request of the British Government, the United States and Britain are jointly examining the Palestine problem," the message said. "It is also an attempt on the part of Britain to set up another ostensibly independent state under British control in a territory now under international supervision, and to avoid placing under trusteeship an area which Britain seeks as her exclusive sphere of influence."

דא. אבא הלל סילווער, פרעזידענט פון דער אמעריקאנער ציוניסטן ארגאניזאציע, האט אין זיין דער דערקלערט, אז אויב די ענגלישער קארעספאנדענט פארשיקט וועט נישט פארלייגען א רעקאמענדאציע, וואס זאל אויף אייביג מאכען א סוף צו דער אידען נאציאנאלער היסטאריע ווינקיט, וועט קיין אנדער פארשלאג פון דער קאמיטע נישט ווין אנגענומען פאר די ציוניסטען.

ווען ענגלאנד זאל נישט געווען שטערן די אידען אריינצולאזן קיין ארץ ישראל, וואלטען איצט געלעבט הונדערטער טויזענטער פון די אידען, וואס ווייניג אומגעפאר 100 טויזנטער פון די נאציס, האט סילווער בא' טאגט, ער האט אויך אויסגעדריקט דעם באדויער, וואס ענגלאנד האט אפגעווארפען פרעזידענט טרומאן'ס פארשלאג, אז מען זאל גלייך אריינ' לאזען קיין ארץ ישראל 100 טויזענט היסטאנע אידען.

"ס'זיך האבען ערדע געזאגט פאר דער קאמיטע, אבער ס'זיך געווען נאך אלץ נישט צו וואס די דאזיגע אויספאר' שונג איז נויטיג. די הויפטפאקטען פון דער לאגע ווייניג קלאר און בא' קאנט צו יעדען איינעם, אריינערעכט גענדיג די ארמיניסטראציע, די ברייט' שע רעגירונג און די מיטלדער פון דער ענגליש-אמעריקאנער קאמיטע— האט דא ניומאן ווייטער געזאגט אין זיין באריכט. — עס איז פאראן א גרויסע מאסע אידען פליכטלינגע, וועלכע מווען אויסוואנדערן און וויל לען זיך באזעצען אין ארץ ישראל, און וואס עס איז איצט נויטיג, און וואס ס'זיך פארלאנגט, איז—אקציע, און קיין אקציע קומט נישט. לעצטענס האבען ס'זיך געהאט א נייע דערקלערונג פון ברייטשען אויסער-מיניסטער בעוויזן מיט דעם אויספיר, אז די נאציס אבער ישראל פראגע דארף וויכטיגענען ווען דען צו דער נייע ארגאניזאציע פון די פארלייגטע פעלקער, דאס בא' שטעטיגט נאכאמאל אונזער פריערדיג'ע מינוטע, אז די אויספארשונגסאמאניסט בייע איז נישט מער ווי נאך א מיטל צו פארשטעלען די נאציע פראגע, און אז די ערשטע קריסטל פון דער פאר' שלעפונג וועלן ווין די אידען פליכט' לינגע."

דא. ניומאן האט זיך דאן שוואר ארויסגעזאגט קעגען דעם נייעם פאר' שלאג פון ענגלישען אויסער'ן מיניס' טער, איבערגעגעבן די ארץ ישראל פראגע צו דער ארגאניזאציע פון די פארלייגטע פעלקער.

— איד ב'ן שטארק קענען דעם, די נייע ארגאניזאציע פון די פארלייגטע נייע פעלקער וועט ערשט איצט גע' שטענען, און מען קאן נישט דעווארטן, ווי זאגען האנדלען זיך און מיטלען, דיין איז דעם ענין וועטען ארץ ישראל אבער דערווייל האבען די רעגירונגען פון ענגלאנד און אמעריקע גענוג אויך באריכטעט און סאכט, כדי אנצוהויבען א באדויער אפייע פאר אריבערפירען די אידען-פליכטלינגע קיין ארץ יש' דאס און פעכטיגטעלען א פאליסי פאר ארץ ישראל און סאכט מיט דער בא' פאר דעקלאראציע און די עקספירט' רעזע אומגעזאגטעלע פארשייב' טונגען. עס איז נישט קיין שום בא' רעכטיגונג פאר אפגעלען ווייטער דעם ענין, און עס איז נויטיג צו געבען גלייך צו וויסען פרעזידענט טרומאן, וואס ער מיינט וועטען דעם און וואס ס'זיך פארלאנגט.

דא. ניומאן האט אין ווייטערדיגען טייל פון זיין באריכט אויסגעדריקט דעם באדויער, וואס פרעזידענט טרומאן האט זיך געלאזט אריינשלעפען אין דעם ענגלישען שפיל, פרעזידענט טרומאן, האט דא. ניומאן געזאגט, "האט אנגעוויזען נישט און פול מיט קראזאן און איז ווי א פרייז געזאג' נען אין שלאכט, אבער שפעטער איז ער שוואך געווארען, און האט זיך צו' רוקעוועגט, ווייניג ערשט, שוין הא' ווען אריינצולאזען א גרויסען ענטר' וואס און ווי צווייטונג פון די איד' דען, ווי אויך פון דער אלגעמינער עפענטליכער מיינונג, אבער שוין לאנג, ווי די דאזיגע שטימונג איז פארביי, און אינשטאט דעם איז פאראן א שטארקע אומצופרידענהייט מיט ווייניג האנדלונגען אין דער ארץ ישראל פראג' נען זיין שטעלונג איז צוריקגעוויזן עווארען דורכ'ן קאנזעס, וועלכער האט קענען דעם ווייניג פון פרעזידענט און פון דעם סטייט סעקרעטאר אנגע' נומען די ארץ ישראל דעוואלוציע, די איינציגע שטעלונג פון פרעזידענט וועט שוואך קריטיקירט איבער'ן נאג' צען לאנד."

1.28.46.

Jan 28, 1946

ZOA Head Scores Leaders Who Urged Zionists To Appear At Inquiry

New York(JPS)--Dr. Abba Hillel Silver, President of the Zionist Organization of America, addressing a meeting here of its National Administrative Council, conceded that as a result of Zionist acceptance of the invitation to testify before the Anglo-American Committee of Inquiry on Palestine, "we shall find, in 120 or 160 days, that we have suffered a major political defeat.

"We made the same mistake when we were invited, some years ago, to an Arab-Jewish round table," Dr. Silver said. "The intelligent, far-seeing Zionist statesmen warned the Zionists not to sit at a Round Table to discuss Zionism with representatives of Arab States, who had absolutely nothing to do with Palestine. It was none of their business. Neither the Balfour Declaration nor the Mandate gave the neighboring Arab States any voice in the affairs of Palestine. But so-called practical people, the penny-wise and pound-foolish, persuaded Zionists to go in. Thus was a precedent established. That was the beginning of the disastrous line which has since been followed.

"Unfortunately," Dr. Silver continued, "there are among us certain people who are very militant and belligerent when it comes to making declarations. They are all out for fighting and resistance, but when it comes to making basic decisions on all-important questions, they are very timid and pedestrian.

"What I am afraid of," Dr. Silver said, "is that the report of this (the Anglo-American Inquiry) Committee will recommend a certain immigration quota of refugees into Palestine. I don't know how many. It may be more or less than the 100,000 requested by President Truman. But along with such a recommendation certain other recommendations for permanent solutions will be made which will be adverse to us, and which will plague us, not only in our propaganda in the United States from the time that the report is rendered until the time when the issue is finally presented to the United Nations Organization, but which will plague us also at the hearings themselves before the United Nations Organization.

"For the time being, the very appointment of the Committee has already done us a distinct disservice. We no longer know how to carry on our Zionist propaganda in the United States. What shall we say in the next 120 days? We cannot go to the State Department with our case. The State Department will say 'why gentlemen, the case is being adjudicated now by a Committee before which you have appeared and presented your case.' We cannot go to the President of the United States. He will give us the same answer.

"We must begin to organize now and to plan now for the final discussion before the United Nations Organization. We must try to win friends all over the world...I should like to see the most important leaders of our people in the next six months visit the capitals of many countries to sit down with their leaders and statesmen and explain our case to them, so that when the final decision is made, we will have friends in court. As far as the United States is concerned, difficult as it is to approach at this time, we must find ways of impressing upon our State Department and our President that we are counting upon our Government to champion our political aims at the United Nations Organization, and reflect the will of the American people and the will of the American Congress."

Silver Says National Budgeting Threatens Zionist Fulfillment

Dr. Silver, in a communication addressed to Zionist Regional and District officers, urged the rejection of national advisory budgeting as "a serious threat to Palestine and Zionist fulfillment."

Citing the resolution unanimously adopted at the recent annual convention of the Zionist Organization of America in opposition to national budgeting, Dr. Silver asserted that "it was the considered judgment of both the Zionist leaders and the delegates from all parts of the country that determination of the budgets of national and overseas agencies by a small national committee, appointed by the Council of Jewish Federations and Welfare Funds, poses a serious threat to Palestine and Zionist fulfillment."

The Day
2-1-46 1946

סילווער באדייערט לעהמאנ'ס ריין וואשען פון גענעראל מארגאן

ער באשולדיגט אויך אידישע רעליגיעזעס און אייראפע און געוויסע אידישע פירער און אמעריקע און זיך דאזען באאיינפלוסן צוגעבונדען גענעראל מארגאן.

דער אבא הלל סילווער, פרעזידענט פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע פון אמעריקע, האט, אין א סטעיט מענט צו דער פרעסע, געטען דער קלערט, אז ער, מארגאן האט זיך מיט זיינע דעקלערונגען אלץ געשטעלט פאלט אים אומפאראן צו פארנעמען די אונטערזאכונגען, און ער באדייערט שטארק, וואס לעמאל האט דיינעוואר שוין דעם דאזיגען דינער פון ברויטשען אימפעריאליזם.

ער סילווער באשולדיגט אויך אמעריקענער רעליגיעזעס און אייראפע, וואס האבן זיך איינגעשטעלט פאר ער, מארגאן, און געוויסע אידישע כללי סוויץ און אמעריקע, וואס האבן זיך געקלום באאיינפלוסען אפצושליסען די מארגאן "קעס".

דער סטעיטמענט פון פרעזידענט פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע לויט ער, זיך צווישען אנדערע, ווי פאלגט:

"דער רייד פון סר. הערבערט ה. לעמאל צוריקאומעקערען לויטענענט דזשענעראל מארגאן צו זיין שטעט לע אים הויפט פון דער אונטערזאכונגען אין דייטשלאנד, אין א באדווערונגס ווערטער אים פון דיינעווארשע א ברייטשען באאיינפלוסען, וועמענ'ס אייגענע ווערטער האבן אים פארזאמט אלס פולשטענדיג אומפאסאנד צו פארנעמען א שטעטע, וואו אים און מענטשליכקייט זיינען די הויפטזאכען.

"מארגאן סר. לעמאל האט אפגעווארפען דעם שווייט, וואס די אונטערזאכונגען געמאכט, וועמען ער, מארגאן, בלייבט א סר. וויכער, אז סר. מארגאן'ס לעצטער ניסח'ה/ענדירונגער אומשטייטונגסבריוו האט נישט געקענט זיין די אונטערזאכונגען פון דער ענדערונג. ער, מארגאן לייקענט נישט, אז ער האט נישט מאכט די דאזיגע געוויסענשאפט און אומפאראנטווארטליכע דעקלערונגען, וועלכע באשולדיגען אידישע פליכט ליינען, די איבערגעבליבענע פון נאצי שרעק, וואס אנטלויפן פון פוילען ברייט צו געפינען מער וויכערקייט אין אן און דער פלאץ, אלס אנענטען פון עפעס א געוויסער פארשווערונג פון וועלטליכער גענוס, און אז אין זי, האבן מיר

Jewett
Ledge
2-1-46

NY Post 2-1-46
on Assignment

די נייע שווייטסלעך, ווי די ברייטן
שע דערווייניג רובט אויפן פארזארגונג
עצן נעמען אידען אין ארדייזשטאל, ווער
לען געשטעמפלט אלס א רעזיס פון
פערלא נעמען ארדייזש פאל און א
דעקלעקטונג, וואס דער אסערוקאטע
ציוניסטישער עמיגרירושענטי קאמיטעט
האט שווייטסעלעך דורך זיינע צוויי
פארזארגונגער, דא אבא הלל סילווער
און ד. סטיינען ס. ווייז.

"דעקלעקטונג פאר אסערוקאטע ציוני
נייט און דער גרעסטער מערהייט פון
אסערוקאטע אידען — וואס זיך אין
דער דעקלעקטונג — פראטעסטירען
מיד ניט בלויז נעמען די נייע פארזארג
גענוגען פון געוועלאציאניקייט אין
ארדייזשטאל, נאר מיר ווארענען אויך
די ברייטישע דערווייניג, אז אויב דאס
ווער דער רעזיס, וואס זי וויל ארויס
ווארפן אויף ארדייזשטאל, וועלען פון
היינט אן און ווייטער די אידען פון
דער נאנצער וועלט זיך האלטען עפעס
אין שטעלן היינטער דעם שווייטס'ען
דען שטום, וואס אין געווענער געגען
אנהאלטען אין פארזארגליכען די דאז
נייע אומשטאנדישע געזעצען".

איינזעענדיג אז אפילו די עלעמענט
טראכט מעגשליכע רעכט, באזונדערס

לויט אנלאזאקטישער רעכט, אז יעדן
פערזאן פון גאטראכט ווערען אומ'ס
שווערונג בין עס ווערט באוויזען זיין
שווער, עקסטרעם שוין ניט אין ארדי
ישראל, דעקלעקטונג ציוניסטישע
פידען: "דער צוועג פון דער ברייט
שער פאנאניאלער ארמיניסטאציע
אין קלאר, זי וויל געארבייטען דאס
אויסשאר ארדייזשטאל און די אידען
איבער דער נאנצער וועלט זיך וואלען
זיך אונטערגעבען צו דער געפאסענער
לעגאליזאציע פונ'ם ארדייזשטאל מאג
דאס און פון די אינטערנאציאנאלע
ווענטע רעכט פון ארדייזשען פאלק
אין באצוג צו ארדייזשטאל".

דער סטייטעמענט און דער צווייט
טייטש פירערשאפט ליינעט זיך ווי
פאלגט:

"די נייע שווייטשארדעקלעקטונג, וואס
אין ארדייזשטאל דערווייניג האט ארויס
געגעבען דעם עקסטרעם טיפן צווייט
מיינט דאס אויסווארפען פון קלוג
צושטאנד אויפ'ן תולידען לאנד, ביי
ווערערס אויף זיין ארדייזשער באפעל
קעגן: "אינע פון די פארזארגטונג
באשטימט, זי יעדע פאלק, וואס די
דערווייניג וועט אזוי דעקלעקטען, וועט
באטראכט ווערען ווי א "לעגאליזאציע"

The Problem of Palestine

226

Anglo-American Committee of Inquiry Completes London Hearings, Leaves for Continent

By Don Cook

LONDON, Feb. 2.—To the long list of commissions—public and private, intergovernmental and unilateral—which have studied and reported on the problem of Palestine, the Anglo-American Committee of Inquiry is now adding its record.

Composed of six British members and six Americans, the committee has taken testimony in Washington, New York and London and is now on its way to the Continent, where it is charged with determining exactly how many Jews want to make Palestine their permanent home. In about three weeks' time the group will fly to Cairo and spend a week examining the record of its hearings up to that time and correlating the data and evidence it is to collect in Europe. The month of March will then be spent in Palestine itself, the committee hearing witnesses on both sides of the issue, in Jaffa and Tel-Aviv, studying the conditions of the country at first hand and possibly visiting the other Middle East capitals of Damascus, Bagdad and Beirut, to take further testimony.

The twelve men are then expected to retire to the Swiss city of Lucerne to draft their report on recommendations to the governments of Great Britain and the United States.

The problem of Palestine has been before the world forcibly since the Balfour Declaration of 1917, and therefore inevitably any examination of the present inquiry boils down to two basic questions. What new factors does the Anglo-American committee face in its studies that have not been faced before, and what is the caliber of the commission at whose decision the modern history of the Middle East may turn?

The answers to both questions are disappointing. There is a profound sense of urgency about the Zionist movement today, which is the inevitable aftermath of the liberation of the Jewish millions of Europe from the terrorism of the Nazis. There is a sense of responsibility, considerably less profound, on the part of the United States, but which unfortunately became so identified with the New York City election that there is, to say the least, considerable doubt on the British side as to the real desire of America to contribute to a solution and back that solution to the hilt no matter what the consequences. But beyond these factors, plus the passage of time and the appearance of the British White Paper in 1939, very little is changed from the days of the Peel Commission, which studied the problem for the British government in 1936.

A sense of urgency and a sense of responsibility can contribute immensely to the solution of any problem. In the case of the Palestine Committee, however, these are so tempered by other factors that neither seems to have had any positive effect toward solving the various problems.

Witnesses have marched to the stand by the score to plead the cause of a Jewish state in Palestine—some logically, some eloquently, some politically, some emotionally, some irresponsibly. The best of them assert, without exception, that were it not for the urgent plight of Jewry throughout the world today, they would have boycotted the deliberations and let the committee go its own way. But they also have a case that is urgent, as the committee is finding out the closer it gets to the Middle East.

The new-found sense of responsibility which the United States has brought to the inquiry is so tempered by the political background against which the Truman administration

agreed to join Britain in the attempt to solve the Palestine problem, that it is almost a negative force in the hearings. There was considerable fun-poking by Foreign Office officials who met American correspondents in London at the time establishment of the committee was announced, because the announcement was held up for two weeks at the request of Washington, so it would coincide closer with the date of the New York City election.

Political considerations aside, the British inevitably raised the point when considering the role of the United States in Palestine, how far are you prepared to go in supporting us in solving this problem? Are you prepared to contribute troops to back up what your committee decide to be the right course of action? No matter what we decide, trouble inevitably looms ahead, and will you play your part? These are questions no American on the committee can answer, because the United States government has not made up its mind.

With very little that is new being developed by the committee, what then has been the caliber of its work and its membership? At best, it has offered a forum for all who have views to express them, forming a complete and open record of witnesses on both sides of the Palestine issue. It has brought together British and American members in the first joint study of the problem and offered hope of the first joint action toward a real and lasting solution.

At worst, it has, by the tactics of some of its members, aggravated a situation already delicate, considerably dampening hopes, inevitably pinned on the inquiry. It is not, in the words of one of its own members, "as distinguished as the Peel Commission," and after listening to the committee in action in London private estimation sinks considerably lower.

The aim of both the British and American governments appears to have been to produce a commission of men who primarily would bring legal experience to bear on the problem, who had no convictions one way or the other as to the future of Palestine and who, accordingly, almost without exception, are unknown to the public. They succeeded, but in bringing men with legal experience to the committee, there has been something of the stamp of a police line-up in the way the inquiry has been conducted by some of the members.

Arrogance, influence, superiority and downright impoliteness, unfortunately, have been the stamp of the hearings. Perhaps it is weariness from witnesses who have little new to add to the discussion, but certainly in this respect the committee has faced no more than many a legislative committee of the House of Representatives or the Senate which if at times are not intelligent, at least are polite. This is not the mark of all the members, but it has been the stamp of the committee leadership, and hence the committee itself.

The obvious deference of the British chairman to British titled witnesses as against the untitled was but one manifestation. The way in which one American member read a newspaper during testimony of a former British Cabinet Minister was another. The criminal-court fashion in which members have tried to pin witnesses to "yes or no" answers to questions that simply cannot be answered yes or no is still another. Impatience with witnesses trying to explain their positions, question-

able inferences concerning the motives of those appearing on the stand and picayunish interrogation on points which impede and obscure testimony all mark the London hearings. Topping this, was an intent, defensive attitude on the part of British members against any implication that anything ever goes wrong in the British Empire or that British justice ever miscarries.

"Why do you not realize that if an official actually did what you describe he would be removed by the British government at once," one British member told a witness who in his testimony had questioned the action of the Palestine administration.

It is not too late for the Anglo-American Inquiry Committee to redeem itself, for it is upon its report and recommendations the committee will be judged. But it is unfortunate that in the first joint effort of the United States and Great Britain to reach a solution on Palestine better minds have not been brought to bear on the problem and more pliable, amiable and diplomatic men have not been named to the committee.

What is likely to be the result of the inquiry? As members left London, about the only thing certain was that they were still of open mind. They were generally of open mind, too, as to whether it will be possible to reach a middle-of-the-road solution which will show compromise on both the Jewish and Arab sides of the issue, or whether the answer lies solely in coming down hard either for opening Palestine to the Jews with the idea of making it a Jewish state or closing it to all but a small, carefully controlled immigration which will permanently preserve the supremacy of the Arabs.

The twelve men will try to write a unanimous report but at least two of them—one British and one American—are ready to file a minority report if they deem it necessary.

They have before them, as they move on to the Continent the statement of one of their witnesses, a prominent British Jew, who summarized the dilemma and the aspiration of the inquiry at once when he told the committee: "Above all, reach a decision, for a decisive policy will cause far less trouble on either side than continued vacillation and indecision."

DR. SILVER ATTACKS REINSTATEMENT OF GEN. MORGAN AS "LAMENTABLE ACT OF WHITEWASHING"

NEW YORK, Feb. 1. (JTA) -- Rabbi Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America, today condemned Director General of UNRRA Herbert Lehman's reinstatement of Lt. Gen. Frederick Morgan as a "lamentable act of whitewashing."

"The action of Mr. Herbert Lehman in restoring Lt. General Morgan to his post as Chief of Operations in Germany for UNRRA is a lamentable act of whitewashing of a British official whose own words condemned him as hopelessly unfit to occupy any office where truth and humanity are primary requisites," Dr. Silver stated.

Declaring that the reason for reversing UNRRA's ousting of Morgan remains a "mystery," he said "certainly Morgan's disingenuous letter of explanation could not have caused the change in heart. Morgan does not deny that he uttered those unconscionable and irresponsible statements which accused Jewish refugees, the survivors of Nazi horror, moving out of Poland in order to find greater security elsewhere, of being agents in some secret plot of world Jewry, and that in them 'we have the seeds of World War III.' Mr. Morgan lent himself to a British political maneuver to discredit the insistent and desperate clamor of the Jews of Europe to be permitted to go to Palestine," Rabbi Silver added, accusing Morgan of serving "British imperialism."

Morgan's reinstatement also drew criticism from Dr. Joseph Tenenbaum, president of the American and World Federation of Polish Jews, who charged that Gen. Morgan's statement to Lehman was a "deliberate sidetracking" of the main issue in the demand for Morgan's dismissal.

ZIONIST LEADERS WARN BRITAIN AGAINST IMPLEMENTING PALESTINE "DEFENSE REGULATIONS"

NEW YORK, Feb. 1. (JTA) -- The new "defense regulations" announced by the British Government in Palestine were branded as part of a "regime of terror" which "has placed Palestine out of the bounds of fundamental human rights," in a statement issued today by Dr. Abba Hillel Silver and Dr. Stephen S. Wise, joint chairmen of the American Zionist Emergency Council.

"Speaking for American Zionism and the overwhelming majority of American Jewry, we not only protest against the new regulations of lawlessness in Palestine, but we also warn the British Government that if this is the regime which it proposes to impose on Palestine, henceforth Jews throughout the world will stand firm in support of any act directed against the maintenance and implementation of these inhuman laws," Drs. Silver and Wise declared.

Pointing out that "even the most elementary human right under law, particularly under Anglo-Saxon law, that every person is to be considered innocent until proven guilty, no longer exists in Palestine," the Zionist leaders continued: "The aim of the British colonial administration is clear. It wants to terrorize Jewish Palestine and Jews all over the world into submission to the planned liquidation of the Palestine Mandate and of the internationally assured rights of the Jewish people with regard to Palestine."

ארץ ישראל, די קאמוניסטען און די אמעריקאנער ציוניסטישע פירער

די קאמוניסטען האבען ענדליך ארויסגעלאזט די קאפ פון זאק. אין פארלוף פון מאנאטען און מאנאטען האבען די היגע אידישע קאמוניסטען כסדר דעמאנאטעוועט, זוכענדיג צו מאכען דעם איינציקן דרוק, אז מאסקווע האט אויפגעגעבען איהר פריהערדיגע פיינדליכע שטעלונג צום ציוניזם און אז די קאמוניסטען ווילן די היסטע פריינט פון א אידישער פאלעסטינע.

די קאמוניסטישע מאראלישער האבען זיך באמיהט איינצושטערן עסען די אמעריקאנער אידען, אז די סאָוועט-רעגירונג איז שטארק פאראינטערעסירט אין דעם, אז פאלעסטינע זאל ווערען א אידיש היימלאנד, נאר די ענגלישע און אמעריקאנישע אימפעריאליסטען דערלאזען נישט דערצו. דעריבער דארפן אלע אידען פון דער גאנצער וועלט שטיצען דער סאָוועט-רעגירונג און קאנצענטרירן זייער גאנצע ענערגיע אויפן קאמף געגן די ענגליש-אמעריקאניש אימפעריאליסטען.

און מען קען, ליידער, נישט זאגען, אז די דאזיגע אנטשטאציע פון די קאמוניסטען האט נישט געהאט קיין ווירקונג. די אפיציעלע וואר זאגער פון אמעריקאנער ציוניזם, דר. סילווער, ראכאי וואו, נח גאלדמאן און אנדערע, האבען זיך געלאזט פארפלאנצערן אין די קאמוניסטישען נעץ, און זיי האבען געטאן אלעס מעגליכעס צו פארשטערקען דעם איינפלוס פון די קאמוניסטען אויף דער אידישער, אויף דער נישט-אידישער, גאס, צום גרויסען שאדען פון דעם אידיש פאלק, פון די פאראייניגטע שטאטען און פון דער אלגעמינער דעמאקראטיע.

מיר האבען נאך לעצטען זומער אין, פארווערטס" אנגענומען אז פאר יעדען איינעם, וואס ליינעט אויפגעקוקט די קאמוניסט פירעסע און איבערהויפט די קאמוניסטישע צייטונגען און ווערן וואס געהערט ארויס אין סאָוועט-רוסלאנד, איז קלאר ווי דער מאג, מאסקווע האט נישט געענדערט איהר פיינדליכע באציהונג צום ציוניזם אז די סאָוועט-רעגירונג שטיצט ווי פריהער די עקסטרעמע און ביזשע נאציאנאליסטען, וועלכע פאדערען, אז מען זאל איינזאצן אפשטעלען די אידישע אימגרעאציע קיין פאלעסטינע און אז כלומר'שטע ליבעס-קערלעך וועלן פון די היגע אידישע קאמוניסט צום ציוניזם און צו דעם אידישען ישוב אין פאלעסטינע ווילן, דער אמת'ע, א מוראדיגע שאלאמאנסטווא.

די אפיציעלע פיהרער, אבער, פון די אמעריקאנער ציוניסט וועלכע ציהען אויף זיך ארויף דעם אנשטעל פון גרויסע שטאטסלי האבען זיך די גאנצע צייט געמאכט נישט וויסנדיג פון דעם, ערשט לעצטע וואך איז ראכאי וואו ארויסגעטראטען צוזאמען מיט קאמוניסטען אויף א מיטינג, וואס איז ארגאניזירט געווארען פון די פירער פון דער קאמוניסטישער אונטערוועלט מיט דעם איין-איינציגן גען צוועק צו העלפן געגען ענגלאנד און לויבען אין הימל אריין "דעמאקראטישע" פאליסיס פון דער סאָוועט-רעגירונג.

אבער צו אלעם קומט א סוף. די קאמוניסטען האבען ווייטער נישט געקענט אנהאלטען זייער פרא-ציוניסטישען בלאף, און זיי ווילן ענדליך ארויסגעקומען נישט נאר געגען דעם, אז פאלעסטינע זאל ווערען א אידיש-לאנד, נאר אפילו אויך געגען דעם, אז מען זאל אפשאפען דעם, "ווייסען פאפיר".

מיט א פאר טעג צוריק האט די ענגלישע קאמוניסטישע פארטיי צוגעשטעלט צו דער ענגליש-אמעריקאנישער קאמיסיע וועלען ארץ ישראל א מעמארנאד, אין וועלכען זי באהערט פארוואס ענגלאנד האט געטאן אן ערשט וועג צו נישט דורכצופיהרען דעם, "ווייסען פאפיר". די קאמוניסטען האלטען, אז מען דארף מעהר קיין אידען נישט אריינלאזען קיין פאלעסטינע.

נעכטען איז אין, "סאג" געווען געדרוקט מיט קליינע ווערטער א טעלעגראמע פון פאריז, פון דער סאָוועט-פיינדליכער מעלד-גראפן-אגענטור, אין וועלכער עס איז דערצעהלט געווארען, אז צווישען די אידען פון פראנקרייך הערשט גרויס אויפגענונג געגען דעם רעדאקטאר פון דער קאמוניסטישער וואכענבלאט אין ארץ-ישראל, "קול העם", וועלכער טרעט איצט אויף אין פאריז מיט אנט-ציוניסטישע רעדעס, אין וועלכע ער פארטיידיגט די מעשים פון דעם הויכען אראבישען קאמיטעט.

און טאמער זייען נאך געווען צווישען די-אמעריקאנער ציוני-סטען אונזע נאאויגע מענשען, וועלכע האבען זיך געטרייסט מיט דעם פאלשען געדאנק, אז די ענגלישע קאמוניסטען און די קאמוני-סטישע פיהרער פון פאלעסטינע רעדען אין זייער אייגענעם נאמען און מאסקווע איז פאר וויערע רייד נישט פאראנטווארטליך, איז נעכטען געקומען פון מאסקווע א דירעקטע באשטעטיגונג, אז הינטער דער אנטשטאציע פון די קאמוניסטען אין ענגלאנד, אין פראנקרייך און אין ארץ-ישראל, געגען א אידישער היימלאנד און פאר דעם, "ווייסען פאפיר", שטעהט די סאָוועט-רעגירונג.

דער מאסקווער ווערטעל, "נאזיז וועמענא", וועלכער ערשיינט אויך אין ענגליש אומער דעם נאמען, "ני טאייס", איז אפן ארויס-געקומען געגען א אידישער היימלאנד און פאר די אראבער. דער איינ-פלוסרייכער סאָוועטישער ווערטעל, וועלכער פארנעהט איצט דעם ארט פון דעם פריהערדיגען הויפט-ארט פון קאמינטערן, "קאמ-ניסטישעס" אינטערנאציאנאל, אטאקירט ענגלאנד און אמעריקע דערפאר, וואס זיי האבען געשאפען די ענגליש-אמעריקאנישע קא-מיסיע וועגען ארץ-ישראל. "ווער", פרעגט דער סאָוועטישער ווערטעל, "האט געגעבען דער דאזיגער קאמיסיע די רעכט צו לעזען די פאלעסטינע פראגע און דער באטייליגונג פון די דירעקט פאראיי-טערעסירטע צדדים?"

די אראבער זיינען אויפגעבראכט פון די פארוואס צו לעזען די פראגע הינטער זייערע רוקעס. די מאראויכער פון דער היגער קאמוניסטישער, "פרייהייט" האבען אסאך לעצטע ווערטער פון דעם סאָוועטישען ווערטעל

SOVIET PUBLICATION SAYS ANGLO-AMERICAN PALESTINE BODY IS WITHOUT LEGAL FOUNDATION

MOSCOW, Feb. 3. (JTA) -- The Anglo-American committee on Palestine was declared today to be without "lawful foundation" in an article appearing in the Moscow periodical "New Times," which asked who had given the committee authority to solve the Palestine problem "without the participation of the directly interested parties."

The article quoted Dr. Albert Einstein's statement at the inquiry committee hearings in Washington that the committee was a "smokescreen" covering British policy to excite artificially enmity between Jews and Arabs in Palestine in order to preserve British domination, and added that the future of the Jews in Europe depends not on immigration to Palestine, but on eradication of fascism and racialism.

The reference to the inquiry committee and Palestine were contained in a section-headed "Mysterious Commission"--of a lengthy article dealing with the problems facing the Arab League. It said in part:

"What are the lawful foundations for the functioning of the Anglo-American Commission on Palestine and who gave it authority to solve the problem without the participation of the directly interested parties? The Arab public is indignant at the attempts made to solve the Palestine problem behind their back. It is hardly possible to justify the necessity for the existence of the Anglo-American Commission, especially at a moment when the mechanism of the United Nations Organization has started to function."

Listing some of the latest developments around the Arab League the article stated: "Another test for the Arab League is the Palestine question. It is clear that the creation of normal conditions for the life and future of the Jews in Europe does not depend on the quota of Jewish immigration into Palestine but on the energetic extermination of fascism and liquidation of racial fanaticism and its consequences--on real help to the Jewish populations."

"On the other hand the problem of Palestine has acquired such a sharp character because the difference of interests of England and America in the Near East is reflected in it. It must be recognized that during the short time it has existed the Arab League's activities have not yet produced really positive results from the viewpoint of defense of the interests of Arabian countries."

"In the sharp political situation which is forming in these countries the near future will show to what measure the league will justify the hopes of those who wish to see in it active support for the unity and independence of the Arab lands," the article concluded.

אויסגעלאזט די קאפ פון זאק. אין פארלוף פון מאנאטען און מאנאטען האבען די היגע אידישע קאמוניסטען כסדר דעמאנאטעוועט, זוכענדיג צו מאכען דעם איינציקן דרוק, אז מאסקווע האט אויפגעגעבען איהר פריהערדיגע פיינדליכע שטעלונג צום ציוניזם און אז די קאמוניסטען ווילן די היסטע פריינט פון א אידישער פאלעסטינע.

די קאמוניסטישע מאראלישער האבען זיך באמיהט איינצושטערן עסען די אמעריקאנער אידען, אז די סאָוועט-רעגירונג איז שטארק פאראינטערעסירט אין דעם, אז פאלעסטינע זאל ווערען א אידיש היימלאנד, נאר די ענגלישע און אמעריקאנישע אימפעריאליסטען דערלאזען נישט דערצו. דעריבער דארפן אלע אידען פון דער גאנצער וועלט שטיצען דער סאָוועט-רעגירונג און קאנצענטרירן זייער גאנצע ענערגיע אויפן קאמף געגן די ענגליש-אמעריקאניש אימפעריאליסטען.

און מען קען, ליידער, נישט זאגען, אז די דאזיגע אנטשטאציע פון די קאמוניסט פירעסע און איבערהויפט די קאמוניסטישע צייטונגען און ווערן וואס געהערט ארויס אין סאָוועט-רוסלאנד, איז קלאר ווי דער מאג, מאסקווע האט נישט געענדערט איהר פיינדליכע באציהונג צום ציוניזם אז די סאָוועט-רעגירונג שטיצט ווי פריהער די עקסטרעמע און ביזשע נאציאנאליסטען, וועלכע פאדערען, אז מען זאל איינזאצן אפשטעלען די אידישע אימגרעאציע קיין פאלעסטינע און אז כלומר'שטע ליבעס-קערלעך וועלן פון די היגע אידישע קאמוניסט צום ציוניזם און צו דעם אידישען ישוב אין פאלעסטינע ווילן, דער אמת'ע, א מוראדיגע שאלאמאנסטווא.

Revolt Seen as Conference Possibility

The Last Chance of the Conference

ALTHOUGH the cards are stacked against the third session of the American Jewish Conference, there is one opportunity to save the Conference, if the delegates come to Cleveland with the determination to clean up the situation and with the courage to ignore the protestations of the national agencies.

In this type of revolt against the national leadership lies the hope for a vigorous, healthy new American Jewish Conference. If the national agencies continue their control over the third session, as they had over the first two, and if the recommendation of the Interim Committee's last session limiting the scope of the Conference is adhered to, then the Conference will speed its way along the road to eclipse it has been following for two and a half years now.

In order to become a factor in the American Jewish Community, the third session must include the American Jewish scene in its scope—in other words concern itself with the civic protective work that is certainly the most pressing problem of the day as far as the American Jewry is concerned. If the delegates do throw over the traces, and do vote to include the American scene in their program, then the B'nai B'rith and several lesser organizations will probably withdraw, if not immediately, certainly within a short time.

This withdrawal will leave the Conference officially with nothing but Zionist backing. But in its stead, the conference will win the backing of the entire American Jewish community.

For it is just such courage that will earn the delegates the admiration and support of all American Jewry, which for these many years has been sick and distressed by the competition, the duplication and waste between the American Jewish Committee, the American Jewish Congress, and the Anti-Defamation League of the B'nai B'rith. At present there is no effective control over these groups by the people who make their existence possible. They have grown into Frankenstein monsters. They are keenly aware of their position, and will go to all ends to retain their control.

If the present limited scope of the Conference—action only on issues outside of the United States—is retained, the Conference is doomed. Any false prosperity that the scurry of new elections and a new set-up may impart to the next few months of its existence, will be of no avail.

But if the delegates take hold, there is just the possibility that the national agencies may recognize the new force in the American Jewish community, and make a misstep that will eventually lead to their merger into the one body that is so necessary if the fight against anti-Semitism is to be carried on with any hope of any degree of success.

The likelihood that the delegates may kick over the traces should not be overlooked, for these delegates despite their allegiance to the national organizations have taken no little buffeting in the past two years, and they know better than anyone else that their position as delegates is almost as meaningless today as is that of a Reform member of an Orthodox congregation.

The need of the day then is for a new leader who can weld this dissatisfaction into a real force, and then lead the movement against those who would deny a voice to a democratic American Jewish community.

To Decide Fate Of Conference

HENRY MONSKY

RABBI SILVER

NAHUM GOLDMANN

Discussion of Future Of Body Is Expected To Highlight Session

Special

CLEVELAND—The possibility of a revolt on the part of community delegates against the national organizations was not being overlooked here as over 450 delegates representing 64 national organizations and almost every Jewish community in the U.S. gathered for the third session of the American Jewish Conference Sunday, Monday and Tuesday.

The issue of the future of the Conference is expected to raise a storm of discussion.

A considerable body of delegates is coming to Cleveland determined to press for new elections of delegates, in the process of which the Jewish communities would be asked to express an opinion as to whether they want a permanent Conference, representing American Jewry, to deal with all problems of Jewish concern including the combatting of anti-Semitism in America.

Organizations to Push Re-election Issue

This proposal will be introduced by the Labor Zionist bloc, supported by the American Jewish Congress, Mizrahi, and a number of fraternal organizations represented in the Interim Committee.

Should no agreement be reached for the calling of new elections, it is felt that the Conference, created as a temporary body for a limited purpose, would necessarily have to wind up its affairs at a fourth session which would be called late this year, soon after the peace conference is concluded.

At the opening meeting at 1:30 p.m. Sunday, Louis Lipsky, Chairman of the Executive Committee, will review the work of the Conference during the past year. He will be followed by Henry Monsky, Co-Chairman of the Interim Committee, who is expected to outline the political and organizational problems confronting the Conference. That evening, Dr. Israel Goldstein, Co-Chairman of the Interim Committee, will survey the Jewish scene overseas. He will be followed by Dr. Nahum Goldmann, member of the Executive of the Jewish Agency for Palestine, who has just returned from a tour of Europe and Palestine.

Bavarian to Give Report From Europe

Dr. Zalman Grinberg, President of the Committee for Liberated Jews in Bavaria, who is flying to Cleveland from Munich, will present to American Jewry an account of the Jewish position in Europe, and the views of the one hundred thousand displaced Jews in Germany.

All committees will organize immediately after the adjournment of the Palestine Committee, will bring in the report of that work of the standing committees.

Monday afternoon, the Committee on Organization will present its report, and the delegates will discuss the future course of the Conference.

At the Monday evening session Dr. Abba Hillel Silver, Chairman of the Palestine Committee, will bring in the report of that committee. Dr. Stephen S. Wise will preside.

Dr. Jacob Robinson of New York, Director of the Institute of Jewish Affairs, will give an eye-witness account of the Nuremberg trials Tuesday morning. At the same meeting, Col. Bernard Bernstein, former economic advisor to the American Military Government in Germany, will deal with problems of reparations to the Jewish people and restitution of confiscated Jewish property. This will be followed by the report of the Postwar Committee.

The concluding session will be devoted to adoption of resolutions and elections.

Among other Jewish leaders who are scheduled to address the Conference are Dr. Maurice N. Eisendrath of Cincinnati, Executive Director of the Union of American Hebrew Congregations; Mrs. Judith Epstein of New York, President of Hadassah; Rabbi Joseph H. Lookstein of New York, of the Mizrahi Organization of America; and Rabbi Irving Miller of New York, Chairman of the Executive of the American Jewish Congress.

עמאנועל ניומאן, מארין שווארץ (אין דער דאלע פון דר. הערצל) און ראבאי אבא הלל סילווער הינטער די קוליס פון אידישן קונסט טעאטער

ראבאי סילווער זעהט די פיעסע „דר. הערצל“ און באדאנקט מארין שווארץ פאר אויפפירונג

ביי דער פיערונג פון 50-סטע וויכץ פון דר. הערצל'ס „אידענטיטאט“, לעצטע וויכץ אונזער, אין אידישן קונסט טעאטער, ביי מארין שווארץ'ס אויפפירונג פון „דר. הערצל“, האט ראבאי אבא הלל סילווער, פרעזידענט פון דער אמעריקאנער ציוניסטישער ארגאניזאציע אויסגעדריקט זיין הארץ ציגען דאנק צו דעם פיליזאפישן קונסטלער מארין שווארץ, פאר זיין וויכטן געדענקטע צו אידענטיטעט פארקן מיט דער אויסצווייטונג „דר. הערצל“, ראבאי סילווער האט געמאכט די פאלגנדע דערקלערונג:

„נאך אין דער צייט, ווען דאס איז היינט פאקט פויערט דעם פופציגסטען געבורטסטאג פון דעם וויכטיגן אידן יענעם דאקטאמנט, וואס האט געוויינט דעם פונדאמענט פון אידישן פאלק'ס טישע באוואוסטזיין אין פון נאך וויכטיגקייט וואס דער קונסטלער און ווארטער איד, מארין שווארץ האט אונז ווי אויפגעטוישט אינעם אינעם געפירט א טעאטער'דיקעס, וואס געבט אדום דאס לעבן און שאפען פון דעם נאכזינע ציוניסטישן פירער און העלפער אין דער אינעם צייט פון שטודען דאנען אידישע לעבן ארגאניזאציען דורך דער בינע פון אידישן קונסט טעאטער די אידישן פון דעם נאכזינע אידישן סטחויט.

„דר. הערצל“ איז איינע פון די וויכטע טיטעלע ביישיידענע פון מארין שווארץ'ס און קונסטלער'דיקעס פאר דעם אידישן פאלק און פאר דעם אידישן נאציאנאל-אידישן באוואוסטזיין. אין נאכזינע פון דער צייט וואס דער באוואוסטזיין איז פון אלע אידן ווענדעט פארשטערקט פון אלע אידן נאכזינע דאנק און אידן פאר דעם נאכזינע קונסטלער'דיקע פיעסע און פאר דעם ארטיסטישן שווערן.

ASSERTS REFUGEES PREFER PALESTINE

Rabbi Grinberg, Bavarian Leader, Addresses 500 at American Jewish Conference Session

Special to THE NEW YORK TIMES.
CLEVELAND, Feb. 18.—Dr. Zalman Grinberg, president of the Central Committee for Liberated Jews in Bavaria, told 500 delegates to the American Jewish Conference tonight that Jewish refugees in Europe would prefer Palestine to the United States as a place of rehabilitation.

Dr. Grinberg, who was a prisoner of the Nazis for months at Dachau, and was flown to this country for tonight's session, declared that displaced European Jews realized that what had happened to them over there might also overtake them over here.

“There is a strong psychological reason for their preference,” he said. “They don't want to chance another anti-Semitic wave of horror, and they believe that Palestine, alone, offers them a chance of rehabilitation.”

Established three years ago as an emergency organization to aid war-stricken Jews in Europe, the American Jewish Conference may become the stepping stone to America's first unified organization empowered to represent this nation's 5,000,000 Jews. This became apparent at today's session when delegates authorized its interim committee to “explore the possibility of establishing a permanent democratic Jewish organization competent to speak authoritatively for the Jewish community.”

The resolution provided for a fourth annual session of the conference within the next fifteen months, and thus provided for emergency continuance of the present group, which has had as its only concern the problem of rehabilitating Jews abroad.

Rabbi Stephen S. Wise of New York, internationally known Jewish leader; Mrs. Moses Epstein, also of New York, national president of the Hadassah, and Rabbi A. H. Silver of Cleveland were among tonight's speakers who gave dramatic insights into problems faced and to be faced.

Dr. van Eusen said he was in support of the American Council for Judaism, of which Lessing J. Rosenwald of Philadelphia is national president. He added that he was convinced he spoke for great numbers of Christian leaders, who, despite their keen awareness of the plight of millions of their brethren of Jewish faith and their eagerness to be of every possible aid to them, find themselves unable to support political Zionism.

“We are persuaded that agitation for Zionist domination of Palestine is confusing the status of Jews in democratic countries as to their loyalty to their respective homelands,” he declared. “It can hardly fail to lend encouragement to one of the worst curses which has afflicted modern civilization against which all Christians worthy of the name have fought and will continue to fight in loyal allegiance with Jewish comrades, namely anti-Semitism.”

Dr. Samuel H. Goldenson, Rabbi of Congregation Emanu-El, Fifth Avenue at Sixty-fifth Street, unable to be at the meeting because of illness, sent a message in which he stressed that the Zionist political program for Palestine was not the solution to the Jewish problem.

He declared the solution of the Jewish problem would be possible only when nations and individuals are governed in their conduct by the elementary morals stressed by the law-givers and sages and prophets of old.

Ralph Wolf, vice chairman of the New York chapter, who presided, said the council believed in integration and not segregation, “to condition Jews and all others to think of Jews as individuals, and not as a nation.” He declared Jews should be permitted to leave Europe and go where they want to.

Mr. Wolf announced that the national headquarters of the council would be transferred from Philadelphia to New York.

Mr. Rosenwald outlined the council's post-war program for the status of Jews.

PALESTINE STATE OPPOSED

Dr. Van Dusen Urges Other Countries Be Opened to Jews

Solution of the problem of displaced Jews in Europe is the opening of the doors of all countries to reasonable numbers of them, and not the establishment of a political state in Palestine as proposed by the Zionist groups, the Rev. Dr. Henry P. van Dusen, President of the Union Theological Seminary and trustee of Princeton University, said last night at the first membership meeting of the New York chapter of the American Council for Judaism, in the Hotel Biltmore.

been harassing and killing members of the Russian occupation army and of the Warsaw Polish government, he charged.

Flew From Munich
Dr. Grinberg flew here from Munich to attend the conference, now in its second day.

On today's agenda was a discussion and possible decision on the issue of making the American Jewish Conference a permanent organization. Established as an emergency measure in 1943, it brought together delegates from 60 older groups as well as more than 400 elected community representatives.

Dr. A. H. Silver of the Temple and Mrs. Moses P. Epstein, New York president of Hadassah, will tonight's session when delegates vote on the acceptance of the Palestine committee's report.

Fears Race Suicide of Europe's Jews

Speaker Sees Emigration to Palestine Alternative

Catastrophe—suicide and complete demoralization—is the only alternative to complete emigration to Palestine of Europe's homeless and stateless Jews, Dr. Zalman Grinberg, president of the Central Committee for Liberated Jews in Bavaria, asserted today.

Here to address the American Jewish Conference at Hotel Cleveland, Dr. Grinberg, slight, professional in manner, was emphatic about the part Jews would play in their continuing fight for survival.

“These people are willing to go to Palestine with or without permission. They will carry on a campaign of illegal entry, even if it means bloodshed.”

He described the movement of Jews into the American occupation zone of Germany as the first step in a journey meant only to end in Palestine.

“The American zone,” he said, “is the best waiting room en route to emigration. Up to a quarter of a million Jews may eventually travel this route.”

Even under American authorities,

the living conditions of European Jews is far from satisfactory, he said.

“In all countries,” he said, “Jews will fear that the same thing may happen which happened in Germany. That is even true of the United States. Only Palestine will give Jewish refugees a home and will re-educate and retrain them.”

A doctor of medicine, Dr. Grinberg was director of the X-ray Institute at the University of Kaunas, in Kaunas, Lithuania, before the German occupation of that country. He was sent to the concentration camp at Kovno, Lithuania on June 22, 1941, and transferred to Dachau about three years later.

On May 1, 1945, he was liberated by American troops after escaping in a hospital train with 600 sick patients during an air raid and after spending two days treating them in forests near Munich. The train was en route to the Tyrol region where all Jews aboard were to be killed under a Himmler decree.

Many Slave Laborers

Only about 2000 of Bavaria's 40,000 Jews were natives of Germany, he said, most of the remainder having been brought to Germany as slave labor from Poland.

“Every day 100 or 200 ‘infiltrators’ escape from Poland because their lives are in danger there. Jews in Poland are being killed continually, especially in smaller towns,” he said.

He ascribed responsibility for this campaign to the Army Krawaja, former military arm of the Polish government in exile in London. This same underground army has also

POLITICAL SITUATION DOES NOT FAVOR ZIONISTS, SILVER TELLS AMERICAN JEWISH CONFERENCE

CLEVELAND, Feb. 18. (JTA) -- Emphasizing that "the present political constellation is not very favorable" to Zionist aims in Palestine, Dr. Abba Hillel Silver, in a powerful address which was frequently interrupted by stormy applause, today bitterly attacked the British Government, expressed the hope that the U.S. Government will be firm in demanding the implementation of the Palestine Resolution adopted by the Congress, and appealed to the Soviet Government not to side with Arabs on the Palestine issue.

"The political situation," he said, addressing the American Jewish Conference, "is being complicated for us also by the developing rivalry between Great Britain and the Soviet Union, which has now come to embrace the Middle East. From stray and, as yet, inconclusive incidents, it might be inferred that the Soviet Union like Great Britain, may also be interested in winning over the Arab world to its side by offering up our legitimate national rights in Palestine as part payment for such an alignment.

"We hope that this is not so. We have no quarrel with the Soviet Union. We do not and cannot take sides in imperial conflicts. We do not wish to be made the shuttlecock of power politics. We do not wish to be crushed between the upper and the lower millstones."

Declaring that the Zionist cause is a "moral cause," Dr. Silver pointed out that the Zionists appeal for sympathy and support to all governments which can be moved to assist the re-establishment of Jewish national life "in the historic home" of the Jewish people. "Why should a clear, honest purpose sanctioned by the nations of the world after the last war, and now in the process of fulfillment, be permitted to become entangled in the tortuous folds of competitive imperial maneuvers?" he asked.

"Great Britain does not require for its survival the cramping and constricting of the total extinction of the Jewish national home in Palestine. Its position in the Middle East is not and cannot be endangered by the presence of a Jewish state in that small notch of 10,000 square miles in that vast Arab world. Nor does the Soviet Union, strong and victorious, covering, as it does, one-sixth of the globe, need such a sacrifice. Why should the Jewish people again be made the scapegoats?"

Scores Critics of Zionist Attempts to Win Soviet Support

Dr. Silver took issue with those "who resent every approach made to win over the sympathy of the Soviet Government to the Zionist cause. They call it flirting," he said, "and they point the finger of derision at Zionists whenever some anti-Zionist statement or act emanates from Soviet or pro-Soviet sources. This is an amazing phenomenon in Jewish life, which can only be attributed to a blind and bitter partisanship, which carries over from an area which is not related to Jewish life to a specifically Jewish issue of greatest moment."

He emphasized that he was not asking the Zionist movement to align itself with the Soviet Union, but, he said, the Zionists were not discouraged in their efforts to win over Great Britain even though they have been grievously disappointed time and again; nor were they discouraged in attempts to win over the President and the State Department, even though they have encountered considerable misunderstanding and resistance there; and, therefore, he saw no reason why the Zionist movement should regard itself as being in any way inhibited from trying to win understanding and friendship from the Soviet Union.

"The Arabs," he pointed out, "are certainly not adverse to carrying on their propaganda both in the direction of Great Britain and of the Soviet Union. My regret

is not that we have tried, but that we have not tried hard enough, or soon enough. At the moment, the attitude of the Soviet Government does not seem to be favorable to us, but there is nothing final about it. Some of us recall that up to a few months ago definite evidence seemed to point to a favorable and friendly attitude. The present attitude may, or may not, change again in the future. We may not succeed, but we certainly owe it to ourselves to do everything in our power to see that that attitude does change, and in our favor."

Dr. Silver insisted that the Jews should have a voice in the Assembly of the UNO, and said that the strength and the hope of the Jews lie in the good will and the sympathy of the democratic peoples of the world. He called for unification of American Jewish groups to urge the American Government to demand the implementation of the Congressional resolution on Palestine, which, he said, expressed the will of the overwhelming majority of the American people.

At the same time, Dr. Silver warned the Jews of America to be on guard "against accepting substitutes or appeasement gifts from the Administration in lieu of the great service which it can and should render to the Jewish people." To appoint a Jew to an important government post, he said, or to make "inexpensive goodwill gestures" in the direction of the Jews is of little value to the Jewish people. "They are neither commensurate with the tragic magnitude of our problem, nor in any way related to its solution," he added.

Dr. Silver predicted that the British members of the Anglo-American Committee of Inquiry on Palestine will almost all follow the line of the Colonial Office--"the Bevin line"--and that only a few American members, at best, will sharply deviate from it. He attacked the British Government for readmitting to Palestine Jamal Husseini, "the pogrom-maker of 1936," while not permitting the immigration of Jewish survivors from Europe. "Presumably the return of the Mufti will be the next step," he said. "This is how the mandatory government plans for the peace of Palestine."

Resolution Appeals to Inquiry Commission To Approve Jewish Palestine

The Conference today voted to send a cable to the Anglo-American commission, appealing for a decision in favor of a Jewish Palestine, open to unrestricted Jewish immigration from Europe. At the same time, the Conference adopted a resolution reaffirming the determination of the Jewish people "to establish relations of amity and cooperation with the Arab-speaking people of Palestine." The resolution stressed that the Conference sees no incompatibility between Jewish national aspirations in Palestine and the rights and welfare of the Arabs who reside there. The resolution deplored the fact that the British Government has allied itself with extremist and reactionary Arab elements.

Another resolution passed today protests against the unilateral decision of the British Government to sever Transjordan from the Palestine Mandate and proclaim it an independent state. The resolution points out that Transjordan is geographically and historically a part of Palestine and subject to the same mandatory administration. The announcement of the British Government, made without consultation with the United States is "a further attempt to prejudice the just and total solution of the Palestine problem," the resolution charged.

Still another resolution protested against "the brutal violation of civil rights in Palestine." It asserted that the Jews of Palestine are subjected to gross indignities and are arrested without cause. "Civilized and peace-loving persons are kept in a state of virtual imprisonment, under what is substantially martial law," the resolution says. "Deportations are carried out in direct violation of the Palestine

courts' decision. We demand that these practices, which are in fundamental contradiction to Anglo-Saxon law, and to the best tradition of the English and the American people, shall be discontinued forthwith."

A final resolution on Palestine declared that American Jews "will never accede to any arrangement in Palestine which will in any manner abrogate, or impair, the rights that the Jewish people now have to that country under the terms of the Balfour Declaration."

Delegates Authorize Study of Possibility of Forming Permanent Body

Following a heated debate, in which many delegates took the floor to demand a clear-cut statement on the advisability of the establishment of the Conference as a permanent body, today's plenary session adopted a resolution authorizing the interim committee to continue and intensify its work, and to call a fourth session "at such time and place as it deems advisable, but not later than fifteen months from the date of this session." The resolution said further:

"It is recognized that there is a wide-spread demand for an American Jewish organization, competent to speak authoritatively for the Jewish community, and since this conference was not designed as a permanent body, the interim committee is directed to explore the possibility of establishing a permanent, democratic, representative Jewish body, in consultation with representative community organizations, and through agreement as to the nature and scope of such an organization with existing national organizations, and, subject to such agreement, to propose ways and means for bringing such a body into existence." The resolution was adopted 45 to 8 by the organization committee, prior to its presentation to the plenary session.

A moving report on conditions of life of the displaced Jews in Germany was given at the evening session by Dr. Zalman Grinberg, president of the Council of Liberated Jews in Germany. Dr. Grinberg appealed for the transfer of all the displaced Jews to Palestine. He pointed out that a plebiscite taken among the Jewish DP's recently showed that 98½ percent of them wanted to go to Palestine.

Dr. Grinberg demanded that a "Jewish passport," to be granted by his committee, and approved by the military government, should be issued to every displaced Jew as an identity document, the validity of which should be recognized for travelling permits and visas. "It is our hope that such passports in the near future will be equivalent to a Palestinian passport," he stated.

Jewish DP Leader Warns Anti-Semitism Is Strong in Europe

He stressed that "the seed of anti-Semitism, sown by Hitlerism, is bearing fruit in liberated Europe as never before, and it appears that for a long time to come it will remain in Europe as an inheritance of Nazism." That is the reason, he added, why the Jews must leave Europe.

Dr. Jacob Robinson, who is acting as a Jewish adviser at the Nuremberg trials, reported last night on the proceedings there, and paid high tribute to Justice Robert Jackson, American prosecutor, for his special interest in the Jewish case. He revealed that ten pages of the sixty of Jackson's presentation were devoted to the atrocities against Jews.

The afternoon session today was addressed by Mrs. Moses Epstein, national president of Hadassah, and by Dr. Hayim Fineman, Zionist labor leader.

No Welcome For Rabbi Silver

Rabbi Abba Hillel Silver came to Palestine after a great personal victory in his struggle within American Zionism. He had been unanimously elected President of the Zionist Organization in the United States. He came here as newly elected member of the leadership of the Jewish Agency to the meetings of the Executive which are to decide the Agency's policy to Bevin's statement. From the "reception" which was accorded him the Yishuv understood immediately that Silver is a very serious candidate for the successorship to Weizmann. Mapai took fright lest they lose their power in Zionism and did everything in order to minimize Silver's importance. But it was done in so insulting a fashion as to arouse widespread anger. "Here I Am"

When Silver arrived at Lydda aerodrome, a stone's throw from Tel Aviv, nobody was there to greet him. Not only was no public welcome arranged for the President of the American Organization, but no individual member of the Agency Executive came to meet him; nor even a minor official. When Dr. Silver landed and found nobody to speak to he went off to Jerusalem on his own. There, too, nobody awaited him and in American fashion he walked up to the Agency building, announced his identity to the porter and said: "Here I am."

The matter, however, did not end there. On the day after his arrival the tense session of the Assefath Hanivcharim took place — a meeting which was to proclaim the attitude of the Yishuv to the new British betrayal. And there he sat, the President of the most important Zionist Organization in the world, at the meeting of Assefath Hanivcharim and remained silent; he was not invited to speak. Mapai, as usual, jealously guarded their complete domination of Zionism. At this demonstrative session only Mapai representatives spoke; Sprinzack, Ben-Z'vi and Ben-Gurion. Just as though the Yishuv consisted only of Mapai Men. And the President of the Zionist Organization in the country which has now undertaken a partnership in the decision on our future is not permitted to participate in the demonstration.

They Remembered

More than that. He was not even welcomed. Only at the evening session when a delegate had asked, from the floor what the reason was for the amazing treatment of Dr. Silver, did Rabbi Berlin make amends by extending a welcome. And only on the next day, the third of his stay in the country, when the matter had become a public scandal, did three members of Mapai, "in the name of the Vaad Leumi," come to his hotel in order to bid him welcome. They had remembered.

But among the Yishuv in general there is great sympathy for Silver. There is a longing for a courageous representative of Jewish interests. Weizmann has long lost the last vestige of prestige even among those close to him. And in the inevitable discussion on a possible successor many eyes are turned towards Rabbi Silver; which is the reason for the iciness and the hostility with which the

Rothenberg Re-elected for Third Term As President of Jewish National Fund

Magistrate Morris Rothenberg was elected president of the Jewish National Fund of America for a third term at the annual meeting of the organization last night in the Hotel Biltmore.

The election of Magistrate Rothenberg and the \$5,000,000 obtained by the Jewish National Fund during the year for purchase of additional land in Palestine was regarded with satisfaction by Dr. Chaim Weizmann, president of the Jewish Agency for Palestine. In a message from London to the meeting, he said:

"Before my departure for Palestine I was heartened to hear that, responding to the requests of all Zionists groups in America, you have consented to assume again the leadership of the Jewish National Fund for the coming year."

"I am glad, indeed, that at this crucial period in the history of the Zionist movement and of Jewish Palestine, our struggle for the abolition of the Palestine Government's land edict and our task of extending the Jewish National Home's land foundation will have the benefit of your wide experience, wise counsel and devoted service."

Plans were discussed at the meeting to have the Palestine Government rescind the regulations which restrict and prohibit Jewish land purchase in the major part of the mandated territory. The necessity for reclamation of new land tracts for the settlement of refugees in Palestine also was discussed.

An administration committee of sixteen and a board of sixty directors were elected. Dr. Israel Goldstein was elected honorary president; Louis Segal, honorary secretary; Rabbi I. M. Kowalsky and Jacob Sincoff, treasurers, and Mendal M. Fisher, secretary. Mr. Fisher again was named executive director of the fund.

Honorary chairmen elected were

Magistrate Morris Rothenberg
Conway Studios

Mrs. Moses P. Epstein, president of Hadassah; Leon Gellman, president, Mizrachi, both of New York; Rabbi Solomon Goldman, Chicago; Dr. James G. Heller, Cincinnati; Judge Louis E. Levinthal, Philadelphia; Louis Lipsky and David Pinski, New York; Dr. Abba Hillel Silver, Cleveland; Robert Szold and Rabbi Stephen S. Wise, New York. Honorary vice chairmen elected were Prof. Gustave Klausner, University of St. Louis; A. J. Krementzky, New York; Harry A. Pine, Newark; Elihu D. Stone, Boston, and Theodore Strimling, Los Angeles.

THE DR. SILVER DINNER

ORDER DAY this year promises to be more successful than that of any previous year. The reason for this is obvious. Not only has the Jewish National Fund, which is the beneficiary of the Dinner, climbed to the top rung of Zionist interest in the United States, but the name of Dr. Abba Hillel Silver is associated with Order Day of 1946.

Dr. Silver was elected president of the Zionist Organization of America for the first time only a few months ago. His election came as a result of a popular movement such as has never been seen in American Zionist circles since 1921, when the Keren Hayesod was launched in spite of the opposition of the then ZOA administration. Dr. Silver stood for a political line which was opposed by a majority of the members of the Zionist Emergency Council. Under the circumstances, he felt called upon to resign as co-chairman of the Council. The Zionist rank and file rallied to his support. A lively controversy took place. As a result of the controversy, Dr. Silver was reinstated in the Zionist

Emergency Council and his policy was accepted. It was then a foregone conclusion that when the time came to elect a new president in place of Dr. Israel Goldstein, retiring for constitutional reasons, the mantle of leadership would fall upon the shoulders of Dr. Silver.

The first occasion to give public recognition to Dr. Silver's leadership will be the Order Day Dinner on March 31. The Dinner will serve the practical purpose of dedicating a Nachlah on Jewish National Fund Land in the name of Dr. Silver. The Camps of Bnai Zion are now busily engaged in the work of assembling donors and diners for the great Dinner. Many Zionist districts intend to use the occasion to inscribe their President in the Golden Book. Many leading Zionists are cooperating with the Order Day Committee to make the event the outstanding affair of the year. Daniel Frisch, chairman of the National Administrative Council of the Zionist Organization of America, has accepted the chairmanship of the Dinner Committee of Bnai Zion; Dr. Harris J. Levine of the Bnai Zion and active in the Jewish National Fund Board is the co-chairman.

All parties interested are urged to register their contributions without delay and to secure their tickets for the Dinner without delay.

DRIVE TO GET JEWS TO PALESTINE SEEN

Masada, Young Zionist Group,
Says It Has Permission to
Seek New Immigrants

Opening of a general campaign by American Zionist organizations to recruit young American Jews as emigrants to Palestine was foreshadowed yesterday at the eleventh annual national conventional of Masada, the Young Zionist Organization of America, at the Hotel New Yorker.

Natanel Cohen, executive director of Masada and key member of a group assigned to such recruiting, reported that the project had the full support of Masada's parent body, the Zionist Organization of America, and of such leading American Zionists as Rabbi Abba Hillel Silver.

According to Mr. Cohen, entrance into Palestine would be gained through the use of the small allotment of immigration certificates now granted world Jews by the British Government, despite the demand for these certificates by thousands of European Jews desiring asylum in Palestine.

Shirley K. Gladstone, member of the national board of Junior Hadassah, the Zionist youth movement for girls, declared that use of part of this limited number of certificates was sanctioned by high Zionist officials.

Bernard Popkin, a member of the national executive board of Masada, told a special session of the convention that "America must now begin to supply manpower, since it is the only large reservoir of normal, healthy Jews left in the world."

He reported that a group of discharged American service men, estimated at about 100 persons, was preparing to go to Palestine to study at the Hebrew University and the Haifa Technical School under the auspices of the GI Bill of Rights. Both schools have been approved by the Veterans Administration.

At the luncheon session Hertz Fishman, another member of the Masada executive board, maintained that heretofore the attitude of American Zionists had been that Palestine largely was for Jews of other lands.

"Why should it not be for us?" Mr. Fishman asked. "What is wrong with our wanting to go to Palestine?"

Officials of the youth organization said that thirty young American Zionists had just received certificates for entrance into Palestine.

און אין ענגלאנד זינען דא ציוניסטישע
שע און אנדערע אידישע ארגאניזאציעס
ציעס, וואס קענען נישט נאר אנפירן
פראפאגאנדא, נאר אויך אויסאייבען
אז איינפלוס, און אפילו א דרוק, אין
אמעריקע אין דא א קאנגרעס, וואס
האט, למשל, איינשטייגן אנגענומען
א ציון רעזאלוציע איבער דער נעג
נערשאפט פון דער ארמיניסטראטיע.
און אין ענגלאנד איז דא א פארלאם
מענט וואו דעפוטאטען שטעלען זיך
אויף און קריטיקירען די אנטיציון
ניסטישע פאליטי פון דער רעגירונג.
אין אמעריקע און אין ענגלאנד זינען
דא אידישע צייטונגען וואס האבען
קיינ מורא נישט צו טאדלען און אפילו
צו אטאקירען די רעגירונג, און צו
פארדערען פון איהר פריינטליכע האנדל
הונג פאר'ן ציוניזם; און עס איז אויך
דא אן אלגעמיינע פרעסע, וואס א
טייל פון איהר נעמט זיך אן אונזער
קריידע, און קיינ אמעריקע און ענג
לאנד קענען קומען אידען פון אויס
לאנד אנצופירן פראפאגאנדא
פאר'ן ציוניזם.
אין דא וועלכע עס איז פון די דא
זינע פראפאגאנדא סענליכטיקען
פאר'ן ציוניזם אין רוסלאנד? דער
ענטפער, ווייל יעדער איינער, אין
ניין.
וויבאלד אזוי ווי וועט מען צוקומען
צו רוסלאנד מיט אונזער פראפאגאנד
דא? עס איז דאך קיין סוד נישט, אן
די אידישע אנקונדן האט געמאכט
באמיהונגען אויסצואוויקלען אז מען
זאל אריינלאזען א ציוניסטישע דער
לענאציע קיין רוסלאנד, אבער דער
ווייל האט זי דערלויבניש נאר נישט
געקראנען. מען ווייס אויך, אז מען
האט פרובירט זיך טרעפען מיט מאר
לאטאווי'ן אין סא פראנצוסקא, אבער
אפילו צו גראמיקא'ן האט מען נישט
געקענט צוקומען. און וואס אנבאל
לאנגט ציוניסטישע ארגאניזאציעס,
אידישע צייטונגען, אדער אידישער
איינפלוס אין רוסלאנד, וויסען מיר
אז עס איז דאך נישט קיין זכר פון
ניין.
געוויס מוז מען זיך באמיהען צו
געווינען רוסלאנדי'ס פריינטשאפט
פאר ציוניזם, אבער ווי אזוי?

פערענע אין קלוינאנד, אז אויף דער
נאנצער איצטיגער סעסיע האט מען
בוכשטענליך נישט געהערט קיין איין
אידיש ווארט, די ערשטע זיינע סך
סיעס האט מען געפערט מיט א תפלה
אין העברעאיש, און מען האט גע
האט איינעם אדער מער דערנאך אין
אידיש, אבער דאס סאל — נישט העכר
דעאיש און נישט אידיש, אפילו דא.
ולמן גרינגער, דעם שליח פון די
היימלאזע אידען, האט מען געוואונן
נען צו רעדען אין ענגליש, א גליק
נאר וואס א סך פון די דעלעגאטען
נוסא האבען א פינגערען חוש פאר איין
דישקייט ווי די אוינגערופענע פיהר
רער און גענומען פארדענען, אז ער
זאל רעדען אין אידיש, דא, גרינגער
האט עס געטאן, און לאמיר דא זאגען
אז די סופען מינוט וואס ער האט
נערעדט אין אידיש זינען געווען די
דערהויבענסטע פון דער נאנצער קאנ
פערענע.
איד דעמאלט עס, נישט ווייל איך
בין אזא פייערדיגער העברעאיסט,
אדער אידישסט, נאר בכדי אנצו
ווייזען אויפ'ן נאנצען געדאנקענדיגאנג
און באציהונג צום אידישען סטוד
סער די קאנפערענץ פיהרער.
דא, אבא הלל סילווער איז זיכער
געווען גערעכט ווען ער האט אין זיין
רעדע אויף דער קאנפערענץ שארף
קריטיקירט די, וואס האבען איהם
און די אנדערע ציוניסטישע פיהרער
אטאקירט דערפאר וואס זיי זוכען
אויף די פריינטשאפט פון סאוויעט
רוסלאנד פאר'ן ציוניזם.
געוויס דארפען די ציוניסטען זוכען
די פריינטשאפט פון יעדער מלוכה,
און דא, סילווער איז געווען פילשטער
דין גערעכט ווען ער האט געזאגט, אז
ווען מען פרובירט קריגען די פריינט
שאפט פון א מלוכה פאר'ן ציוניזם
מינוט עס נאך נישט, אז מען אידענטי
פיצירט זיך אדעלאנטיש מיט יעדער
מלוכה, אדער אז מען נעמט א צד אין
אימפעריאליסטישען געדאנקעל צוויי
שען די פארשידענע מלוכות, און אויב
זיין ציוניסטען פיהרען פראפאגאנדא
צו געווינען די פריינטשאפט פון אמע
ריקע, ענגלאנד און אנדערע לענדער,
איז פארוואס טארען זיי טאקע נישט
אנפירן אזא פראפאגאנדא צו גע
ווינען רוסלאנדי'ס פריינטשאפט?
דא, סילווער וועט מיר אבער מיהל
זיין ווען איך וועל איהם זאגען, אז
דער פאליטיק וועט איין זייער נישט
קיין אויסגעהאלטענער, אין אמעריקע

אויף דער זיינען באשטאן נאכמישטא
און איינער פון די דעלעגאטען איז
געבליבען שטענען מיט א "פוינט און
ארדער", האבען די אנדערע ארום
איהם געראטען ער זאל באהאלטען
דעם "פוינט און ארדער" פאר דער
פערטער סעסיע. . . ער וועט עס
וויכער דאן דארפען האבען.
ווער עס איז שילדיג אין דעם וואס
די קאנפערענץ דארף קומען צו יעדער
סעסיע אויס'פועל'ן אז מען זאל זי
שענען דאס לעכען נאך אויף עטליכע
הרשים, נעמט איך זיך נישט אונטער צו
זאגען, אבער מיר שיינט אז כל זמן
די קאנפערענץ איז געבויט, זאל זיין
נאר טיילווייז, אויפ'ן יסוד פון נאך
ציאנאלע ארגאניזאציעס, וואס קיינע
פון זיי וויל נישט אפגעבען קיין איינשט
פון איהר טעריטאריע, וועט די קאנ
פערענץ נישט קענען ווערען דאס וואס
זי האט געדארפט זיין און וואס איז
איהר איינציגע עקזיסטענץ בארעכטיג
ונג — אן אויסגעהאלטענע ענטראלע
דעמאקראטישע פארטדעמערשאפט פון
אמעריקאנער אידען.
ביי היינטיגען טאג איז די קאנפער
רענץ נישט גענאג, נישט דעפערענץ
טאטיוו און נישט דעמאקראטיש, הנם
די מערהייט דעלעגאטען זינען אויס
געליבען געווארען אויף א מערהר
וועגער דעמאקראטישען אויס, ווערט
די קאנפערענץ געפיהרט פון די פאר
טדעטער פון די נאציאנאלע ארגאני
זאציעס.
אויף ווי וועגן דער ברויטער עולם
דעלעגאטען האט א געדענעהייט צו
קומען צום אויסדרוק קען מען זעהן
פון דעם וואס אויף קיינער פון די
היינטיגע סעסיעס האט מען די דעלעגאטען
נישט געגעבען דאס ווארט, אויף כמעט
אלע אנדערע אידישע קאנפערענצען,
קאנווענשאנס און קאנגרעסען, נישט
מען אפ איינע אדער מער וועגנען
פאר אלגעמיינע דעבאטען, וואס זיי
מען די דעלעגאטען א געלענעהייט צו
קריטיקירען, אויסזאגען מינונגען, און
סאם ווד אראפזענדען פון הארצען.
דאס איז פארלאסענאריש, דאס
און דעמאקראטיש, אבער צו די סער
סיעס פון דער קאנפערענץ שיקט מען
די דעלעגאטען ארוין באדיכטען אין
דער הויט, נאר זאגען א ווארט וועגען
די דאזיגע באדיכטען — דאס לאזט
מען נישט.
ביי דער געלענעהייט וויל איך באך
טאנען, וואס איך האב שוין דערמאנט
אין מינער א רעפערענץ פון דער קאנ

אונדזרום בעת זיי האבען אנגעהאלט
על, אבער אזוי זיך ווי די סעסיע
האט זיך געענדיגט און דער עולם
האט גענומען אויסצורעדען די איין
טערטע טייל צו געפיענען עפעס א
קאנפערענץ סך הכל, האט ער געפונען
מליץ גילען.
פון שטארפונקט פון דעמאנסטרא
ציע איז די ברויטער סעסיע, דעריבער,
געווען א דעמאלט, די קרוב צו מיר
וונדערט דעלעגאטען, וואס זינען זיך
וואסגענומען פון נאנצען האנדל,
האבען ארויסגעטראגען ווער שטארפע
פראטעסט געגען דער אוינגערופענער
ציוניזירטער וועלט וואס האט דער
לאזט צו דער שחיתות פון זעקס מיר
ליאן אידען, און וואס באנעמט זיך
מיט אזא ברוטאלער גלייכגילטיגקייט
צו דעם ביסער אידען וואס האט באך
וועגן צו בלייבען לעבען. די דעלעגאט
טע האבען דורך דער ברויטער סעסיע
אויך דעמאנסטרוירט די ענטשלאסענע
הייט פון דער ברויטער סעסיע, פון
די אמעריקאנער אידען צו קעמפען
פאר דער אשטאטאן פון וויסען פאר
פיר און פאר דער פארוואנדלונג פון
אין ישראל אין א אידישער מלוכה.
קען מען לייכט מסכים זיין, אז פאר
דעם אלץ איז ווערט געווען צו האר
בען די אידישע קאנפערענץ און צו
פארדענען די ברויטע סעסיע איצט,
אבער ווען מ'ווייל זוכען תכלית און
ט'פרינט וואס עס זינען די פראקטי
שע רעוועלטאטען פון דער ברויטער
סעסיע, מוז מען, היידע, זאגען —
גערניט!
אפילו די עסיפראנע וועגען דעם
שיקאגא פון דער קאנפערענץ נוסא
האט מען ווידער געלאזט הענגען אין
דער לופט, פונקט ווי אויף דער ציוני
טער סעסיע, אזוי האט מען אויך
אויף דער איצטיגער סעסיע זיך גע
פאכט און געטומעלט וועגען פאר
וואנדלען די קאנפערענץ אין א פער
מאנעטער קערפערשאפט און וועגען
ארוינגעמען אמעריקאנער אידישע
פראבלעמען אין איהר פראגראם: און
פונקט ווי פיהרער, אזוי האט אויך
איצט דער נאנצער קאסא זיך געענ
דינט מיט א באשלוס — צו רופען
נאך א סעסיע, איז עס, הייסט עס,
געווען א טיפטישע אידישע אספה,
וואס ענדיגט זיך מיט — רופען א
צווייטע אספה.
ווי די דעלעגאטען האבען געפיהלט
דערמיט קען מען זעהן פון דעם, וואס
ווען דער קאסא האט זיך געענדיגט

ברויטע סעסיע פון אידישער קאנ
פערענץ האט געמאכט אן איינ
דריק, אבער איהן פראקטישע
רעוועלטאטען. — אן אספה וואס
באשליסט צו רופען א צווייטע
אספה, — ווי אזוי קענען די
ציוניסטען צוקומען צו היי
זאגן?
דעם געסטען שבת וואס מ'קען
זאגען אויף דער נאציאנאל אפער
האלטענער ברויטער סעסיע פון דער
אמעריקאנער אידישער קאנפערענץ
אין, אז אין פארמליך מיט דער ציוני
טער סעסיע, וואס איז פארנעקומען
מיט פערענען הרשים צוריק אין פיסט
בורג, איז זי געווען א ברויטע דער
הויכונג.
בעת די צווייטע סעסיע איז געווען
איינמאנען טייט אין האט געלאזט די
קאנפערענץ אין א צווייטער פון
ניסיה, האבען אויף דער ברויטער סע
סיע זיך ווידער באוויזען נאנץ שטארק
קע סתנים פון לעבען, און אויב די
צווייטע סעסיע האט פאקטיש געהאט
פאר'מטעט די קאנפערענץ צום איין
טערגאנג, האט די ברויטע סעסיע ביי
א געוויסער מאס אפגעשרייען דעם
דאזיגען אורטייל.
דאס מינט נישט צו זאגען, אז די
קאנפערענץ האט שוין באפעסטיגט
איהר הויט, אדער אפילו אז זי האט
באוויזען פעסטעוויסטיקען איהר רעכט
אויף עקזיסטענץ, עס מינט נאר צו
זאגען אז פאר זיך איז די ברויטע
סעסיע געווען עפעס א דערגרייכונג,
שפעציעל ווען מען פארמליכט זי מיט
דער פילשטענדיגער נוצלאזער צוויי
טער סעסיע.
ווען איך זאל דארפען מאכען א
רעוויסע פון דער סעסיע אין עסייכע
ווערטער וואלט איך זי פארגליכען צו
א רעדע פון א גוטע אראטאר, וואס
בעת איהר העיט זי ווערט איהר באך
גורקט, מיטגעדישען און אפילו באך
טייטערט פון דער פינגער אראטאריע
און פון די געפילעלטע פראזען, אבער
ווען איהר פרובירט אביסעל שפעטער
מאכען עפעס א עטיקעל ממשות'דיגען
סך הכל פון דער רעדע געפינט איהר,
אז ביי איהר איז נאדניט פארבליבען...
די סעסיע אין קלוינאנד האט זיך
בער געהאט א סך מאמענטען פון
דערהויכונג און אפילו פון התלהבות,
וואס האבען געמאכט א גאנץ טיפען

Bnai Zion Voice 1946
RABBI SILVER TO BE HONORED WITH
COLONY IN HIS NAME

Dr. Abba Hillel Silver, President of the Zionist Organization of America, will be uniquely honored this year by Bnai Zion, it was announced by Louis Lipsky, President, following a meeting of the Executive Board, which decided on the action.

Mr. Lipsky announced that the 38th Annual Order Day Banquet will be given this year in honor of Dr. Silver and that in addition, the funds to be raised through this function will be set aside for the establishment of a "Nachlath Abba Hillel Silver" in Palestine in tribute to the distinguished president of the ZOA.

In making the announcement, Mr. Lipsky said the event was one in which all Jews would join in appreciation of the yeoman services rendered by Dr. Silver in his labors for the Palestine Resolution in the Senate and House of Representatives and for having given a new meaning to political Zionism, making it synonymous with aggressive action in the political field. "Bnai Zion," said Mr. Lipsky, "recognizes in Dr. Silver the symbol of resistance against the sinister menace of the British White Paper."

It was also announced that Daniel Frisch, chairman of the Administrative Council of the Zionist Organization of America, has accepted the chairmanship of the Order Day Banquet. Dr. Harris J. Levine, former president of Bnai Zion and chairman of the Finance Committee of the Jewish National Fund, will act as co-chairman.

V. XX pt. 1

SENTINEL

Devoted to Unity in Jewish Life

This Week's Cover DR. ABBA HILLEL SILVER

Dr. Abba Hillel Silver, dynamic and inspired leader of American Zionists and president of the Zionist Organization of America, will address a huge mass meeting in the Grand Ballroom of the Stevens Hotel, Monday evening, March 11, to give a vivid and intimate account of his trip to Palestine and his momentous conferences with Zionist leaders there.

Dr. Silver will personally preside at this affair, marking the mass initiation of new members into the Zionist Organization of Chicago ranks. On this special occasion, a beautiful scroll containing the names of all the new members, as well as their sponsors, will be presented to the noted Zionist leader.

Rabbi of the famed "Temple" in Cleveland, Dr. Silver is one of the four outstanding Jewish spiritual leaders in America. He was former National Chairman of the United Palestine Appeal, is currently Co-Chairman of the American Zionist Emergency Council and a Member of the Executive of the Jewish Agency for Palestine as well as an internationally recognized leader of the Jewish people.

AMERICA'S LARGEST ANGLO • JE

PANORAMA: MAN OF THE HOUR

By DAVID SCHWARTZ

3-46

Zionist movement today is America. That is a trite statement of course, but ignoring trite statements is apt to be neglectful to a dangerous degree. Truisms are like those molds from which we get penicillin and other great cures. These molds are found festering about the kitchen sink as if God Almighty purposely put them in the most handy place for medicines, and yet because they were so obvious, nothing was done about them, save to wash them away on occasion.

Silver showed that he realized that America had the penicillin for the Zionist question, when he insisted that the Zionist question must be made an American issue — not simply a Jewish question. You can't with your hand, just brush off an American question.

(Copyright, 1946, Jewish Telegraphic Agency, Inc.)

and even the queen and sometimes still win. Even a little pawn may win the game for you sometimes.

"Never say die"—that is the lesson of chess—and life. Winston Churchill was always admired as a man of brilliant parts, but never came really to the fore until the time of crisis. Lincoln failed repeatedly. He served one term in Congress and knew it was no use running for a second—he wouldn't be elected. He tried for the Senatorship against Douglas and was defeated. He tried for the vice-presidency at the first Republican convention and was defeated. His political life had been mostly defeats until he was nominated for the Presidency, and yet, in a truer sense, these were not defeats. He was growing with each experience. From the long range view, they were part of his ultimate success.

The center of gravity in the

leaders. We want our leaders to be giant-killers. We give them a little pebble and an arrow, and we say to them—"Go out and slay the giant, slay the dragon." He is not merely one of us. We know—each one of us—that we are too weak to slay the giant and so the man we choose, while representative as far as our aspirations are concerned, is not representative as far as our strength is concerned. We expect him to be stronger than we are.

I think Louis Lipsky once compared the problems faced by Zionist leadership to a chess game. The game of chess must indeed be an encouraging one to a leader, and Dr. Silver, incidentally, plays a good game of chess. The game of chess must be encouraging I think, for it teaches, as nothing else does, that all is not over, when it seems over. You may lose a knight, you may lose your castle

DR. Abba Hillel Silver will be banqueted at the B'nai Zion Order Day event on March 31 as "the man of the hour" in Jewish life. Dr. Silver is head of the Zionist Organization of America, head of the Emergency Council which represents the larger Zionist fold of Hadassah, Labor and so on. Dr. Silver is also president of the Central Conference of American Rabbis. There can be no question, but that a great deal of Jewish leadership is concentrated in the rabbi of Cleveland.

A lady in Pittsburgh, Gladys Schmitt, has just written a book about King David which touches on this question of leadership. Miss Schmitt deviates from the Biblical story, to have the giant, Goliath killed by some unknown figure, rather than David.

Miss Schmitt has literary license and may do so, but it contravenes everything that we expect of the King Davids—of the

ZIONIST BANQUET

TO HONOR SILVER

PD

3-2-46

Money From Dinner to Buy
Land in Palestine

The Cleveland Zionist committee will honor Rabbi A. H. Silver of the Temple at a testimonial dinner at Hotel Carter March 10, expressing the gratitude of Clevelanders for his work in the Zionist movement and Jewish scholarship.

The committee includes the Cleveland Zionist District, the Cleveland Zionist Society and the Heights Zionist District. Marvin A. Kane, committee chairman, reported that part of the proceeds of the dinner will be used by the Jewish National Fund, land purchasing agency of the Zionist movement, to buy a tract of land in Palestine. This colony will be named for Dr. Silver. Max Simon will be dinner chairman.

"Faith in the Future" Seen In Theme of Hebrew Parley

Relief for Refugees Asked at Sessions; ^{Cincinnati} 3-5-46
Re-Birth of Judaism, Homeland Sought

BY JERRY RANSOHOFF

The "age-old courage and faith in the future" characterized the four-day conference of the Union of American Hebrew Congregations, Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland, declared Wednesday summarizing the work of the conference in its closing sessions.

In an interview, Dr. Silver, president of the Central Council of American Rabbis, said, "The conference just ending is typical of the unshaken faith in the future that has sustained the Jewish people after every great tragedy.

"With 6,000,000 of their people dead in the slaughter-pens of Europe, these men face with new determination, the task of rebuilding the moral and spiritual values of their religion," he declared.

Dr. Silver pointed out that in America, the Jews were assuming the burden of caring for the 1,500,000 Jews left homeless in the wake of Nazism and war.

"In this manner, we shall memorialize our precious dead who perished in Europe. Surely no granite shaft nor tablets can perpetuate their sacrifice or voice our tribute to their martyrdom," he said. "We shall think with sorrow of all that transpired in the day that is passed, but with gladness we shall hale the oncoming day of brighter prospects and newer tasks," he added.

U.A.H.C. VOTES TO REMAIN WITHIN AMERICAN JEWISH CONFERENCE; NEUTRAL ON ZIONISM

^{March 5, 1946}
CINCINNATI, March 4 (JTA)--By an overwhelming majority, which was later made unanimous, the delegates to the 39th council of the Union of American Hebrew Congregations, meeting here, voted to remain within the American Jewish Conference and affirmed the action of its executive board in its relations with the Conference.

The motion to register the unanimous vote of the council was made by Rabbi Hyman J. Schachtel of Houston and seconded by William H. Fineshriber, of Philadelphia, two well-known anti-Zionist leaders of the American Council for Judaism. The actual vote on the two questions, the continuance within the Conference and the affirmation of the interim actions of the board, showed a majority of about six to one.

The resolution voted upon, which defined the Union's position on political Zionism as neutral, declared that "the Union recognized the right of each individual to determine his own attitude on this controversial question." The resolution adopted was a reaffirmation of the action taken by the executive board at its meeting in Chicago on January 18, 1944 which said:

"The Union, continuing as a member of the American Jewish Conference, declares its sense of fellowship with all Israel and will associate itself with all worthy and practical efforts designed to ameliorate the tragic plight of world Jewry and to assist in reconstruction of those communities that have suffered from the ravages of Nazi tyranny.

"Because in the congregations of the Union there are divergent opinions on the question of Zionism, the Union recognized the right of each individual to determine his own attitude on this controversial question, and therefore the Union refrains from taking any action on the Palestine Resolution adopted by the American Jewish Conference. We call upon our congregations and their members to rally loyally to the support of the Union so that its great and noble work may continue to enrich the spiritual life of American Israel."

Silver, Monsky Urge Participation; Rabbi Lazon Leads Opposition

Rabbi Fineshriber in seconding the motion to make the action of the delegates unanimous said: "the overwhelming opinion of the Union of American Hebrew Congregations is to remain within the fold of the American Jewish Conference. My main objection to the conference has been that it was largely a paper organization. Maybe, with the impact of the Union behind it, it will be a forceful dynamic figure in Jewish life the world over." In the debate preceding the action, principal addresses in favor of the conference were delivered by Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, President of the Central Conference of American Rabbis, and Henry Monsky of Omaha, co-chairman of the American Jewish Conference.

The major presentation of the case against remaining within the conference was made by Rabbi Morris Lazon of Baltimore who, in asking the Union of American Hebrew Congregations "to be neutral in action as well as in word," declared that "participation in the American Jewish Conference was not true neutrality." The amendment, which called upon the Union to withdraw from the conference, was introduced by Richard Sloss of San Francisco.

Rabbi Silver, in urging participation within the conference, pointed out that a minority in a legislative body such as the Congress of the United States would not withdraw from the Congress if they were outvoted on an issue. He similarly urged

the Union not to withdraw, even if it could not subscribe to the Palestine resolution of the Conference. To withdraw, said Rabbi Silver, "would not be a contribution to unity of democracy."

Mr. Monsky, drawing an analogy between the Union and the B'nai B'rith both of which organizations, because of their diverse membership, had not taken a stand on the Jewish commonwealth issue, warned the delegates that to withdraw from the conference would "to isolate the UAHC from Jewish life."

Jewish Community Must Not Be Split By Controversy Over Zionism, Freehof Says

Predicting that "England and the United States will soon present a definite solution for the problem of Palestine and will press for the adoption of that solution as a permanent decision of the United Nations Organization," Rabbi Solomon B. Freehof of Pittsburgh emphasized that it is the function of the Synagogue to be "a moderating and mediating influence" in the fight between Zionist and anti-Zionists.

"We must be careful not to change the structure of American Jewish life in the controversy over Zionism, because the future of Israel all over the world is newly dependent upon American Jewry, not only for what we send overseas, but for what we are here at home; no matter how important the controversy is, the stability of American religious life--in which the Union of American Hebrew Congregations plays so important a part--is a vital factor in world Jewish future," he said.

Dr. Freehof, said that he believed that the ultimate Anglo-American proposals on Palestine will "be a solution which will have the strongest guarantee of permanence." Insofar as the Jews are concerned, said Rabbi Freehof, the "solution may be a little less than Zionists ask for and it may well be more than anti-Zionists would wish, but neither will be able to do much about it. Neither will send guerillas to wage war against the decision of the United Nations Organization. The decision will be fairly acceptable and afterwards will be accepted."

The issues were defined last night in a town meeting discussion in which the participants were Rabbi Joshua Loth Liebman of Boston, Rabbi Irving F. Reichert of San Francisco, Isaac Heller of New Orleans and M.M. Dannenbaum of Houston. Robert P. Goldman presided.

VOTES NEUTRALITY ON ZIONISM TENET

UAHC Ratifies the Resolution
Adopted by Board in 1944—
'Individual's Right' Upheld

SILVER SUPPORTS FIGHT

Freehof Forecasts Early De-
cision by Britain and UNO
on Status of Palestine

Special to THE NEW YORK TIMES.
CINCINNATI, March 4—The
Union of American Hebrew Con-
gregations, parent body of Ameri-
can Reform Judaism, voted today
to ratify the so-called "neutrality
resolution" adopted by its execu-
tive board in Chicago on Jan. 18,
1944, by which UAHC refrains
from an official stand on political
Zionism while stressing each in-
dividual's right to determine his
own attitude on the issue.

Action followed a three-hour de-
bate on UAHC policy under the
chairmanship of Col. Frederick F.
Greenman of New York City, the
convention's president. More than
1,200 delegates were present.

Some speakers warned that the
UAHC faced destruction through
withdrawal of congregations if
anything but neutrality were to be
voted.

Resolution as Reaffirmed

The reaffirmed resolution fol-
lows:

"The union declares that its
function is to interpret, maintain
and promote reform Judaism and
reaffirms its loyalty to its spiritual
purposes.

"The union, continuing as a
member of the American Jewish
Conference, declares its sense
of fellowship with all Israel, and
will associate itself with all worthy
and practical efforts designed to
ameliorate the tragic plight of
world Jewry and to assist in re-
construction of those communities
that have suffered from the rav-
ages of Nazi tyranny.

"Because in the congregations of
the union there are divergent op-
inions on the question of Zionism,
the union recognizes the right of
each individual to determine his
own attitude on this controversial
question and therefore the union
refrains from taking any action on
the Palestine resolution adopted by
the American Jewish Conference."

Urge Support of Union

"We call upon our congregations
and their members to rally loyally
to the support of the union so that
its great and noble work may con-
tinue to enrich the spiritual life of
American Israel."

Ratification had been asked by
Dr. Maurice N. Eisenbrath, UAHC
executive director, in an address
Sunday. Tension marking the con-
vention from the outset continued
despite the approval of the neu-
trality resolution. Some observers
felt that the vote, while commit-
ting UAHC temporarily to "armis-
tice" on political Zionism, merely
delays the day of final decision as
to which direction American Re-
form Judaism is to go on this
question.

The vote in favor of reaffirming
the resolution appeared to be about
six to one and was made unani-
mous on motion by Rabbi Hyman
J. Schachtel of Houston, Tex., and
seconded by Dr. William H. Fine,
shriber of Philadelphia, anti-Zionist
and member of the American
Council for Judaism.

Debating the resolution, the chief
addresses in favor were by Dr.
Abba Hillel Silver of Cleveland,
president of the Central Conference
of American Rabbis, and Henry
Monksy of Omaha, Neb., president
of B'nai B'rith and co-chairman of
the American Jewish Conference.

Rabbi Silver Honored by Zionist Committee

As part of a testimonial dinner
in his honor Sunday night at Hotel
Carter, Dr. A. H. Silver of The
Temple, E. 105th
street and Ansel
road, will be
presented a
scroll of tribute
by the Cleveland
Zionist Commit-
tee.

Membership of
the committee
includes the
Cleveland Zion-
ist District, the
Cleveland Zion-
ist Society and
the Heights Zionist District. Marvin
A. Kane, general chairman of the
dinner committee, said the award
will be made to Dr. Silver in appre-
ciation of service to the Zionist
movement.

At present Dr. Silver is president
of the Zionist Organization of
America. Plans will be announced
at the dinner, for the establishment
of a colony in Palestine which will
be named in honor of Dr. Silver.
The proposal will be explained by
Mendel M. Fisher of New York, na-
tional executive director of the Jew-
ish National Fund, land purchasing
agency of the Zionist Movement in
Palestine.

The chief statement against re-
maining within the conference was
by Rabbi Morris S. Lazarus of Bal-
timore, who asked UAHC to be
"neutral in action as well as word"
and said "participation in confer-
ence was not true neutrality."

Decision on Palestine Seen

Dr. Silver said "to withdraw
would not be a contribution to
unity or democracy."

Early decision by Great Britain
and the United Nations on the po-
litical status of Palestine was pre-
dicted by Rabbi Solomon B. Free-
hof of Pittsburgh. He said:

"It is clear that the status of
Palestine can no longer be left un-
settled and vague. Palestine is a
symbol of larger issues upon which
the world's safety depends.

"The solution may be a little less
than Zionists ask and it may well
be more than anti-Zionists would
wish, but neither will be able to
do much about it."

Rabbi Freehof said that it is un-
derstandable that Zionists and anti-
Zionists should be making last-
minute efforts to further their
points of view. He added:

"I do not recall a single contro-
versy in modern Jewish history
which has so disturbed every de-
partment of Jewish existence as
this Zionist-anti-Zionist fight.

"It has come nearer to being to-
tal war than anything else we have
ever had in Jewish life."

Judge Elsner Presides

Because this controversy has de-
veloped ill will between Jewish
groups, Rabbi Freehof declared
that the synagogue must be a
moderating and a mediating influ-
ence.

Presiding at the luncheon at
which Rabbi Freehof spoke was
Judge Solomon Elsner of Hartford,
Conn.

Panel discussion was held on
"The Synagogue and Returning
Service Men and Women" by Chap-
lain Roland B. Gittelsohn of Rock-
ville Centre, N. Y.; Col. Morton A.
Seidenfeld, former chief clinical
psychologist of the Army and now
director of the Psychological Ser-
vice of the National Foundation for
Infantile Paralysis; Miss Esther
Clenor of New York, former Red
Cross worker in India, and Sgt.
Aaron L. Small of Cincinnati.
Eighty-second Airborne Division.
Dr. S. S. Hollender, president of
the Chicago Federation of Reform
Synagogues, was chairman.

Mr. Kane

JEWISH CHAPLAINS HONORED AT SESSION

Silver Tells UAHC Delegates
World Has Entered 'Backwash
Period of Greatest War'

Special to THE NEW YORK TIMES.

CINCINNATI, March 5—The
Union of American Hebrew Con-
gregations, parent group of Ameri-
can Reform Judaism, honored to-
night 146 Reform Jewish chaplains
"for valiant and sacrificial service
in the armed forces of our beloved
country" at a banquet attended by
1,200 delegates to the biennial con-
vention. More than seventy-five of
the 146 chaplains were present.

Col. Julius A. Leibert and
Comdr. Joshua L. Goldberg, both
of New York, ranking Jewish
Army and Navy Chaplains, re-
spectively, accepted citations from
Dr. Maurice H. Eisenbrath, UAHC
executive director, in behalf of the
chaplains.

Dr. Eisenbrath paid tribute to
Rabbi Alexander Goode, Hebrew
Union College graduate and Jew-
ish chaplain who, with one Cath-
olic and two Protestant chaplains,
gave up line-belts to four soldiers
and drowned when the S. S. Dor-
chester sank.

Other speakers were Dr. Abba
Hillel Silver of Cleveland, pres-
ident of the Central Conference of
American Rabbis and president of
the Zionist Organization of Ameri-
ca, and Dr. Zalman Grinberg,
chairman of the Central Commit-
tee for Liberated Jews in Ger-
many. Rabbi Silver said:

"Civilization will perish unless
worshippers go forth to battle
for simple moralities of human life.
Accent must be placed not on phi-
lanthropy but on Jewish education,
the youth and adult, upon scholar-
ship, on academics and on the
proper training of spiritual leaders,
teachers, community leaders, so-
cial workers, and upon writers,
books and all creative efforts of
mind."

Declaring that the world has
"entered the backwash period of
the greatest war in history," he
warned against "undisciplined re-
laxations" and continued:

"If we are to conserve in peace
what we have envisioned in war,
if apathy and disillusionment are
not to destroy what hope and faith
have designed and created, then
we must put the institution of re-
ligion to work with every ounce
of its spiritual dynamics."

He said that "our temples and
churches have three functions for
modern man and society."

Rabbi Silver said that "the great
reservoirs of a physical and spiri-
tual life of the Jewish people in
Europe were destroyed," and
added:

"The more fortunate Jews of
America, who now represent the
largest and the most free and
prosperous Jewish community in
the world, must compensate on
these gracious shores for the
losses which our people sustained
over there."

Dr. Grinberg, chief surgeon at
the hospital for displaced persons
at St. Ottilien in the American
zone of Germany, who was a pris-
oner in concentration camps for
four years, described what he
called the horrible past and the
bitter present "of the displaced
Jews in Europe." He pleaded that
the 100,000 survivors in Germany
be allowed to emigrate to Pales-
tine.

Dr. Grinberg reported "signs of
demoralization" among displaced
Jews, "this responsibility, how-
ever," he said, "must also be
shared by the Allies who did noth-
ing in the first nine months to
eliminate the heritage of Nazism."

שיחה חשובה עם ד"ר א. ה. סילבר דבר (סכתב מארצות הברית)

ד"ר אבא הלל סילבר, שעה
לפני חודשים על כסא הנשיאות של ההס-
תדות הציונית בארצות הברית, ידוע כבר
לצבורנו בארץ כאיש המרץ והתנופה הג-
דולה בציונות, בהירות לא היתה מקרית
כלל, הוא נבחר פה אחד — המקרה
הראשון בתולדות הבחירות לנשיאות
הציונית כאן, ואכן, הציונות האמריקאית
סתחילה להרגיש סוף סוף את גטל האת-
ריות והדאגה לעם שנפל על שכמה מעל
שכמה הגרמם של יהדות אירופה. הדיר
סילבר בשונו מהארץ הכרין על מיליון
שקלים לקראת הקונגרס הבא, לעומת
ארבע מאות אלף בקונגרס הקודם.

החלטתי לפנות אליו בבקשה ראיון למען
קוראי "דבר". בשעה הקבועה באתי אל
ההייל הספואר, שהוא סכתן בו זה כ"ח
שנים. הוא נענה לי ברצון לבקשתי לענות
על רשימת שאלות. כיון שאנו עומדים
בסיים פעולתה של ועדת החקירה האנגלו-
אמריקאית הריני פותח את שאלותי בעצן
זה.

שאלה: האם יתאם בכוונה של ועדת הח-
קירה הזאת אי בסמכותה לבטל את "הספר
הלבן"?
השיבה: אין ספק, שכן, אם רק המליץ
על כך.

שאלה: האם הגדרה העדה עצמה, או
איות עד אחר את סמכותה של העדה?
השיבה: לא.
שאלה: בדעתם של ציוני אמריקה הן
היה לא לחמוע לפני העדה?
השיבה: אכן, זו היתה הדעה בכלל
וביחוד דעתי שלי, ומשום כך אמנם לא
נענית למסור לפניהם את עדותי טענוי
תנו והבעותינו ידועות למדע, וכל ענין
העדה אינה אלא הפגנה על חשבונת
ההחלטה והמסקנות הוכנו כבר מראש, אך
הציונים שהומיעו, עשו כך משום שמירר
שלים החליטו לקבל את ההסכמה.

שאלה: מדוע התחילה העדה את פער
לחם כאן ולא בארץ ישראל?
השיבה: כך היה רצונו של טרוסקי,
נחא לו שהועדה תתן לדעת הקהל האמ-
ריקאית, שהיא מרוצנת ברוובה, להש-
מיע קללה.

חיים אורלן

Silver Is Speaker at Andrica Dinner

Rabbi Abba Hillel Silver will be
the principal speaker at the ban-
quet honoring Theodore Andrica,
nationalities editor of The Press, at
6:30 p. m. Thursday, in Hotel
Carter.

The event is sponsored by the
Cleveland Council for American
Unity, of which Mr. Andrica has

A scroll of tribute will be pre-

sented to Rabbi A. H. Silver of the
Temple by the Cleveland Zionist
committee at a testimonial dinner
at Hotel Carter tomorrow night.

The scroll will be presented to
Dr. Silver by Max Simon on behalf
of the committee which includes
the Cleveland Zionist district, the
Cleveland Zionist Society and the
Heights Zionist district. Marvin A.
Kane, general chairman of the com-
mittee, announced the scroll of
tribute would be an expression of
gratitude of friends and cowork-
ers of Dr. Silver in the Zionist
Movement.

PD 3446

been president since the group's in-
ception eight years ago.

The organization fosters activi-
ties which help bring mutual under-
standing between old and new stock
Americans, particularly among sec-
ond and third generation young
people.

Governor Lausche, Louis B.
Seltzer, editor of The Press, and rep-
resentatives of various groups will
be among the speakers. Carlton K.
Matson, associate editor of The
Press, will be toastmaster. Chairman
of the arrangements' committee is
Miss Helen Cabas of 1395 E. 55th
street. Tickets may be obtained
from the secretary of the organiza-
tion, Miss Eleanor Prech, in The
Press' editorial department.

Silver to Receive Zionist Tribute

A scroll of tribute will be pre-
sented to Rabbi A. H. Silver of the
Temple at a testimonial dinner Sun-
day night in Hotel Carter.

Sponsored by the Cleveland Zion-
ist Committee, the dinner will
honor Rabbi Silver for his work as
national president of the Zionist

Organization of America.

Mendel M. Fisher of New York,
executive director of the Jewish
National Fund, will tell of plans
to establish a refugee colony in
Palestine which will carry the
name of the rabbi.

Yiddish World 3-8-46

טעסטאמאניעל דינער פאר ראביי אבא הלל סילווער דעם זונטאג איז קארטער האטעל

זיין איבערגעבענער ארבייט אין דער ציוניסטישער באוועגונג, צו וועלכער ער האט געגעבן צענדליגע יארען פון אונערשידליכען דינסט און אן דער שפיץ פון וועלכער ער שטעהט אויך היינט צו טאג.

די קאמיטע פון דינער האט זיך פארשטעלט אויסצורדיקען די שארעוונג צו ראביי סילווער אויף א פראקטישען אופן, און דאס וועט געטאן ווע-רען דורך דעם וואס א טייל פון דער הבנסה פון דינער וועט געגעבן ווע-רען צום נאציאנאל פאנל, צו ערווער- (שלום אויף פיידזש 3)

(inc)

ראביי אבא הלל סילווער

קומענדיקע זונטאג, מערץ 10טען, 6:30 אָווענט, וועט אין קארטער האטעל געגעבן ווערען א טעסטאמאניעל דינער אין שחרע פון ראביי אבא הלל סילווער, פרעזידענט פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע אין אמעריקע, און איינער פון די אנגעזעהענסטע פירער אין אידישען לעבען.

דער דינער איז אראנזשירט געווא-רען פון דער קליוולאנד ציוניסטישער קאמיטע, וואס שליסט איין דעם קליוולאנד ציוניסטישען דיסטריקט, די קליוולאנד ציוניסטישע סאסיעטי

און דעם הייטס ציוניסטישען דיס-טריקט.

מארווין א. קעין, וועלכער איז דער טשערמאן פון טעסטאמאניעל דינער ארגאניזאציענס קאמיטע, האט געזאגט אז, „דער טעסטאמאניעל דינער זאל צוועקט אויסצורדיקען צו ראביי סיל-ווער די דאנקבארקייט און די אינ-ספיראציע פון קליוולאנדר פרוינט און מיטארבייטער פאר זיינע דער-גריכונגען אויפ'ן נעביט פון אידישער געלעחזאמקייט, פאר זיין אינספירי-ענדער פירערשאפט אלס ראביי, פאר

Picks Police Chaplains for Three Faiths

Press 3-9-46

By FRANK STEWART, Religion Editor

Safety Director Frank D. Celebrezze today had a Catholic, Protestant and Jewish chaplain serving in the police department—for the first time in the history of the city, it was said by veteran officials.

Laud City for Harmony of Nationalities

3-10-46 Press

The harmony that characterizes association of individuals of different backgrounds in Cleveland could avoid international war if extended on a world scale.

That was the thought left today with members of the Cleveland Council for American Unity by speakers who addressed them last night at a banquet in Hotel Carter honoring Theodore Andrica, Press writer and a leading organizer of the council. About 250 attended.

Rabbi A. H. Silver said world peace cannot be maintained solely through such an agency as the United Nations Organization without the spiritual support of the people. "We must teach our children to respect the rights of the human being as such," he said, warning against "dangerous spiritual relaxation now that the war is over."

Warns of Demagogues

He urged that Americans beware of demagogues and work for "one world" in our own country. The international situation has become "worse after every meeting of the Big Three," he said, and recalled recent addresses by Stalin and Churchill "which do not bode good for the UNO."

Governor Lausche said this nation "will remain united so long as we understand that our type of government has brought us wealth and progress." He warned that "we must live as one or die."

Paying tribute to the efforts of the Cleveland Council for American Unity, he said that better understanding has resulted among the nationality groups here. "We need knowledge of the lofty qualities of our fellow Americans," he said. "The faith and hope of the world rest with the continued life of America."

Dan T. Moore, former regional director here for the Securities and Exchange Commission, said Mr. Andrica through his writing and speaking has caused Clevelanders better to understand each other. "His tireless efforts organized this council and he has been so active in it, it even looks like him," he said.

Tribute to Council

Mr. Andrica said he regarded the testimonial dinner "not for me, personally, but a tribute to the entire council." He pictured conditions as he found them on his re-

Unleash all our good will—Rabbi Silver

America the hope of Europe—Mr. Andrica

Live as one or die—Gov. Lausche

cent travels in the war-torn European countries.

"Native-born Americans cannot have the same appreciation of this country as Europeans who came here," he said. "I have to pinch myself every morning to assure myself such good things are really true."

In interviewing thousands of persons in the different countries, he said, he learned that "America

is the hope and disappointment of Europe." The United States at this time can exert tremendous influence on political trends in Europe, he said, by sending food to the suffering people.

"In America everybody hopes for a better tomorrow. In Europe everybody knows that yesterday was better," he said.

A program of music and dancing was presented by representatives of

various nationality groups, including Miss Dolores Salinas, Luccio Gomez, Miss Patsy Sepetowski, Miss Charlotte Kotek, Theodore Lipinsky, Miss Ann Sobczak, Matthew Krejci and Miss Lydia Gallow.

דאנץ סילווער געזען: העלפן נייע נחלה איר זיין נאמען

דאנץ סילווער איז פארגעשטעלט געווארן מיט א פראטאקאל נאמען. אדער, "סילווער" איז וועלכער עס איז איינגעטרעטן געווארן די אגודת ערשטענס פון די חוג אידן, און ספעציעל פון די דרום ציוניסטישע דיסטריקט. פאר זיין איבערגעבענע נאמען ארבעטן (טובת א אידן) איז ישראל און אז אלס צייכען פון דער דאזיקער אנערקענונג ווערט געמאכט די פיינטליכע פאר דעם, "נחלת סילווער".

א גרויסער עולם איז וועגן אנגעקומען שווערן דאס און אלע סילווער איר א באקענט און פארטער האטעל און געזעלשט דערט דאלד פאר צוויי טיגעס אום צו ערשטליכע א באדויערענע פיינטייערונג פאר, "נחלת סילווער" אין ארץ ישראל, וואס וועט געבויט ווערן דורך דעם אידן נאציאנאל נאך פארט.

דאס סילווער האט אין זיין איינציק דרוקספאלער דערע אפגענומען און ער פיהלט זיך גלייכער דערמיט. און דאס איז די פארזיכערונג פון זיין שטענדיגן קלום, אז, דאס איז דער וועג צו פארזיכערן אומשטערט "ליכטיג" פאר א אידן.

אויס, נאכדעם ווי איד וועל שוין דא גיט זיין וועט מיין נאמען זיין פארזיכערן מיט א שטיק אידן פאר דעם וואו פרייע מענטשן וועלען אקערען זייערע, שניידען און זינגען און וואו פרייע קינדער ווע שפילען. אין דעם לאנד פון מינע אדעלעס דען און אין דעם לאנד פון דער ציוניסט דאסאלט וועט מיין גייסט

איד בענישען דעפאר וואס אידן האט זיך מעגליך געמאכט, האט דאס סילווער דערקלערט. ער האט דערפון געזעען א סדר צו איבערפליס איבער דער נאמען אין צענטער, און אז אומשטענדיג וועט מען קומען אין דער נאכדעם צו קומען, ער גלייבט, אז די ענגליש אפערירטע קאמיטע וועט נאך דעם קאמפערדען מען נאך אפשאפען דעם ווייסען פאר און אריינלאזען א געוויסע צאל אידן, אפער דאס איז גיט גענוג, און "ישראל" פון זיין פריי פאר אידן און א אידן שטעט היינט פון דאס געשאפען ווערען.

דעם ציוניסטישען דיסטריקט ציוניסטישע סאלידעט און היינט דיסטריקט אונטער דעם פארזיך פון מאדעלן קען, וועלכער האט געזעענט דעם מיטלינג, ער האט פארשטעלט דעם טאוסטמאסטער פון אונזער, מאקס סימאן. מעיאר טאמאס א. בורק האט פאר גריסט אין נאמען פון דער שטאדט. דאס ארטאדאקס קאדען פון אידן צענטער האט געהאלטען א קורצע רעדע, וואס איז פארזעלייגט געווארן דען א צאל פארזיכערונגסלעגראמען אין ברויט צווישען זיי פון די סעט נאכדעם וואנדענענע און טאמאס.

PAY TRIBUTE TO ZIONIST LEADER. Left to right, Marvin A. Kane, president of the Cleveland Zionist Committee, Max Simon, toastmaster at the banquet, and Rabbi Abba H. Silver, shown at Hotel Carter last night when a testimonial scroll was presented to Rabbi Silver by Greater Cleveland Jewry.

500 Pay \$100 a Plate at Dinner Honoring Silver

BY H. L. SAMFORD
Greater Cleveland Jewry and many of its non-Jewish friends last night honored Rabbi Abba Hillel Silver of the Temple, also president of the Zionist Organization of America, at a testimonial dinner at Hotel Carter.

More than 500 persons paid \$100 a plate to attend the banquet, proceeds of which will go to the establishment of a colony in Palestine bearing the name Nachlath Silver.

Dr. Silver, in accepting a leather-bound scroll with his initials in gold on the cover, said: "I am not taken in by all this. I am just a decoy, but a willing decoy, for a good cause."

"I believe that he who has a stake in his people's homeland," Dr. Silver continued, "has a stake in his people's immortality, and in that way his own immortality is assured."

"Palestine is the future of Jewry. Palestine is now a closed-in country, and when I was there a few months ago one could almost hear the knocking on the gates of those outside."

"They are clamoring to get in, for Palestine is the future of our people. When I beheld there the

"In token of our gratitude to you we have contributed to the Jewish National Fund for the redemption of a land tract which will bear your illustrious name, Nachlath Silver."

Senators Send Regrets
Simon read letters from United States Senators Arthur H. Vandenberg of Michigan and Robert A. Taft of Ohio expressing regret that they could not attend the testimonial dinner.

Other speakers included Mayor Thomas A. Burke of Cleveland and Rabbi Armand E. Cohen, president of the Cleveland Zionist District.

It was explained by Simon that "Nachlath" was a Hebrew word connoting heritage. Thus Nachlath Silver means "a heritage from Silver."

The dinner was under the auspices of the Cleveland Zionist Committee, which takes in the Cleveland Zionist District, the Cleveland Zionist Society and the Heights Zionist District.

In addition to Kane, general chairman, the committee includes Harry J. Fischer, William Friedman, Bert L. Klein, Abe M. Luntz, Leonard Ratner and Simon, associate chairman.

The arrangements committee for the dinner was Mrs. Ben Friedman, Mrs. Edward Braverman and Mrs. S. P. Rosenthal.

THE UNION OF AMERICAN HEBREW CONGREGATIONS
THE 39th Biennial of the Union of American Hebrew Congregations has made history. It was one of the most challenging and spiritually ennobling Jewish gatherings. Some 1200 delegates from the Reform congregations of America assembled in Cincinnati at their first post-war convention. Much has happened in recent years which broadened the base of the Reform movement. Resistance upon the part of the orthodox Reformers in this country, those who chose to remain in the positions which have long since been left behind by the onward march of Jewish life and Jewish history, was to be expected. No one knew how powerful this group of resisters was, since during the war years no deliberative assembly to determine that was held. The opposition to the progressive forces of Reform was exceedingly vocal and noisome and so before the convention began there was uneasiness on the part of many as to the outcome.

When, however, the convention assembled in Cincinnati, it appeared that the ranks of progressives in Reform had grown beyond anyone's suspicion. As behooves a democratic body there was a free and unrestrained debate on the subject of Zionism and its compatibility with Reform on the subject of continued membership of the Union of American Hebrew Congregations in the American Jewish Conference, and other germane positions. But when the debate closed and the vote was taken, the decision was so overwhelming, seven or eight to one in behalf of a Reform that is completely integrated in Jewish life, that the opposition moved to make it unanimous.

There was also the realization that for too long has Reform remained a passive body in the midst of American Israel, too courteous, too considerate to state its own views and position, to advocate its point of view, and to propagate its convictions. It was the unanimous will of the delegates to this convention that henceforth Reform become an active force, a movement, that it hide not its light behind a bushel, and that it deliberately go in quest of the unsynagogued, the unaffiliated, to make its convictions understood, to make its philosophy of Jewish history and of Jewish religion known and felt in American Jewry.

The heartening and exalting phase of all these deliberations was that they were on a high plane of religious and spiritual dedication and when at the climax of the convention Dr. Abba Hillel Silver concluded his great address on the Synagogue as the place of refuge for the Jewish and summoned Reform Jewry to vitalize the Synagogue and let it be in the words of Bialik "the mother compassionate", the vast audience of 1300 people arose and with an incredible spontaneity voiced the vow of Jewish generations, and together recited the watchword and slogan of Israel's faith and determination, the Shema Yisroel.

None who participated in this convention remained unmoved and the delegates returned to their homes in very truth a rededicated and reconsecrated host. Reform has an amazingly gifted group of leaders and these intend to follow up and make the influence of Reform positive for all that is constructive, all that is sanctifying, all that is exalting and ennobling in Jewish life.

It was a great gathering and worthy of the spiritual genius of Israel.

אין היימלאנד איד
אלט געווען גרעס

(שלוס פון דער ע)

דאס האט, און לויט אינפארמאציעס
און וועגן אים צוגעשטעלט געווארן,
ט קיין איין איינציגער איד נישט אט
געבן, אז ער וויל עמיגרירן אהין.
אויס פון די שוידערליכסטע דער
געגען אין די אידישע קעמפס, האט
ריכטער ווייטער דערציילט, אין
נאך קליינער פראצענט פון קינדער,
אין לאנד, צום ביישפיל, וואו עס
זינען ווי פילע טויזנט אידען, ווי
פארן אינגאנצן ארום פופציג
דער בוי זעס יאר און ארום דריי
קינדער אין עלטער פון זעס בוי
זעס יאר.
דאס איז א זעהר אבנארמאלע
אפארציע, און נישט נאך א טיף
אנישען באראקטער צו דעם טראג
נאך בילד, אין זיין שטימע געווארען
די וויכער, און זינען אויפגע
יסעל אויסגעלייכטעט. "דעריבער,
ער, אין יעדעס קינד אז אונזר בוי
זעס, יעדעס קינד איז קאלעקטיר
די אייגענטום, און אלע פרייע ווי
ט די געצויגטע קינדער."
וועגן זינען איינגעדוקטן איבער
די יידישע, וואו ער איז געווען צום
אויסוואצען, און דאס האט
אקטאבער, דאס מיטן א פארניכטע
זונג פון 37,000 מיטגלידער אין פאר
לער מיטן פארניכטע יאר פאר דער
זעלבער צייט.
די קוואנט פון 250,000 מיטגלידער
אין באשטימט געווארען פאר דעם
איינציגן עמבערשיפסאפט, וואס
ווערט אנגעפירט דורך סר. יוסף זאלד
בערג פון ווארשע, טשעכאסלאווא
פון דער טעכערשיפ קאמיוטע, וועל
כער האט אויסגעדיקט די זיכעריקייט,
אז די לאזונג צאל וועט דעגרייכט
ווערען ביי דעם ציוניסטישן קאנגרעס,
ביי דעם זעלבן מיטונג האט דר.
ישראל וועקסלער פון ניו יארק אפער
קירט אין נאמען פון די אמעריקאנער
פריינט פון העברעאישען אוניווערזי
טעט צו פארשטאנדען די פינאנציעלע
שיטע פאר דעם אוניווערזיטעט אין
ירושלים.
דר. שלמה בארדון, עקזעקוטיוו די
דעסטאר פון דער ציון יוגענט קאמיו
טע, וועלכער האט זיך צוריקגעקערט
פון א רויזע איבער ארץ-ישראל, האט
מיטגעטילט אין זיין באריכט, אז דרום
פארשטייער פון דער ארץ-ישראל-די
נער יוגענט וועלען איינניכטן קומען
קיין אמעריקע, בכדי מיטעוועלען אין
דער ארבייט פון דער יוגענט-קאמיוטע,
די אנדערע רעדנער ביי דעם מיטונג
זינען געווען פאר שונעסלא, דייכ
טער בערגאנער ראזעבלאט, מילטאן
פאלאק, טשארלס ראזעבלאט, דר. הער
יו. לעווין, ערנסט פרוידענהיים, הא
ראלד גאלדבערגער, וואלף סאד
בארן א. א.

ציון-קאנסיל פראטעסטירט קעגען
קאמיסיע'ס באשיצען מופט
דער אמעריקאנער ציוניסטישער
עמברדשענס קאנסיל האט, דורך
זינען מיטפארציער דר. אבא הלל סיל
ווער און דר. סטיועס א. וויי, אפגע
שיקט שארפע פראטעסט-דעפעסען צו
דער אנגלא-אמעריקאנער קאמיסיע,
וואס געפינט זיך איצט אין ירושלים,
צו לארד האליוואס פאר דער לאנדא
cont. on next page

דער שטאָן

The Day

"THE NATIONAL JEWISH DAILY"

NEW YORK THURSDAY, MARCH 21, 1946 יום'ד, י"ז אדר ב', תש"ו 21סטן מערץ, 1946 12 PAGES PRICE 4 CENTS

משורר משיח זאגט-צי פולס אין קאמף פאר אידישען קאמיסיע פאר צעטיילען ארץ ישראל

אז ער האט זיך פערט ביי
פארשליכטונגען, וועלכע ער האט
געמאכט, און אז די רעאליזירונג
פון דער אידישער נאציאנאלער
היים איז אויסגעדריקט אין זיכער
מעגליך, אויב בידע דעמער וועלן
אריינשטען וואסמען פאר דער דא
זינער געמינזאמער ליוונג — האט
דר. מילווער ווייטער באריכטעט.
אקציע פאר א מיליאן שקל-
צאלער אנגעהויבען
אויף דעם זעלבן מיטונג פון דער
נאציאנאלער עקזעקוטיוו אין איינ
שטימוג באשטעטיגט געווארען דער
רוף פאר ארבייט צו א מיליאן אלגע
מינע ציוניסטען אלס שקל-צאלער,
וואס וועט זיי נעכטן דאס רעכט צו
שטימען בעת די וואלען צום קומענדי
דינען ציוניסטישען קאנגרעס, וואס
וועט זיך צוגעוואלטען אין ארץ
ישראל אין אויגוסט פון דעם יאר.
וועגען דער פראגע האבען געדערט
וואס טארטישער, דער נאציאנאלער
טשעכאסלאווא פון שקל-קאמיטעט, דניאל
פריש, טשעכאסלאווא אדמיניסטראטיר
ווען קאנסיל פון דער ציוניסטישער
ארגאניזאציע, דר. אוהדוועג מילער,
דר. ישראל גאלדשטיין א. א. עס איז
מיטגעטילט געווארען, אז א קאנפער
דענץ פון די פארשטייער פון דער
אמעריקאנער ציוניסטישער ארגאניזא
ציע פון נאנצען לאנד וועט פארקומען
מאנטאג, דעם 25טען מערץ א נאנצען
טאג אין האטעל קאמארדאר, ניו יארק,
בכדי צו פראקלאמירען דעם שקל-
קאמיוטע.
אויס'ן פארשלאג פון סר. דניאל
פריש איז באשטימט געווארען א קא
מיסיע מיט דעם צוועק איינצולאדען
אסייעל די הסכא-ארגאניזאציע און
צושליסען ווי אז דער ציוניסטישער
ארגאניזאציע פאר א פאראייניגטען
קאמפיון און פאר אז איינטייליכער
קאנסידעראציע צום ציוניסטישען
וועלט-קאנגרעס.
דר. סידני מארקס, סעקרעטאר פון
דער ציוניסטישער ארגאניזאציע, האט
באריכטעט, אז קיין צו 11:00

דר. אבא הלל מילווער
האט קאנפערירט מיט טשעכאסלאווא

הינסטאן משורר משיח
גייט ארום וויכטיגע דערקלערונג וועגן ארץ

בערגאנער בארדון
ברענגט צונויף משורר משיח און מילווער'ן גייט ארום וויכטיגע דערקלערונג וועגן ארץ

דער געזעצטער ענגלישער פרעז
ידענט מיינסטער האט אויך דער-
זאגט זיין ערשטן באזוך אין ארץ
ישראל, ווען ער האט געהאט די
אנגלישקייט צו זעהן מיט זיינע
אייגענע אויגען די קאנסטרוקטיווע
האציע און אז ער האלט זיך ווי-
טער ביי די פארשליכטונגען, וואס
זינען אין דער דאזיקער היסטאריע-
שער פארשפערונג געגעבען גע-
ווארען דעם אידישן פאלק. משורר-
משיח האט אויסגעדריקט זיין טיפ-
פע אכטונג פאר לאנד באלמור'ן, משורר משיח האט אויסגעדריקט זיין
דעם אויטאר פון דער דעקלאראציע, אנערקענענע פאר דער ראליק, וואס
וועלכען ער האט באצייכענט פאר-
דער פון דער אידישער בריגאדע,
וואס איר שאפונג האט ער סאנקי

משורר משיח גייט ציון-דערקלערונג צו
סילווער'ן; בארדון האט אראנזשירט
באגעגעניש מיט עקס-פרעמיער
ציון קאנסיל פראטעסטירט געגען אנגלא-אמעריקאנער
קאמיסיע'ס באשיצען פון מופט. — שארפע דעפע-
שען אפגעשיקט קיין ירושלים צו אנגלא-אמעריקא-
נער קאמיסיע, קיין לאנדאן, דורך לארד האליוואס,
און צו סעקרעטערי בוירנס, געגען אויסשליסען פון
דעם רעקארד פון דער אונטערזוכונג יעדע דערמאנונג
וועגען מופט'ס פארבינדונג מיט היטלער
דערקלערונג, אז ער איז נישט
פון דר. וועלכע דעקלערירט א גרויסן
היסטארישען אידעאל, האט וויי-
טאן משורר משיח געגעבן די פאר-
זיכערונג, אז ער איז שטענדיג גע-
ווען א ציוניסט און איז ווייטער א
ציוניסט — האט דר. אבא הלל
מילווער, פרעזידענט פון דער אמע-
ריקאנער ציוניסטישער ארגאניזא-
ציע, באקאנט געמאכט, נאכדעם ווי
ער האט געהאט א געשפרעך מיט
דעם געזעצטער ענגלישער פרע-
מיער-מיינסטער ערב זיין צוריק
קער קיין לאנדאן.
דערקלערונג פאר די מיטגלידער
פון דער נאציאנאלער עקזעקוטיוו
פון דער אמעריקאנער ציוניסטי-
שער ארגאניזאציע, האט דר. סיל-
משיח באטאנט, אז ער איז גרייט,
דערקלערונג ווייטער זיין
שטעלונג צום ציוניזם, האט משורר
משיח באטאנט, אז ער איז גרייט,
דערקלערונג ווייטער זיין
שטעלונג צום ציוניזם, האט משורר
משיח באטאנט, אז ער איז גרייט,

פון טאג צו טאג

טשורטשיל און ארץ ישראל
געשפרעך מיט דר. סילווער
א שותפות'דיגע טראַנסמישן
פארדאנגט: מערע מעסינגקייט

פון י. פישמאן

דער געשפרעך וואס דר. אבא הלל סילווער האט געהאט לעצטען דינסטאג מיט ווינסטאן טשורטשיל וועט דער ארץ ישראל פראגע, האט בארירט ווער וויכטיגע פונקטען. ער איז אויך געווען אינטערעסאנט פון אן אלגעמיינעם שטאנדפונקט. אין דערוועלטער צייט איז א צווייטע, אויב טשורטשיל'ס מינונג קען פיל בייטראגען צו א ריכטיגע לייזונג פון דער ארץ ישראל פראגע.

דאס איז דעם ערשטען מאל וואס טשורטשיל האט גערעדט מיט א ציר נישטשען פירער, נאכדעם ווי ער איז געווארען אויס פרעמיער. אין הערנסט 1944, האט טשורטשיל אויסגענויט געווען דר. וויינשטאן'ען אין לאנדאן און איהם צוגעזאגט, אז אזוי ניד ווי די אייראפעאישע מלחמה וועט זיך ענדיגן, וועט ער זעהן "ארויסצובויען" אין דעם ארץ ישראל פראבלעם. ער האט דאן אויסגעדריקט די האפנונג, אז ער, צוזאמען מיט פרעזידענט רוזוועלט, וועלען קענען לייזען דעם פראבלעם מיט ערפאלג.

אבער טשורטשיל האט קינמאל נישט געהאט די דאזיגע געלעגנהייט אויף וועלכער ער האט געוואלט ווען ער האט זיך געטראפען מיט רוזוועלט אין יאלטא, אין פענרוואר, 1945, אין די מלחמה נאך נישט געווען צו ענדע. און ביי דער געקסטער בער ראטונג פון די "גרויסע דריי", אין פאסטדאם, לעצטען זומער, נאך דער מלחמה, איז שוין רוזוועלט געווען טויט, און טשורטשיל איז שוין דאן נישט געווען זיכער צו ער האט געוויסט אין די ענגלישע וואהלען אדער נישט, ווייל די וואהל'עוולטאמען זיינען נאך נישט באקאנט געווארען.

א טשורטשיל האט זיך שוין דאן געריכט אויף אז ענדערונג אין דער ענגלישער רעגירונג, איז געווען צו זעהן פון דעם וואס ער האט אין פאסטדאם מיטגענומען דעם איצטיגן גענע ליכאר פרעמיער, עטלי.

ווי די זאך זאל נישט זיין, אין זיין געשפרעך מיט דר. סילווער האט טשורטשיל, דער איצטיגער פירער פון דער בריטישער אפאזיציע, ווידער אמאל אויסגעדריקט זיין איבערצייגונג, אז די לייזונג פון דער ארץ ישראל פראגע ליגט אין די הענט פון ענגלאנד מיט אמערוקא, אלס א נאכזיכער שותפות'דיגע אונטערנעמונג.

טשורטשיל איז מיט דער מינונג, אז ווען אמערוקא מיט ענגלאנד זאל לען באקומען א שותפות'דיגע טראַנסמישן איבער ארץ ישראל, דאן וועט די אידישע נאציאנאלע היים קענען דורכגעפירט ווערען מיט דערפאלג, און קיין זאך וועט זי נישט קענען שטערען.

וואס טשורטשיל פארשטייט אונטער דעם נאמען "אידישע נאציאנאלע לע היום" איז קלאר געווארען אין דעם געשפרעך ווען ער האט געזאגט צו דר. סילווער, אז ארץ ישראל דארף זיין אפען פאר אזוי פיל אידישע אימיגראנטען ווי דאס לאנד טועט קענען אויפנעמען לויט איהרע עקאנאמישע מעגליכקייטען. טשורטשיל האלט זיך אלזא נאך אלץ ביי דער טעזע פון זיין "וויינשטאן פאפיר" פון 1922, ווען ער איז געווען קאלאניאל מיניסטער. ער איז דער פאטער פון דאס ווארט "אבאדאסיוו קאפאסיט" מי "אין פארבינדונג מיט דער איינציג וואנדערונג פון אידען אין ארץ ישראל".

אבער טשורטשיל האט נישטאמט א געהאט אין זיין געשפרעך דר. סילווער, אז "אבאדאסיוו קאפאסיט" ווערט געשאפען פון די אידען וואס זיינען שוין איצט אין ארץ ישראל, דר. וויינשטאן האט עס בעסער דערקלערט אין זיין רעדע פאר דער אנטי-אימפעריאליסטישער ארץ ישראל קאמיטעט ווען ער האט געזאגט: "אבאדאסיוו קאפאסיט" וואקסט נישט אויף בויכער, דאס ווערט געשאפען דורך מענטשליכע ענערגיע, פלייס און ארד ביים. ווען מען וועט נאך לאזען די אידען אין ארץ ישראל אנפירען זייערע קאלאניאליזאציע אונגעשטערט, וועלען זיי שוין שאפן אלע נויטיגע עקאנאמישע מעגליכקייטען צו מאכען פלאץ פאר די ענדערליכע טויזענטער אנדערע אידען וואס וועלען ארוינצוקומען. זעהר אידיאנטיש איז געווען טשורטשיל'ס פראגע צו דר. סילווער, אויב דר. סילווער האט געליינעט טשורטשיל'ס רעדע גענען דעם מעק דאנאיד "וויינשטאן פאפיר", אין 1939, דר. סילווער האט געענטפערט טשורטשיל'ען אין דעמועליצען אידיאנטישען טאן ווי די פראגע איז געשטעלט געווארען: "איך האב נישט נאך גע'ליינעט די רעדע, נאך האב איך זעהר פיל צייט'ס".

טשורטשיל האט ביי דער געלעגנהייט ווידער אמאל שטארקע דריקט וואס ער איז געווען צווייטען די ערשטע נאציאנאלע ציוניסטען אין ענגלאנד, און האט פארזיכערט דר. סילווער, אז ער איז איצט אויך אזא געטוישער ציוניסט ווי אמאל, ער האט אנגעוויזען אויף דעם פאקט, וואס ער האט באווייליגט די אידישע בריגאדע, און האט שטארק געדרוסט איהר העלדזשיקייט און אויסצייכנונג אין דער מלחמה. טשורטשיל האט אויך אנגעוויזען אויף דעם פלינעם און ביהערנען אידישען ישוב אין ארץ ישראל אלס א סימן, אז די אידישע נאציאנאלע היים האט שוין גע'מאכט גרויס פארשטייט.

נאכדעם, קען מען פרעגן פיל הארבע קשיות ביים געוועזענעם פירער מיט'ען וועלען זיין שטעלונג צו דעם ציוניזם אין די יארען הען ער איז געווען פרעמיער אויב ער וויל איצט וויסען צו ציוניסטישע פירער האבען געליינעט זיין רעדע געזען "וויינשטאן פאפיר" אין 1939, קען מען איהם פרעגן פארזיכערט אז איהן האט גענעגט צען דעם איינדרוק ווי ער וואלט פאר'געסען זיין רעדע אין דער צייט ווען ער איז געווען פרעמיער. מער ווי איין מאל האבען דעפוטאטען איהם געפרעגט אין פארלאמענט צו זיין רעגירונג האלט זיך נאך אלץ ביים "וויינשטאן פאפיר", וועלכען ער האט אין 1939 געשטעמפעלט אלס אן אונטערשטעלען און אונזיגנען דאסור מענט פון א צענדליגער רעגירונג, אבער זיין ענטפער איז שטענדיג געווען, אז ער האט נישט וואס צונוימען דעם פאלאנאל טיטיסטער האט געזאגט, און וואס האט דער קאלאניאל נאציאנאלע געזאגט? ער האט געזאגט, אז אלץ בלייבט ביים אלטען, דאס הייסט, אז דער שטענדיגער "וויינשטאן פאפיר" איז געבליבען גילטיג.

אבער טשורטשיל האט פרוואט שטענדיג זיך פארטיידיגט, אז אין מיר טען דער מלחמה קען ער נישט אפשאצן דעם "וויינשטאן פאפיר", ווייל דאס וואלט געפיהרט צו שווערע פאלגען וואס וואלטען געשטערט דעם זיג פון די צייט, מען וועט קינמאל נישט קענען זעהן זיכער צו טשורטשיל האט דעכט געהאט, איבערהויפט נאכדעם ווי ראל טעל איז צעשלאגען געווארען אין על אלאסיען, אזוי וועט מען אויך נישט קענען גרינג פארענטפערען זיין אויס'לענדישען מיניסטער אידעל'ס ראלע אלס הויבאם פון די אידישע לוי, פון וועלכער ענגלאנד האט איצט גע'ברענט צרות.

אבער נאך די ארץ זאכען איז עס דאך נישט צו הערען, אז טשורטשיל האלט זיך נאך היינט פאר א ווארשיסען ציוניסט. טשורטשיל שפילט נאך איצט א גרויסע ראלע ווי דער פיהרער פון "זיין מאיעסטעט'ס אפאזיציע", און קיינער קען נישט וויסען צו טשורטשיל וועט נאך אמאל ווידער נישט שטענדיג ביים ווידער פון דער ענגלישער אימפעריע. עס איז אינטערעסאנט, אז צייטונגען וואס האבען קריטיקירט טשורטשיל'ס רעדע אין פונקטאן, צו ליב זיין שאפען טאן גענען רוסלאנד, זאגען אין דער זעלבער צייט, אז טשורטשיל בלייבט א גרויסער וועלט פיהרער, די דאזיגע מינונג איז אויסגע'דריקט געווארען ערשט נעכטען אין אן ערוואנדעל אין "העראלד טריביון".

צוזאגען איז איצט צו טשורטשיל'ס לעצטע מלחמה פאקט אלס פיהרער פון דער אפאזיציע, אקטיוו באווייזען זיין פריינדשאפט צום ציוניזם, צופע'רינג איז ער נישט געווען אנוועזענד אין פארלאמענט ווען די גרויסע רעכאסטע איבער ארץ ישראל איז פארגעקומען. אבער ער פארט צוריק אין ענגלאנד, און מיר האבען א רעכט צו דערוואנדלען, נאך ווען געשפערט מיט דר. סילווער, אז ער וועט אויסהויכען זיין שטייט אין פארלאמענט, זאל זיין כאטש פאר פלייזע אידישע אימיגראציע צו ארץ ישראל, און דאס איז דער די קאמיסיע וועט ארויסגעבען אויב באדינט.

טשורטשיל האט געמענט איצט זאגן דעם קאמיסיע, אז וואס זי זאל נישט באשטימען, איז זי אבער היינטיג פאר'ליכטעט צו מאכען א סוף איין מאל פאר אלע מאל צו דעם "וויינשטאן פאפיר" וועלכען ער האט אויך שטארק פארדאסט. אלע אנדערע פארשלאגען קענען נאך טימען ערשט ווען ענגלאנד וועט זיך שטאנען "אישטנ" אויף דעם דאקומענט וואס האט זיכער געקאסט צענדליגע טויזענער אידישע רעכענען, וועלכע ווארענען געקענט געראטעווען ווערען פון די היסטארישע גענעל.

וואס איז נאנט טשורטשיל'ס פאר'שלאג וועלען א שותפות'דיגע טראַנסמישן פון אמערוקא און ענגלאנד דורכגעפירען די אידישע נאציאנאלע היים, איז עס נאכדעם פיל ביים קאמפ'פליקאציעס און פארדאנענונגען. איך דאנקענען דעמאלטען פאר'שלאג אלס א פיל מעסערען ווי דעם פארשלאג פון א "וואס" טראַנסמישן מיט ענגלאנד ארויף אלס אן ארטימיט טראַנסאקציע, אדער ווי אן אנדער פאר'שלאג, אז אן אינטערנאציאנאלע מאכט זאל פארזאמלען ארץ ישראל. מען קען זיך אבער פארשטעלען פיל שוועריגקייטען צו דעם פארשלאג, וועלכער וועט דאך מווען באשטייג טינט ווערען פון דער "וואס", אין דער אויסזעהר קריטישער אינטערנאציאנאל נאכדעם וועט אן א גרויסע ספק צו רוסלאנד וועט איינשטימען צו אזא שותפות'דיגע טראַנסמישן בלויז פון ענגלאנד און אמערוקא.

אבער די הויפט זאך איז נאך אלע מען צו באשטימען דעם ציל און די תנאים פון אזא טראַנסמישן. מיר פאר'דערען, אז דער ציל זאל זיין א אידישע מלוכה אין ארץ ישראל און נישט קיין אראביש-אידישע מלוכה, א טראַנסמישן שייט אהן א קלאהרען ציל איז א נאכפער פראגה, ווען די קאמיסיע וואלט עהרליך דערפילט איהר פליכט, וואלט זי בעדארפט ארויסבריינגען אזא פראגראם און ציל פאר א טראַנסמישן, דאן וואלט די מעגלישע פראגע נישט געווען אזוי שווער ווי איצט, ווען נעכטען האט עפעס אנדער'עס אין זינען.

די אמערוקאנער ציוניסטישע פירער שאפט באטראכט דאס אויסשליסען פון עדות'זאגען קענען מופטי אלס "אן אומערנולערע פראצעדורע, וואס איז געליכען צו אן אונטערדריקונג פון עדות'זאגען". די ציוניסטישע "באר הויפטען, אז דער דאזיגער אקט, קען אונטערגראבען יעדען גלויבען אין דער רעכטמעסיגקייט און אומפארטריי אישקיות" פון דער אונטערזוכונג. פראטעסט צו אנגלא-אמעריקאנער קאמיסיע

האט, דושיאזע האטשעסאן און סער דושיאן ע. סינגעלמאן, קאמיטערמען אנגלא-אמעריקאנער קאמיסיע פאר אונטערזוכונג פון ארץ-ישראל, קינג דייוויד האטעל, ירושלים.

"די אמערוקאנער פרעסע באדייט" טעם, אז דער סענאטארישער טראַנס סקריפט פון אייער זיצונג אין ירושלים פון דינסטאג, דעם 12טען מערץ, איז דעראקטירט געווארען כדי אויסצושליסן קען יענע טיילען פון דעם עדות'זאגען פון אזוי בעי אבדול האדי און דושיאן מאל אלחוסייני, וועלכע האבען מודה געווען אין דער מלחמה צייט פארבייגן דונג פון עמין אלחוסייני, עקס-מופטי פון ירושלים, מיט היטלער'ן און מיר סאליי'ן, קלופטאן דעניעל, אין א דעפעטע צו דער ניו יארק "טאיימס" פון 16טען מערץ, באדייטעט, אז צוויי בריטישע מיטגלידער פון אייער קאר מיסיע האבען זיך באטיט צו בארעכ'טיגען די דאזיגע אויסשליסונג פון דעם טראַנסקריפט אויפ'ן גרונט, וואס "דעם מופטי'ס טעטיגקייטען האבען נישט קיין שייכות מיט דער אונטערזוכונג". שוין דאס אליין באשטעטיגט דעם פאקט, אז אן אבזוכטליכע אויס'מעקונג אין טעקסט פון עדות'זאגען איז פארגעקומען.

"מיר פראטעסטירען העפטליק קע'גען אזא אומערנולערע פראצעדורע, וואס איז געליכען צו דער אונטערדריקונג פון עדות'זאגען. דאס וועט וויר'קען צו אונטערגראבען יעדען גלויבען אין דער רעכטמעסיגקייט און אומפארטריי אישקיות פון אייער אונטערזוכונג. מיר געפינען ווייטער אין דעם דאזיגען אינצידענט נאך א באווייז פון דער אימפליע, וואס שטערעט ריינצו'וואשען עמין אלחוסייני, א מלחמה פארברעכער, וועמעס אקטיווע פאראויר'ניגונג מיט דער "אקס" איז פעסטגע'שטעלט געווארען אפילו דורך די מיט'גלידער פון אייער קאמיסיע".

דר. אבא הלל סילווער, דר. סטיפען ס. וויין, מיטפארזיצער אמערוקאנער ציר נישטשען עמואל טענעס קאונסיל.

ברענענדיג דעם דאזיגען פראטעסט צו דער אויסמערוקאמקייט פון לאנד האליפאקס, וועמען דר. סילווער און דר. וויין פארזיצער פון ציוניסטישען האבען געבעטען איבערצושליסן דעם פראטעסט צו דער לאנדאנער רעגירונג, זיכען די ציוניסטישע פירער צו דאס פאלגענדע:

"מיר ווילן צוגעבען, אז דער פאקט, וואס אן אבזוכטליכע אויסמעקונג פון דעם טראַנסקריפט, אזוי גוט ווי דעם באראקטער פון דעם טעקסט, וואס איז אויסגעמעקט געווארען, וועלען שטארק קאמפארמענירען די קאמיסיע אין די אויגען פון דער אמערוקאנער גענעל-שאפטליכער מינונג, מיר ווילען אויך אויסטוישען די דאזיגע געלעגנהייט צו דענוטירען אונזערע פראטעסט קענען יעדער באטייאונג ריינצוואוואשען דעם עקס-מופטי, וואס, הויז ווין פאר'מלחמה און מלחמה-דעקאד, איז גע'ווען אויך איינער פון די מיטשאפער פון היטלער'ס אויסראטונגס-לאגער, אין וועלכע מיליאנען אידען האבען געקראנען א שרעקליכען טויט".

צום סטייטסעקרעטערי בוורנס זאל גען די פירער אויך דאס פאלגענדע: "ווען די רעגירונג פון די פאראייניגטע שטאטען האט מסכים געווען צו דער באטייליגונג פון אמערוקע אין דער ארץ-ישראל אונטערזוכונג, האבן מיר געהאט יסוד צו האפן אויף א גערעכטער פראצעדורע, אמערוקא'נער מיטפארזאנטווארטליכקייט פאר דער אונטערזוכונג האט געזאגט ווי א גארנטיע קענען דעם, אז די קאמיסיע זאל ווערען א ווערקצייג פון די אינ'זיגנעס פון דעם בריטישען קאלאניאל'ען אפיס, מיר מווען איצט, צום בא'דויערען, דעקלערען, אז דער פאקט פון דער אבזוכטליכער אויסמעקונג אין דעם עדות'זאגען, פונקט ווי א טייל, וואס איז אויסגעמעקט געווארן, וועלען שטארק קאמפארמענירען די קאמיסיע אין די אויגען פון דער אמע'ריקאנער עפענטליכער מינונג".

cont. from p.22

נער רעגירונג און צו סעקרעטערי בוורנס פון שטייט דעפארטמענט, קע'גען דעם, וואס די אנגלא-אמעריקאנער קאמיסיע האט פון ארץ-אונטערזוכונג רעקארד אויסגעשלאסען די טיילען פון דעם עדות'זאגען פון די אראבישע פירער דושיאמאל אלחוסייני און אזוי בעי אבדול האדי, וואו זיי האבן מודה געווען ווענען מופטי'ס נאענטער פאר'ניגונג מיט היטלער'ן און מוסאלי'ני".

... and Jottings

creasingly important role being played by the United States in world affairs. He stated further that as far as his own Conservative Party was concerned, he was willing to stand alone on the issue of a Jewish National Home in Palestine.

Dr. Silver suggested that this would be an auspicious moment for Mr. Churchill to issue a statement on the subject of the Jewish National Homeland in Palestine, since he was the war time Prime Minister of Great Britain, and now the leader of the opposition. Winston Churchill left Dr. Silver with the impression that in the near future, when the proper occasion arises, that he would issue such a statement.

Bernard Baruch Listens In: Bernard Baruch was present during almost all of the conversation between Dr. Silver and Winston Churchill. During the course of the conversation, Mr. Churchill slyly remarked to Dr. Silver, "You know, Bernie is not yet a Zionist." To which Dr. Silver replied, "Yes, but I think that he can be educated."

Outlook for Palestine's Future: Churchill informed Dr. Silver that he believes that the realization of a Jewish National Home in Palestine is definitely a possibility if the United States and Great Britain are willing to share responsibility as "partners" in a joint trusteeship for Palestine. He felt that the future of England and America lie together in the problem of Jewish Palestine as in other world affairs.

Jewish Brigade, and was proud of its achievements. The memory of Jewish Palestine has remained with him ever since.

Churchill a Zionist: Winston Churchill did most of the talking during the interview, which lasted half an hour. He told Dr. Silver, "I have been a Zionist all my life, and I am not one to desert a great historic cause." He expressed himself in favor of a Jewish National Home in Palestine, and for unrestricted Jewish immigration into Palestine to the full absorptive capacity of the land, which, he stated, the Jews themselves can help to create. He felt happy that Palestine, a small country, could take in so many refugees, particularly children.

Churchill's Solution for Palestine: Churchill expressed the opinion that the "great solution" for Palestine would be for the United States and Great Britain to act together "as partners" in a joint trusteeship for a Jewish National Homeland in Palestine. He thought that this would be the great salvation of the Zionist movement. Once America and England agree to work together, said Mr. Churchill, nothing can stop them from carrying out this purpose. He said that England was not jealous of the in-

Baruch Learns About Purim: This was the first time that Dr. Silver and Winston Churchill had ever met. The interview was originally scheduled for Sunday, but Silver informed Bernard Baruch that he could not meet with Mr. Churchill on Sunday, as that day happened to be Purim. When informed of this fact, Mr. Baruch exclaimed: "Good heavens! I had forgotten all about it!"

Churchill and Palestine: Dr. Silver reports that Winston Churchill was in a genial and reminiscent mood. He recalled his early contacts with Zionists in Palestine, his meeting with Sir Herbert Samuel, his visit to Rishon le Kion, where he met sturdy young Palestinian Jews on horseback, and found them to be a nation of pioneers, not of shopkeepers. During the war he had helped to make possible the

3-42-46
 דער צווייטער טאג דער באקאנטער, אן ווינטערן שטודנטעל,
 ווייניגער פון ענגלאנד, האט זיך ארויסגעקוקט פאר דעם
 אן די טראכטער איבער ארץ ישראל וואס איבערגעגעבן ווערן אי
 פערקומען און ענגלאנד אלס גלייכע שולחן, און מענטשן פערער
 און פארטראג אלס זינט דער פארעברונג, און די טראכטער פון ארץ
 ישראל וואס איבערגעגעבן ווערן צו דער "ינא". דער דיוק פון אס
 צוויי פלעגט און גאר א גרויסער, באזונדערס איצט ווען די בא-
 גרינגען מיט טאקטישעלע איבער דעם מיטעלען מזרח ווייזן
 פארשטאנדען געווארן און דארפן זיין די היפט-פראבלעם ביי די
 געמיינדע ווייזן פון דער "ינא".

[illegible][illegible]

פון א גאנצן אנדער סין אין טענאססער טעפערס פארשלאגן א
 טעפערס די "טענאססער" פון ארץ ישראל אנטפער דעם קאנפאדעס פון
 דער "ינא". דאס וואלט איר געהאט געוויינט האבן אנטפערקע ווי א
 אנטפער, אבער נישט בלויז אנטפערקע נאר איר טאקע-האנדל און
 איר אנטפער וועלכע איז אנטפערקע געווען. די טאקע-האנדל
 ווערט אין טענאססער טעפערס פארשלאגן האנדלס נישט דער פארד
 נישט אנטפערקע און ענדלעך וואסלעך באלד ווי פארשטיינדיג
 נישט טאקע-האנדל און טאקע די "ינא" פאר דעם אפטייל אן אפטייל
 נאך פאר וועלכע פארד.

אברהם אבינו עם דוד מלך ישראל ויהושע בן נון ארץ ישראל, יידישען ער
והוא מאקו ויין בארשים דורך א פולע פארשטענדלעכע צווישען די
גרויסטאכטער, וואס געפינט אויפדוקען ארץ ישראל ווי א פריער
שטען אין א קאמפלעציע אנטפערנדיגאלעך מיטאזיע וואס
וואס מעגלעך ארץ ישראל אלס אוועקע נים קיין סך גוטעם געטאן.
וואס מיר דארפן אבער יא פארלאנגען דורכאויס און באשטעלען אים
דעם איז אז אפערדיקע וואל געהערן א פולע אנטייל און געהערן אים
אין פולע פארנאמטליכקייט אין העלפער-לייזען די ארץ ישראל
פראגט.

אמעריקע אין ירושלים נישט וויליגער פארפליכטעט צו דער דורכ-
ציעונג פון דער כאלפער דעקלאראציע און דעם מאנדאט ווי ענגלאנד
זיין. אמעריקע האט פילע מאל געוויזן אזיר אינטערעס אין דער
נג פון דער ארץ ישראל און דעם ניטס פון דער כאלפער
דעלאראציע. די ציון רעוואלוציע וואס איז לעצטענס דורכגעגאנגען
דע הייזער פון קאנגרעס, איז ספעציעל פון גרויס וויכטיגקייט, וויי-
לעדיג אין וועלכער ריכטונג אמעריקע'ס ארץ ישראל פאליטיק נעהט.

אמעריקע האט שוין גענומען א דירעקטען אינטערעס אין דער
לייזונג פון דער א"י פראגע, טאקע דורך באטייליגען זיך אין דער קא-
מיטעי, וואס אונטערזוכט איצט די גאנצע פראבלעם. עס איז קיין ספק
נישט, אז אויב אמעריקע וואלט אט דעם אינטערעס אנהאלטען ווייטער
אין וואס וועלען געבען איהר פילע מאדראציע שטיצע צו דער דירעקטע
פון די פארפליכטונגען אונטער דער באדער דעקלאראציע אין דעם
פאנדאט, וואלט די גאנצע פראבלעם געווען געלויזט, צי דאס וואלט
דערגרייכט געווען ווי אז ערן צווישען אמעריקע און ענגלאנד, צי ווי אן
ערן וואס ווערט אויפגענומען און נאכגעלייזט פון דער "וואל" דער
קא-אמעריקע דארף און וואס איז געבען איהר פילע שטיצע און
הילף צו וואס זי איז פארפליכטעט פון טאקע אנפאנג.

דאס געזאגט א סך געלעבנדיקע צו
באזייענע זיין סימפאטיע צום ציוניזם
אויף א פיל מער משותף'דיגען אופן.
זיי דורך א דעקלענע צו דאס
פיליטער ערב זיין אפפאל פון אסערד.

דורך די 5 יאר פון מלחמה ווען
אידיש בלוט האט זיך געגאסען גאנץ
צע ימים און די אידישע יוגנט האט
געקעמפט פאר די דעמאקראטישע פריי-
הייט אויף אלע שלאכטפערדער, אין
דער צייט ווען אראבישע פירער האבען
געפירטעוועט מיט היטלער'ס האט
מאדערנע אידישע געקענט דורכפירען אין
גענלישען פארלאמענט דעם פלאן פון
א אידישער מלוכה כמעט אזוי וועלכער
עס איז אפאזיציע. אפילו די אראבער
וואלטען נישט געוואלט צו עפענען א
סוויי קעניג דעם, וויסענדיג דעם אידיש
שען בייטראג צום ענגלישען זיג און
זייער אייגענע האפענונג אויף אן ענד-
ליכע מלחמה.

איצט, ווען מיר טשורטשיל אין
אין דער אפאזיציע צו דער ענגלישער
רעגירונג, און ער האט נישט קיין מאכט
עפעס דורכצופירען, קלינגען זיינע ליד
בעסערעקלעדיגקייטן צום ציוניזם אבי
פאר די יודענלייך.
אבער, ווי זאגט א איד: גם :
לסובה.
וואס וואלטען מיר געטאן, ווען מיר
טשורטשיל וואלט זיך אנגעטויסעלט
פון ציוניזם, אזוי ווי די נעכטיגע צור
ניסטען פון דער ענגלישער ארבייטער
ארגאניזאציע?

וְיָשָׁב יִשְׂרָאֵל מִן־הַמִּצְרַיִם וַיְהִי בְּיָמָיו וַיְהִי בְּיָמָיו
שֶׁעָמְדָה יָד נְטוּיָה אֶפְסָה קִיּוֹן וְעֹלָם.
וְיִי וְזִמְנֵנוּ, "אֵין הַקּוֹמֵץ מְשַׁבֵּעַ אֶת
הַתָּרֵי", אִין בְּהַמְעֵנֵנוּ יָד נְטוּיָה מִן־מֶלֶךְ
כִּסֵּם קִיּוֹן הַיִּפְעָל...

טשוויטשיל'ס סטויטעמנט צו דר
סליווער ווענען זיין טריישאפט צום
ציונים דערמאנט אזוי זעהר שטארק
אז דער „טריישאפט צום ציונים“ פון
דער ענגלישער ארכיטעק פארטיי,
אזוי לאנג ווי זי איז געווען אין דער
אפאזיציע און האט נישט געהאט קיין
שאפט עפעס צו טאן פאר'ן ציונים,
האט זי לייכט פארטיי אנגענומען
דעמאלצויס ביי יעדער יערליכער קאנ-
גרעסאציע, אז זי איז קענען ווייטלען פאר
דער און פאר א אידישען היימלאנד.

קיום האם מה עטלי באקוסמן דאס
ענינים סאנדאט צווייפוישטעלע און
אויסערדענדונג האט די ארטיג
טע פארטיי פאדעסען אירע רעזאלי
ציעס און פאדעווען אירע פליציעס
די טיידרשיל זאגט, אז "ער איז
אלע סאל געווען א ציוניסט און איז
אויך אויף ווייטער א ציוניסט." און
עס זעהר גוט, וואס די ציוניסטישע
ארגאניזאציע האט אזא השו"ב מיט
איינזעהען אבער מה שווערמאל

The Dancer 23-46

און דירעקטור ווערן די נייע אידן
זע דעלעגאציעס פון ארץ ישראל מי
נאכערס ווערן מיט פרייה, און ד
עקומענע ווערן ניט קיין "שלושים
אין דעם ווי ווי עס קומט צו אים
שלושים פון אויסלענדישע אידישע
קאמיוניסטישע, נאך ווי ווערן נאכע
קאמיוניסטישע" אזוי ווי דא, וואס מיר
ווערן שיקט צו אונז.

זי זינען נישט געקומען קיין אסע
יסקע בעסטען הילף, נאר ארגאניזירטע
ערומען און שטודירען די טעכטער
וואס אסערוקאטער אינדוסטריעס אין
נידערקאטא, פייזיקס און עוואלוציעס
און אנדערע פראבלעמען, וואס האבען
זי פאר אים דער נאציאנאלער עקס-
אמיט פון א פאלק—און פון א לאנד
דער פארעם פון די אנגעקומענע
עליטעס אין באסט א מיליטע-
אריעס, און איד פון מידה וויי, א
י באגעניש מיט די פארטרעטענע
פון די עלטנאציעס האט ביי פאר-
וויסערענע גרויס פארע.

פון אונזערע קאמפניעס וועט איר
 שטאל פיל מער נעהערטע ווערען
 ווידער פון די אויספארשונגס-
 קאמפניעס, וואס ענטלענד—און לעצטענס
 וועט איר זען—שיקען ארויס אויף
 דע וועלט.

די ענגליש-אמעריקאנער קאמיטע
ען אונז אין בעסטען פאל, געבען
לויט א סארגליכען הכשר אויף אונז
ערע פאדערנען, און וועט רעספּע
סונדירט צו פארטוירקליכען זיי אין
ראמען פון "עסטמען דעם וואלף
וון לאזען נאכ דו ציג."

3-24-46

JERUSALEM, March 22. (JTA) -- All Zionist groups demanding the establishment of Palestine as a Jewish State were urged today to unite "so that they could dominate the future World Zionist Executive under the leadership of Dr. Abba Hillel Silver." The call for Zionist unity was made in a broadcast over the Palestine radio by Emanuel Neumann, vice-president of the ZOA, who is now visiting the country in connection with the Lowdermilk Plan.

Nazis' Indecencies to Jews Never Equaled, Donovan Says

(INC)
(Continued From First Page)

"In April, 1943, the ghetto was ringed by troops and from then until the 16th of May the entire ghetto was razed. We know from the original report of the S. S. brigade leader, Maj. Gen. Stroop, that 56,000 Jews were captured or died by suicide, shooting and fire."

Hitler's legacy of hate may destroy surviving Jews of Europe without united action of all peoples, said Donovan, only man to come out of World War I with the nation's three highest decorations for valor and service.

Those survivors, other speakers brought out, number 1,400,000, of whom 150,000 are children. Europe had 1,500,000 Jewish children before the war. A banner hung near the speakers' table bore the legend: "5,700,000—Did They Die in Vain?"

The fund drive for rehabilitation overseas, refugee settlement in Palestine and relief of refugees in the United States, Donovan said, "is the answer to the Nazi program of destruction whereby people whom our enemies counted among the dead will be restored to life."

In a strong plea for tolerance he termed the war against the Jews "a creed that threatens all minorities."

The general called for immediate opening to Jewish immigration of Palestine, which he visited in 1941 as a special envoy of President Roosevelt. Palestine could absorb 600,000 more Jews before reaching parity with the Arab population, he said.

Senator Pepper, who said he saw in Palestine last fall the pioneering spirit that motivated early Americans, called for final sanctuary "at the end of a road littered with the blood and bones of millions upon millions of Jewish people."

"It is unthinkable," said Pepper, describing the horrors he found at Dachau, "that we should ignore all these rivers of blood which have flowed, all of these mountains of corpses which the war has thrown out, all that has been poured upon the altar of sacrifice, and let the world drift on in the same old way as if none had died and none had given himself a hostage to a better future."

Palestine, Pepper said, should be removed from British mandate status and placed under trusteeship of the United Nations Security Council to insure that "never again will any nation inflict such atrocities upon any people anywhere."

Third of People Lost

Dr. Silver, president of the Zionist Organization of America, said the end of the war "lifted the ghastly ceremonies of a corpse of horror that shocked even the most callous."

"We lost 6,000,000, more than a third of our people, a terrible loss for a relatively small race," said the Cleveland rabbi. "This country might have done more to save them. The same ships that brought over a quarter of a million German prisoners might have carried for temporary safekeeping as many homeless refugees."

The delegates unanimously adopted a resolution giving the relief drive priority above all other Jewish campaigns this year.

Another afternoon speaker was Harold J. Goldenberg of Minneapolis, national chairman for trades and industries of the United Jewish Appeal, who asked solicitors first to give generously from their own resources.

Principal speaker at the morning session was 35-year-old Dr. Imrich Rosenberg of Prague, deputy director of rehabilitation for the Czechs.

A discussion of campaign problems at the morning session was led by Joseph C. Hyman of New York, executive vice-chairman of the Joint Distribution Committee; Henry Montor, executive vice-chairman of the United Jewish Appeal; Maurice Gusman, chairman of the Akron United Jewish Appeal, and Ben M. Dreyer, president of the Canton Welfare Fund.

PLEAD JEWISH RELIEF CAUSE. Maj. Gen. William J. Donovan, former head of the Office of Strategic Services, and United States Senator Claude Pepper of Florida were headline speakers yesterday at the midwest regional conference of the United Jewish Appeal at Hotel Hollenden. Above (left to right) are Donovan, Mrs. Emery E. Klineman, chairman of the women's division in the drive here, and Maurice Bernon, chairman of the afternoon session. Below (left to right) are Dr. A. H. Silver of Cleveland, national Zionist leader, Pepper, and Henry A. Rocker, who welcomed the delegates.

Dr. Silver Says Churchill Favors Unlimited Jewish Immigration into Palestine

Reporting on his discussion with Winston Churchill on the subject of Palestine before the war time Prime Minister of Britain left the United States last week, Dr. Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America, told the conference that Mr. Churchill favored unlimited Jewish immigration into Palestine up to the full absorptive capacity of the country. JTA 3-26-46

The conference unanimously adopted a resolution calling upon all Jewish communities throughout the midwest area to place the problem of the survival of European Jewry at the forefront of their responsibilities and to subordinate all other activities to the campaign of the nationwide \$100,000,000 campaign of the United Jewish Appeal.

In addition to Major General Donovan, Senator Pepper and Dr. Silver, the other speakers included Dr. Imrich Rosenberg of Prague, member of the Czechoslovak Government; Dr. Joseph C. Hyman of New York, executive vice-chairman of the Joint Distribution Committee; Maurice Gusman, chairman of the Jewish Welfare Fund of Akron; Ben M. Dreyer, president of the Jewish Welfare Fund of Canton; Sydney N. Weitz, chairman of the Central Budget Committee of the Jewish Welfare Federation of Cleveland, and others.

אנשוויקלונגען, באזונדערס אן דעם פאקט וואס סטאלין האט געמאכט זיין דערקלערונג, אז סאָוועט-רוסלאנד האט זיך געהאט דערשראקען פאר דעם שטרענגען מאַן מיט וועלכען אמעריקע און ענגלאנד האבן גערעדט, — באזונדערס אמעריקע, — און האט נאכגעגעבן. עס איז אבער אויך פאראן א מיינונג — און אס די מיינונג איז ווארשיינליך מעהר באזירט אויף דער ווירקליכקייט — אז עס איז נישט א רעזולטאט פון די סטראשונקעס ווי פון דעם פריינטליכען מאַן וואס מען האט לעצטענס געהערט פון וואשינגטאָן און די פארוויכערונגען וואס פרעזידענט טרומאן און סעקרעטערי און סטיווט בוורנס האבן געגעבן, אז אמעריקע וועט געבן פולע שטיצע צו דער "יונא" און דורכאויס בא- שטעלן אז אלע אינטערנאציאנאלע ענינים זאלען אויסגעדראשען ווערן דורך איהר.

די סאטע האנדלונג פון סאָוועט-רוסלאנד, וואס האט ארויסגער- פון דעם קרויס, איז מעגליך געווען א רעזולטאט פון דער אומזיכער- קייט וואס מען האט געפיהלט אין סאסקווע צוליב די סטראשונקעס און דעם קריגערישען מאַן מצד ענגלאנד און אויך מצד געוויסע אמע- ריקאנער. האט זיך אבער דערקערט א מעהר פאליטישער מאַן, א פארלאנג פאר א פארשטענדונג און מען איז אין סאסקווע אויך געווארען וויכער און נאכגעבנער.

אז אמעריקע האט פון איהר ווייט געטהאן א סך צו מאכען מעגליך א בעסערע פארשטענדונג קען אפשר אויך געווען ווערען אין דעם וואס די פראכעס פון דעם אמעריקאנער קריגס-פלאַט מיט דער אטאם- באמבע זיינען אפגעלייגט געווארען. כאטש אין וואשינגטאָן ווערט צו דעם נאָר צוגעשריבן א טעכנישע אורזאך און נישט קיין פאליטישע און אודאי נישט פון אן אינטערנאציאנאלען כאראקטער, ווערט אבער פארשטאנען, אז דאס האט א סך צו טהאן מיט דעם וואס סאסקווע האט געהאלטען אין פראטעסטירען געגען די דאזיגע געפלאנטע אטאם- פראכען ווי א פארוואנדלונג צו אמעריקע צו ווייזען איהר מיליטערישע אימאזשערעפליכקייט צוליב דעם וואס זי באזיצט דעם סוד פון דער אטאם באמבע.

אויב אזוי הייסט עס, אז אויף ווי ווייט דאס האט צו טהאן מיט אמעריקע, וועלכע איז איצט די צענטראלע מאכט אין אלע אינטער- נאציאנאלע ענינים, האט זי אנגענומען א געלאסענעם און פרידליכען מאַן און דאס האט געהאט א גוטע ווירקונג. עס איז טאקע מעגליך צוליב דעם וואס סאסקווע האט, ווי אן ערשטען שריט, געוויזען איהר נאכגעבנעקייט אין שייכות מיט מאנדזשוריע, וואו דער סכסוך איז געווען נישט בלויז מיט כינע נאָר, און טאקע הויפטזעכליך, מיט אמעריקע. מיט אמעריקע שיינט רוסלאנד צו זיין גענייגט זיך צו פארשטענדונגן לויבט און שניצל. שווערער קומט עס אן מיט ענגלאנד, ווייל דארט האנדעלט מען גענערליש צו רוסלאנד.

אבער אזוי צו אזוי, די וואלקענס אויף די פאליטישע הימלען זיינען פארשוואונדען א דאנק דער באקאנטמאכונג, אז די רויסע ארמיי ווערט צוריקגעצויגען פון איראן. די "יונא" ווערט מיט דעם גע- שטארקט.

בעת מען האט ערשט מיט א קורצער צייט צוריק שוין געהאט גע- רעדט וועגען דער "יונא" ווי זי וואלט געווען א דורכפאל און אז זי האט קוים א ממשות, זעהט מען איצט פאר איהר נייע מעגליכקייטען פאר דער נאָענטער צוקונפט. די "יונא" וועט טאקע ווערען די צענ- טראלע קערפערשאפט פאר וועלכען צוועק זי איז געשאפען געווארען.

דאס מיינט נישט, אז מען קען נישט דערווארטען קיין פייערונגער און ביטערע צוזאמענשטויסען און אפשר אויך "קרויזשען". אבער אויב די אנשלאגעניקייט פון די דריי גרויסע מלוכות איז אז די "יונא" זאל זיין די הויפט קערפערשאפט אויסצודרעשען אלע וויערע אינטערנא- ציאנאלע פראבלעמען, וועט זי עס געוויס זיין.

דער פאקט וואס די "יונא" הויבט אן איהרע ויצונגען אין אמע- ריקע, און נאכדעם ווי אמעריקע האט קלאר געמאכט, אז די "יונא" איז ביי איהר נישט קיין שטיף-קינד נאָר א וויכטיגער — דער סאטע וויכטיגסטער — אינטערנאציאנאלער אינסטרומענט — בעסערט די אויסזיכטען פון דער דאזיגער אינטערנאציאנאלער קערפערשאפט פאר א דערפאלג. דערווייטערט א געוויסען דיסטאנץ פון דעם אייראפע- אישען און אויטאישען פאליטישען קעסעל-גרוב, וועט דער פאקט וואס די "יונא" האלט איהרע ויצונגען אין אמעריקע און טאקע אין די בראַנס, ווי א טייל פון דער קאסאפאליטישער ניו יארק, געבען דער "יונא" די געהעריגע אטמאספערע וואס איז אלע מאל נויטיג ווען מען וויל שאפען בעסערע און פריינטליכערע באציהונגען צווישען מלוכות.

קיין אנדער פינקט אין דער וועלט וואלט נישט געווען אזוי גינסטיג ווי ניו יארק, און בנוגע די שטימונגען אין אמעריקע וועט ניו יארק בעסער ווי וועלכע עס איז אנדער שטאט ווי אויסדריקען, און אס די שטימונגען זיינען וויכער פאר אינטערנאציאנאלער פארשטענדונג און קאאפעראציע און פאר א געזיכערטען און גאראנטירטען וועלט- שלום.

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS
דער מארגען זשורנאל
MONDAY, MARCH 25, 1946. VOL. XLV. NO. 13,524.

"יונא" ויצונג אין בראַנס

די ויצונגען פון דעם "סעקיויריטי קאונסיל" (זיכערהייטס ראטא) פון דער יונייטעד ניישאַנס אַרנאניזאציע ("יונא") אין וועלכען עס זיין גען פארטראטען עלף מלוכות — די "פינף גרויסע" און זעקס קלענערע — עפענען זיך היינט אין האַנטערס קאלעדזש, די בראַנס, אונטער א סך גינטליכערע באדינגונגען און בעסערע אויסזיכטען אויף דערפאלג ווי דאס האט געהאט אויסגעזעהן ביי מיט א פאָר טעג צוריק. די אטמאספערע אין דער וועלט-פאליטיק, באזונדערס וואס איז נוגע די באציהונגען צווישען די דריי הויפט מלוכות, — אמעריקע, ענגלאנד און סאָוועט-רוסלאנד — איז א סך אויסגערייניגט געווארען. עס זעהט אויס, ווי דער קרויס וואס האט געדראַהט די סאטע עקזיסטענץ פון דער "יונא" איז ענדליך פאראיבער.

געקומען איז עס ווי א רעזולטאט פון פרעמיער סטאלין'ס דער- קלעהרונג לעצטען פרייטאג אין דער פארמע פון אן אינטערוויו מיט'ן סאסקווער קארעספאנדענט פון דער "אסאשיאייטעד פרעס" און וועלכען סאסקווע האט איבערגעגעבן אויף דער ראדיא פאר דער גאנצער וועלט. נישט נאָר האט סטאלין זיך ארויסגעזאגט געגען קריג נאָר האט אויך באשטעטיגט זיין איבערגעבענהייט צו דער "יונא" ווי דער אינסטרומענט אויסצולייכען אינטערנאציאנאלע סכסוכים און שטארקען דעם וועלט-פרידען, צוגעבענדיג דערביי, אז ער איז דורכ- אויס פאר דעם, אז די גרויסע מלוכות זאלען נישט דאסירען די קלע- נערע און שוואכערע.

קומענדיג אין מיטען פון א קרויס איבער איראן איז עס געווען אן אנדרייטונג, אז מען קען דערווארטען א באדינגען אויסגלייך צווי- שען סאָוועט-רוסלאנד און איראן אזוי, אז ווען די ויצונגען פון דעם "סעקיויריטי קאונסיל" וועלען זיך אָנפאנגען, וועט דער קרויס זיין פאראיבער. ווי א באווייז, אז סאסקווע האט בדעה נאכצופאלגען סטאלין'ס ווערטער מיט מעשים, איז געקומען די ידיעה, אז די רויסע ארמיי וועט זיך צוריקציהען פון מאנדזשוריע. געכמען איז אויך גע- קומען די באקאנטמאכונג, אז די רויסע ארמיי ציהט זיך צוריק פון איראן. א פולשטענדיגער אויסגלייך מיט איראן זעהט אויס איז צושטאנד געקומען.

איצט קען מען דערווארטען דעם פארשעטיגטען ענטפער פון סאָוועט רוסלאנד צו ענגלאנד און אמעריקע אויף וויערע נאטעקס, אין וועלכע זיי האבן אנגעפרעגט ביי סאסקווע וועגען דער רויטער ארמיי אין איראן. סאָוועט רוסלאנד קומט דא בבל נאָך דעם אפמאך צווישען די "גרויסע דריי" און ווייזט, אז זי האלט זיך ביים באשלוס פון דער "יונא" אויף איהר לעצטער ויצונג אין לאַנדאָן.

[illegible]

ווען דר. סילווער האט געקראנען
פון טשורטשיל'ן זיין נייע פריינט
שאפט דעקלאראציע צום ציוניזם, האט
ער, פארשטעמט זיך, געארבעט דאס
באדינטע צו עמיידרזשענסי קאנ-
טראל און עס איז איבערגעבן צו דער
פרעסע. סילווער האט געוויס פאר'ן
עמיידרזשענסי קאנטראל ארויסגעזאגט
זיין מיינונג וועגען דעם ענין. מיר
גלויבט זיך נישט, אז ער האט זיך גע-
לאזט פאנגען אין דעם נעץ פון טשור-
טשיל'ס יעצענע רייד. אויף וויפילע
סילווער האט פאר דער עפענטליכקייט
פארשוויגען זיין מיינונג וועגען טשור-
טשיל'ס נייער ווענטקע צו כאפען ציך
ניסטענע פיש אין זיין מוטנעם אימ-
פעריאליסטישען וואסער, אויף אזוי
דאך ארבעט ער קריטיטיזשן וואסער, עס

אין היינט א באפענט פון אפענע און
אפענע דיבורים. דער סאפא אין א
שווערער.

ענגלאנד'ס לעצטער מדיק —

דער עבר הירדן

האט ענגלאנד שוין נאך אן אדא-

דער עבר הירדן מיט זיינע דריי חוגי

יֵעָרַם טוֹיֹעֶנֶם בַּעֲדֵיאִינֶע, אַחַז אִז
אִינֶענֶע מַלְכֵי־הַכּוֹסֶת, אִז יִשְׁלַחֲמֶה

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9

BIBLIOGRAPHY

דען? פאר קריגעזען וועלכע שטענדיג
קייט מן דער נאכעלער ענגלאנד? און
פארוואס ווידער זאל עמוד אבדולאס
עבר היידן זיין רויף צו ווערען
וועלכע שטענדיג און אליין ניט קאנען
שאצן און ארומטויש פאר אינערליכער
שטיין וועניגסטענס?

ואל מען גיט פרעגט קיין איבערזע-
קשויות. א סופצינזעכטיג מיינענט
באוואענטע פוילישע כולותאנעם אין
עבר הירדן איז אויך א גאנץ גוטע
שמיירה נענט דער הנגה, על כל צרה
שלא תבוא. און אין איין גאנץ איז
אויך גיט קיין שלעכטע שמיירה פאר
דעם געהענטען מזרח בכלל נענט מער-
ליכע כונות פון סאוועטרוסלאנד.
לזוט עס איבער צו בעוויינען. ער האט
אין אמאל בארימט, אז ער קאן "הענדל-
געז" די רוסען. נו "הענדעל געז" וויל
אויב עס געלינגט איהם גיט אין "יוד-
נא", אין אייראפע, אויף דעם באלקאן,
און כאטש אין געהענטען מזרח. און
אין איין גאנץ שיסט מען נאך א צווייט
טען האט — דעם אידישען ישוב אין
ארץ ישראל, וואס לאזט זיך גיט צאמל-
ען.

ווען עס קומט צו אימערצאלער
אליטיק איז בעווין נים קיין קלענער
דער בריוו פון טשורטשיל. זיי זיינען
משש ווי אזוי טיפּ נעקאמען. נים
אומזיסט ווערט טשורטשיל נענומען
אזוי אפט אונטער דעם שוץ פון די
יודישע סאציאליסטן אין אמעריקא.
ווייט טשורטשיל'ס פארטיידיגט מען
שוין נעאסע בעוויינען. וועלכע פון
ברעכען דאס ווארט פון דער לייבאר
ארטיי צו אידען, ווייל ווען נים, ווער
עס די אראבער, פארשטעלן איהר,
נאלד דערשטעלען א סלחמה.

יא, אט די אויסגעדראשענע פרא-
אגאנדע פון דעם ענגלישען קאלא-
נאל אפיס, אט דעם אפגעשטאמענע
ינגעל אין וועלכעם דער-איינגעזען גלויב-
יגער שוין מער נישט, האט די טעג א-
בערגע/תורם ברויטליך און דייטליך א-
נכבוד'ער אידישער געזאכט אויף זיין
ע שבת'דיגע שפאליטען, אז עס קומט
זו פארטיידיגען די בלוטונגע מעשים
ע סאציאליסטישע געזאכטע, אין נישט
ווערן.

"נחלת סילווער"

דער באנקעט וואס ווערט היינט אָוועקגעגעבן לכבוד דר. אבא סילווער, פרעזידענט פון דער אמעריקאנער ציוניסטישער ארגאניזאציע און דער קאָנסערוואטיוו פון דעם ציוניסטישן עמירדאטאניזם קאנסיל — אראנזשירט דורך דעם אַרדען בני ציון — האט פאר זיך א מאפעלמען צוועק — צו עהרען אַם דעם דינאמישן ציון פיהרער און צו שאפן אין זיין נאמען א קאלאניע אין ארץ ישראל, א "נחלת סילווער". וועלען בלי ספק אלע ציוניסטישע ריכטונגען זיין פאראייניגט אין אַם דער אונטערנעמונג פון שאפן די קאלאניע אין ארץ ישראל ווי אויך אויסצודריקען אנערקענונג פאר דעם ציון-פיהרער זעלבסט. דר. סילווער סימבאליזירט איצט דעם אגראסיווען ציוניזם. ער האט צו זיינע פארדינסטען די אקטיוויזירונג פון דעם אמעריקאנער ציוניזם ווי אויך געבענדיג א שמועס פאראויס דעם וועלט-ציוניזם די געשעהענישען אין ארץ ישראל, וואס זיינען ארויסגעוואקסען פון די פאדערענישען און נויטען פון אידישען פאלק, באשטעטיגען די גע-רעכטיגקייט פון דער ליניע וואס סילווער האט געהאט אָנגעצייכענט לאנג אין פאראויס.

עס איז מאַקע צולעבן דעם, וואס א קאלאניע אין ארץ ישראל אויף זיין נאמען איז פון גרויסעם באדייט. אידען אין ארץ ישראל האל-טען אין שאפען נייע קאלאניעס טראץ אלע שוועריקייטען און שטע-דונגען. יעדע נייע קאלאניע וואס ווערט דאָרט געשאפן איז א נייע פאָזיציע וואס שטארקט דעם אידישען אָנהאלט אין לאנד. יעדער נייער ישוב סימבאליזירט די ענערגיע און די ווילענסקראפט מיט וועלכע אידען האבען זיך געוויסעט צו דעם אויפבו פון ארץ ישראל.

א קאלאניע אויף דר. סילווער'ס נאמען וועט נאך מעהר אונטער-שטרייכען די דאָזיגע ענערגיע און ווילענסקראפט. דאָס וועט אויך ווייזן די אנטשלאסענקייט צו בויען ארץ ישראל אונטער אלע בא-דינגונגען.

די אַנגלא-אמעריקאנער קאָמיטע האט שוין פארענדיגט איהרע פארהערען און מען קען אין קורצען דערווארטען איהרע אויספיהרען און רעקאָמענדאציעס. וואס אַם די אויספיהרען און רעקאָמענדאציעס זאלען נים זיין, אידען וועלען זיך נים אפּוואַנען פון זייערע ציעלען אין ארץ ישראל.

די קאלאניע "נחלת סילווער" וועט זיין א נייע דערמאָנונג צו די אידען אין ארץ ישראל ווי צו די אידען אין אמעריקע, אז דער קאפּ פאר א אידישער ארץ ישראל וועט קיינמאל נים אויפגעגעבן ווערען. אידען אין ארץ ישראל וועלען ווייטער בויען דאָס לאנד און אידען אין אמעריקע און איבער נאך דער וועלט, וועלען ווייטער קעמפּען פאר דעם אויפבו פון דער אידישער מלוכה אין ארץ ישראל.

Morning Journal
Mar. 31-1946

Jews to Resist An Unfavorable Palestine Study

Dr. Silver Tells 2,000 at B'nai Zion Order Dinner to Fight for a Homeland

Dr. Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America, warned last night that an "unfavorable solution" by the Anglo-American Committee of Inquiry on Palestine, now writing its report in Switzerland, would be resisted strongly by Jews throughout the world.

Speaking to 2,000 persons at the thirty-eighth annual B'nai Zion Order Day dinner at the Hotel Commodore, Dr. Silver asserted that "there is no other solution for the root problem of Jewish national homelessness, whence stem nearly all our millennial tragedies, but the re-establishment of a national home."

The Zionist leader charged that "the Jews will resist any substitute solution that may be offered." Criticizing President Truman for "yielding" in consenting to the appointment of a Palestine commission, Dr. Silver called upon American Jews and "their Christian sympathizers, who represent the overwhelming majority of the American people," to demand that the President and the State Department "by their actions reflect the will of the American people, as it has been twice expressed by Congress and by nearly all the state legislatures."

Governor Thomas E. Dewey, in a letter to Dr. Silver read by the toastmaster, Daniel Frisch, characterized Jewish accomplishments in Palestine as "nothing short of an inspiration."

"The desert has flowered as never before," wrote Governor Dewey. "Trained observers who have gone there with contrary opinions have returned full of admiration and conviction that the one-time land of Canaan should be restored as a living homeland for all Jewish people who want to live there."

Similar messages, which expressed confidence that objectives of the Palestine resolution would be victorious despite any barriers, were read from Senator Robert A. Taft, of Ohio, Senator Alben W. Barkley, of Kentucky, Representative John W. McCormack, majority leader of the House, and Representative Joseph W. Martin Jr., minority leader.

Louis Lipsky, president of B'nai Zion, praised Dr. Silver for giving "pulse and direction" to the wide support of "Zionist political aspirations."

The National Administrative Council of the Z. O. A. in a session earlier in the day adopted a resolution addressed to American Jewry which called for a "united front, outwardly and inwardly," of all Zionist forces in preparation for the forthcoming World Zionist Congress which convenes Aug. 7 in Palestine.

Lebanese Challenge Trans-Jordan Treaty, Bid Arab League Study Their Reservations

CAIRO, Egypt, April 2 — Dissatisfaction with the terms of the Anglo-Trans-Jordan Treaty whereby the Arab principality received independence last week has been expressed in a letter presented by the Lebanese delegation to the Council of the Arab League today, it is reliably reported. The Lebanese made reservations against the treaty, which they asked the league to consider.

The attitude of some Arab statesmen is that at a time when other Arab States are seeking to rid themselves of foreign military forces Trans-Jordan has made concessions to Britain that will be dangerous to her neighbors and harmful to the Arab cause as a whole. The annex to the treaty provides that Britain may maintain or increase the present forces in Trans-Jordan and that Trans-Jordan will provide full facilities for them.

Several members of the Arab League Council are asking that the Trans-Jordan treaty be submitted to the league, as its Constitution requires.

The United States Government yesterday was requested to withhold recognition of the independence of Trans-Jordan. In a telegram to Secretary of State James F. Byrnes, Drs. Abba Hillel Silver and Stephen S. Wise, joint chairmen of the American Zionist Emergency Council, said that separating Trans-Jordan from Palestine would violate the territorial integrity of Palestine, violate Article 80 of the Charter of the United Nations, run counter to the provisions of Articles 2 and 7 of the United States-British Convention of 1924, and the United States-British agreement announced on Nov. 13, 1945.

COUNCIL OF ZIONISTS URGES UNITED FRONT

The National Administrative Council of the Zionist Organization of America, the ruling body between conventions, issued a declaration yesterday calling on American Jews to present a united front and asking for full support in the election of delegates in June to the World Zionist Congress, which will convene in Palestine on Aug. 7.

An executive session of the Council in the Hotel Commodore attended by 150 members and presided over by Daniel Frisch preceded the issuance of the declaration. The Council expressed itself as "seriously concerned about the excessive and unwarranted partisanship and party strife which prevail."

The declaration was issued with the signature of Rabbi Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America. It said that "because of our nonpartisan outlook and because of the numbers we represent and our historic achievements, we general Zionists are equipped to lead the Zionist movement to victory."

Rabbi Silver was guest of honor last night at the thirty-eighth annual Order Day Dinner of the B'nai Zion in the Hotel Commodore, at which 100 certificates of the Golden Book of the Jewish National Fund, the subscriptions for which will be devoted to the establishment of a colony in Palestine, were presented to him. The land will bear the name of Dr. Silver.

Dr. Silver in his address declared if the Anglo-American Committee of Inquiry on Palestine submitted an unfavorable solution, it would be resisted by Jews in and outside of Palestine. Other speakers were Louis Lipsky, president of the national organization of B'nai Zion; Magistrate Morris Rothenberg of the Jewish National Fund and Rabbi Stephen S. Wise.

ציון קאונסיל פארלאנגט 'הירינג' פון סטייט דעפארטמענט וועגען עבר הירדן פראגע

האט דושייטס 8. בורדנס, דעפארטמענט און סטייט, וואשינגטאן, די. סי. אין נאמען פון דעם אמעריקאנער ציוניסטישן עמירדאטאניזם קאנסיל באדויערען מיר וואס מיר מווען ווי דערהאלטן אונזער פראטעסט געגן דער אומלעגאלער אקציע פון דער בריטישער רעגירונג דורך וועלכער זי האט אויף איהר אייגענעם השבן אנערקענט עבר הירדן אלס אן אומאפהענגיגען שטאט און אפגעטיילט די דאזיגע טעריטאריע פון ארץ ישראל. אויך וועט זיך דערמאנען, מיר, סעקרעטערי, אז דעם 31סטן יאנואר, 1946, באהן נאך דער דערקלעהרונג פון אויסערן מיניסטער בעווין וועלען דער אבוזאט פון דער בריטישער רעגירונג צו אנערקענען די אומאפהענגיקייט פון עבר הירדן, האבען מיר זיך גענומען די פרייהייט צו צושטעלען צו איר, א פא-מאראנאדום, אין וועלכען עס איז אויך געווען העכסט פאסיג פאר דער רעגירונג פון די פאראייניגטע שטאטען צו לאזען וויסען דער בריטישער רעגירונג וועגען דער אונטערנעמונג פון דעם בריטישן שריט, דורך וועלכען עבר הירדן ווערט אפגעטיילט פון ארץ ישראל, ווייל דאס וועט ברעכען די סע-ריאזע אינהייט פון ארץ ישראל. אויך וועט עובר זיין אויף דעם ארטי-פייערען דעם ארץ ישראל מאנדאט: דאס וועט עובר זיין אויף דעם ארטי-קעל 80 פון שטארטער פון די פאראיי-ניגטע נאציעס; וועט זיין געגען די אפגעבע פון ארטיקל 2 פון 7 פון דער קאנזענזע פון 1924 צווישען די פאראייניגטע שטאטען און גרויס-בריטאניע, און געגען דעם אפמאך צווישען אמעריקא און ענגלאנד וואס איז אנאנסירט געווארען דעם 13סטן נאוועמבער 1945.

איצט ווען דער דאזיגער אומלעגאל-ער אקט איז פארעפנטליכט געוואר-ט, פארלאנגען מיר מיט ערנסט, אז איידער די רעגירונג פון די פאראיי-ניגטע שטאטען וועט געהען אירענער-טען פאר דעם עבר הירדן פראגע, וועלען מיר זיין אויף דעם ארטי-פייערען דעם ארץ ישראל מאנדאט: דאס וועט עובר זיין אויף דעם ארטי-קעל 80 פון שטארטער פון די פאראיי-ניגטע נאציעס; וועט זיין געגען די אפגעבע פון ארטיקל 2 פון 7 פון דער קאנזענזע פון 1924 צווישען די פאראייניגטע שטאטען און גרויס-בריטאניע, און געגען דעם אפמאך צווישען אמעריקא און ענגלאנד וואס איז אנאנסירט געווארען דעם 13סטן נאוועמבער 1945.

Zionists 'Will Fight an Adve

American Zionism served notice today that it would resist an unfavorable report from the Anglo-American Commission of Inquiry on Palestine.

The warning was issued by Dr. Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America and co-chairman of the American Zionist Emergency Council, and thus spokesman for the nearly 1,000,000 organized U. S. Zionists.

It was coupled with a statement by Louis Lipsky, former ZOA president, that the Jews of Palestine would not accept Britain's restrictive laws but had the right as a people to "make their own laws."

The militant not again by Silver when he said he was "proud" of the fact that three ships carrying illegal immigrants had reached the shores of Palestine in one week.

The illegal immigrants, Silver told the 38th annual Order Day dinner of the Zionist fraternal order of B'nai Zion, were motivated by a desire for "what every other people has—a national home and a national status."

Silver, guest of honor at the dinner, was presented with 100 Jewish National Fund "Golden Book" certificates for the establishment of a colony in Palestine to bear his name.

TOPICS OF THE WEEK

By MILTON BROWN

The Zionist Congress Should Be Held in America

The proposal to hold the next Zionist Congress in America is a straw showing the tides in Zionism. A World Zionist Congress has never yet been held in America or in Palestine. This year it was proposed to hold it in Palestine. In fact, its meeting in Palestine has already been scheduled, but American Zionists are now proposing that it take place in America instead.

There is one outstanding reason for not holding the Congress in Palestine this year. Suppose the Anglo-American Inquiry Committee on Palestine should come forward with an unfavorable report, as far as Jews are concerned. Palestine Jewry,

conceivably might be thrown into open revolt and a Zionist Congress meeting at the time in Palestine would undoubtedly voice the Jewish grievances to the world. The Palestine Government would then doubtlessly clamp down a censorship on the speeches at the Congress. Such a censorship would defeat a primary purpose of the Congress which is to make the Jewish position known to the world.

In America, there would be no such trouble. The Zionists would get all the airing of their views they could want. A Zionist World Congress in America would get enormous press coverage. And that is an item of no small significance, in view of the new trend in Zionist diplomacy. That there is such a new trend was indicated by Louis Lipsky in his address before the B'nai Zion dinner this week. Lipsky spoke of the Jews being "in revolt" as the Indonesians and the Greeks are in revolt. He described Dr. Abba Hillel Silver as the American spear-

head, as one who had "taken the Zionist fight out into the open, into the street, the press, the meeting places of labor unions, the vestry rooms of churches."

And Silver's whole speech was woven about the same idea, the bringing of the Zionist fight into American politics. He demanded what he called "a new deal out of the State Department" and openly said that the American State Department had been as unco-operative as the British Colonial office. Silver regarded the American State Department as being even more culpable.

Britain, he pointed out, had very complicated commitments in the Near East. One could understand, to some extent, if not justify, its caution, but America had no such involvements, and yet the State Department had done nothing, even though Congress had adopted Palestine resolutions and the major party platforms had supported Jewish plans for Palestine. Silver argued that it was the democratic way, the American way to use the polls to defeat any

party which failed to carry out its platform pledges.

Silver openly took the side of those in Palestine who are forcibly resisting. Attacking the British Government for having intercepted two ships carrying refugees to Palestine, Silver said the British ships instead of patrolling the waters of Palestine looking for these refugees, should have been carrying the Jewish refugees to Palestine. And he added too, that American ships, when we remember that they brought 250,000 Nazi prisoners of war to America, might have been so employed.

It is plain that the Zionists of America are now in a fighting mood. They propose to corral Jewish support, if necessary, at the ballot box, but they go further, they propose to corral American Christian support for the same end. Silver pointed to the fact that recent polls have shown that an overwhelming majority of American Christians are in favor of the Jewish developments of Palestine.

(Copyright, 1946, Jewish Telegraphic Agency, Inc.)

דער טאג

Published every day by The Day Publishing Co., Inc.
MORRIS WEINBERG, President and Publisher
Address: 183 East Broadway, New York 2, N. Y.
Telephone: ORchard 4-3300.
Entered as second class mail matter at the New York, N. Y., Post Office

SUBSCRIPTION RATES (Paid in advance)			פונקציעס פארן פרייז (פארשטעלט פאר און)		
East & Middle- west to Missis- sippi River and South to Texas	1 mo. \$3.25 JWD 3	1 year \$12.00 JWD 1	1 year \$12.00 JWD 1	1 year \$12.00 JWD 1	1 year \$12.00 JWD 1
Texas, West of Mississippi River, Pacific Coast, Mexico, Cuba	1 mo. 1.10 JWD 1	1 year \$3.50 JWD 3	1 year \$3.50 JWD 3	1 year \$3.50 JWD 3	1 year \$3.50 JWD 3
Canada	1 mo. 1.25 JWD 1	1 year \$3.75 JWD 3	1 year \$3.75 JWD 3	1 year \$3.75 JWD 3	1 year \$3.75 JWD 3
Foreign, Man- hattan & Bronx	1 mo. 1.50 JWD 1	1 year \$4.00 JWD 3	1 year \$4.00 JWD 3	1 year \$4.00 JWD 3	1 year \$4.00 JWD 3

Thursday, April 4, 1946. Vol. XXXII. No. 11,399

די ציוניסטישע פירערשאפט און דער עבר הירדן

עס איז אפשר איצט נישט די צייט צו קומען מיט פארזאמלונגען צו דער ציוניסטישער ליגטונג און אנטוויקלען אירע פארהערטע וועלט וועגן באשאנענע געווארען אין דער פארגאנגענהייט. די פעהלערען ווערען איצט אפגעקלערט און קיינער לוקענט ווי נישט מיר לייט פון וועלכער איר איינער פון די וועטערענען פון דעם אמעריקאנער צייטונג, האט אפגעקלערט דעם וועג און וויין רעדע, וואס ער האט געהאלטען איר דעם באנקעט, וואס דער „ארדען בני ציון" האט געקענט לכבוד ראביי סילווער, אז די פריערדיגע ציוניסטישע טאקטיק וועט היינט נישט און אז די נייע פאליטישע אימפעריע, וואס וועט געשאפען געווארען איר דער וועלט, און וואס האבען ווער ווערען איר דעם צייטונג, פאדערען איצט א נאנען אנדערען צוגאנג צום ציוניסטישען פראבלעם.

די שטימונג, אז עס פאדערט ווי היינט א נייער צוגאנג, אדער אפשר וואלט געווען ריכטיגער צו זאגן, א צוריקקער צו דעם אלטען צוגאנג, וואס היינט צום פאליטישען צייטונג ווי הערצל און וועט נאכפאלגער האבען עס אויפגעפאסט — אס די דאזיגע שטימונג פילט ווי היינט אין אלע ציוניסטישע קרייזען און צווישן אלע גרופען און פארטייען, וואס שטעלען צוזאמען די ציוניסטישע באוועגונג.

ווען מיר דערמאנען אבער דאס די פאליטישע פעהלערען, וועלכע וועט באשאנען געווארען אין דער פארגאנגענהייט פון דער צייטונג, טישער ליגטונג, ווען מיר דאס אין פארגאנגענהייט מיט דעם פראטעסט, מיט וועלכען די ציוניסטישע פירערשאפט אין אמעריקע איר ארויס-געקומען קענען דעם נייסטען פארברעכען וואס די ענגלישע רעגירונג איז באשאנען קענען דעם אידישען פאלק מיט דעם, וואס מען האט אפגעריסען דעם עבר הירדן און דערקלערט אס די פערזענלעכע, וואס איז אן אומצעטיילבארער טייל פון דעם אידישען היימלאנד, פאר אן אומאפהענגיקער ארעבישער מדינה.

דער פארברעכען, וואס ענגלאנד איז דערמיט באשאנען, איז איינגעטליך נישט קיין נייער. דער עבר הירדן איז שוין לאנג אפגעריסען געווארען פון ארץ-ישראל. און עס האבען ווי אויך געפונען עלעמענטן מיט צווישען די ציוניסטען, וועלכע וועט נישט מיר געווארען צו פראג-טעסטירען קענען דעם, ווי א שטייגער די רעוויזיאניסטען, וועלכע האבען ווי לעצטענס צוריקגעקערט צו דער ציוניסטישער באוועגונג.

דער פאלק איז אבער, אז די אפריסונג פון עבר הירדן איז צו-געלאנגען מיט דער הסכמה פון דער ציוניסטישער פירערשאפט, ווי דאס האט אפגעקלערט ארעבישע פראטעסט, בערגארד ראזענבלאט איר דער לעצטער וועג פון ציוניסטישען עמירדאטענס קאנסיל, וואו עס איז פארמולירט געווארען א פראטעסט קעגען ענגלאנד'ס האנדלונג און איז צוגעשיקט געווארען צו אונזער רעגירונג אין וואשינגטאן.

בערגארד ראזענבלאט האט דערמאנט, אז די אידישע אנגעטור האט געקענט איר הסכמה איר א באוועגונג אדמיניסטראציע פאר דעם עבר הירדן, דאס איז געשעהן אין יאר 1922, די ענגלישע רעגירונג האט ווי דעמאלט געווענדט נאך א דערלויבניש פאר איר האנדלונג צו דער אידישער אנגעטור, און די אנגעטור איז נאכגעקומען דעם פארלאנג. דער סאטו איז געווען, וואס די אידישע אנגעטור האט געשלאסען א פון „בארגניז" מיט דער ענגלישער רעגירונג. און דער „בארגניז" איז באשטאנען אין דעם, וואס אלס באווייזונג פאר דער דערלויבניש, וואס די אנגעטור האט געגעבען צו שאפען א באוועגונג ענגלישע אדמיניסטראציע אין דעם עבר הירדן, וועט די ענגלישע רע-גירונג עפענטען ברייט די טויערען פון ארץ-ישראל פאר אידישע איי-וואנדערונג — לויט די אויפגאבעס-מעגליכקייטען פון לאנד. וואס איז אבער געווען דער סוף? די ענגלישע רעגירונג האט געבראכען איר אפמאך און איינגעפירט דאס שטענדיקע ווייט-שווארצע פאפיר — און דער עבר הירדן איז געבליבען אן אפגעריסענער אבר פון דעם גוף פון ארץ-ישראל.

און דאס, וואס ענגלאנד האט דערקלערט דעם עבר הירדן פאר א באוועגונג ארעבישער מדינה, איז נישט מער ווי דער לעצטער אקט פון א פארשט, וואס האט ווי אנגעוויזען נאך אין 1922, אין וועלכען אידען וועט טיילווייז געווען א שותף. דאס מיינט, אז מיר זאלען היינט פאר אונזער פאליטישער נאציאנאליזם און פאר דעם בלינדען צומרוי, וואס מיר האבען געהאט די אלע יארען צו ענגלאנד'ס ישר. מיר קאנען ווי אבער טרייסען דערמיט, וואס לויט די נייע ארעסטיזע טענדענצען, וואס צייגען ווי אין דער ציוניסטישער באוועגונג, און דער מוטיגער שטעלונג, וואס די ציוניסטישע פירער דעמאנסטרירען, קאנען מיר זאגן, אז מיר האבען עפעס געלערענט פון די פעהלערען פון דער פארגאנגענהייט — אין דאס אליין איז שוין אויך א גרויס געוויינט.

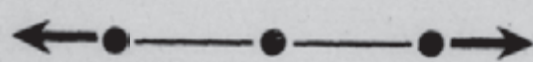
מאביליזאציע פאר'ן ציוניזם!

The Day
Apr. 4, 1946

שטיצט די ציוניסטישע ארגאניזאציע פון אמעריקע!

באזארגט זיך באלד מיט שקלים און קומט שטימען פאר די פירער
אויף וועלכע איר קאנט זיך פארלאזען

דער ערשטער ציוניסטישער קאנגרעס נאך דער איצטיגער וועלט-מלחמה וועט פארקומען אין עטליכע מאנאטען
ארום. דאס וועט זיין א קאנגרעס, וואס וועט דארפן מאכען גרויסע היסטארישע אנטישטעלונגען פאר'ן קום

רוף צו די אידען פון אמעריקע!

צע פאר יעדער איינציקסטע
און יעדער איינציקסטע, וואס
באצוועקט צו דערהויבען און
באשיצן דעם סטאטוס פון
די אידישע ארבייטער אין
ארץ-ישראל, מיט אויפ'ן לאנד
און מיט איר דער שטאט, ווי
אויך פאר שאפען די גרויסע
סאציאלע אינסטיטוציעס,
וואס ווערן געפאדערט אין
א פראגרעסיבער, מאדערנער
געזעלשאפט, די דאזיקע סא-
ציאלע אידעאלען זיינען דער
יסוד נישט בלויז פון ציוניזם,
נאר בכלל פון אידישן לעבן.
פונקט אזוי זיינען מיר, אלגע-
מיינע ציוניסטן, פאר א אי-
דיש ארץ-ישראל, וואס זאל
ענטפערען אונזערע אידי-
שע גייסטיגע טראדיציעס און
די הויכע אנזאנען פון אונזער
היסטארישער אמונה.

צוליב אונזער אומפארטיי-
אישען פאליטישען שטאנד-
פונקט און ווייל מיר רעפרע-
זענטירען די איבערוועגענדע
מערהייט פון די ציוניסטען,
ווי אויך צוליב אונזערע היסט-
ארישע דערגרייכונגען,
זיינען מיר, אלגעמיינע ציוניס-
טען, בוכה צו פירן די ציוניס-
טישע באוועגונג צום זיין,
ווי מיר האבען זי אין פאר-
לויף פון יארצענדליגער גע-
פירט צו גרויסע דערגרייכונ-
גען אין דער פארגאנגענהייט.

מיר, די אלגעמיינע ציוניס-
טען אין אמעריקע, וועלכע
רעפרעזענטירען דעם אידעאל
פון נאציאנאלער איינזאמל-
און סאלידאריטעט און דענען
אין נאמען פון דער איבערווע-
גענדער מערהייט פון די אר-
באנייגטע ציוניסטען אין
לאנד, רופען די אידען אין
אמעריקע צו שטיצען אונז
ביי די קומענדיגע וואלען צום
ציוניסטישען וועלט קאנגרעס
אויפ'ן גרונד פון פאליטישער
דעקלאראציע:

1. דאס אידישע פאלק
קעמפט היינט צו טאג פאר
זיין קיום. נאך דער מוראד-
נער טראגעדיע פון די לעצטע
עטליכע יארען מוזען איצט
געמאכט ווערן הערשאפט
אנשטערענגונגען ווידער-אויף-
צובויען דאס נאציאנאלע לע-
בן פון אונזער פאלק, צו מאכ-
ען זיכער דאס אידישע לע-
בן אין אונזער נאציאנאלער
היים און צוריק אויפשטעלען
די אידישע ווידער און
וועלטס-רעספעקט.

ציוניזם איז דער דורות-אל-
טער קאמף פון אידישטום צו
לעבען ווידעם אלס פאלק אין
א פרייער וועלט און אויפצו-
האלטען און אנטוויקלען די
גרויסע נאציאנאלע קולטורע-
לע און גייסטיגע ווערטען פון
אונזער פאלק, דאס איז געווען
דער ציוניזם פון טעאדאר
הערצל'ן. דאס איז אונזער
ציוניזם היינט צו טאג.

2. דער הויפט ציל פון אונ-
זער באוועגונג אין דער אידי-
שער שטח איז די ווידער-
אויפבויע פון ארץ-ישראל
אלס פרייע און דעמאקראטי-
שע אידישע קאמאנוועלט, צו
דעם דאזיקען ציל דארפען
אונזערע ווארפען ווערן אלע
פארטיי און גרופען אינטערע-
סען.

עס איז אבער אונזער פעס-
טע איבערצייגונג, אז די
פראגמענטאציע אין קאנא-
דישען, קולטורעלען און דער-
ציטירשען לעבען פון ישוב
שוואכט אונז ערנסט אפ אין
דעם קאמף, וועלכען מיר פיר-
לען. מיר זיינען שטארק בא-
זארגט וועגען די אומבאקאנט-
טע און צונויפגעפאלענע פארטיי-
שטרימען אין דעם ישוב.
איצט איז א צייט, ווען מיר
דארפען פאר דרויסען ווי פאר
אינווייניג ארויסטראגען אין
א פאראייניגטען פראנט.

נאר אונזער דער פאן פון
אלגעמיינע ציוניזם — דעם
ציוניזם, וואס איז איבער אלע
פארטייען — קאן דער דאזי-
גער פאראייניגטער פראנט
דערגרייכט ווערען און אויף
געהאלטען ווערען.

אויף דעם דאזיקען רעקארד
אין אויף דעם דאזיקען פרא-
גראם רופען מיר, די ציוניס-
טען אין אמעריקע, צו געבען
אונז זייער פולסטע שטיצע
ביי די קומענדיגע וואלען צום
ציוניסטישען וועלט קאנגרעס.

3. דער אלגעמיינער ציו-
ניזם האט תמיד געקעמפט
פאר די פרינציפען פון סאציאל-
ער געזעלשאפט און מענט-
שערעכט אלס יסוד פון דער
אידישער מלוכה. די אלגעמיי-
נע ציוניסטען האבען געזענען
זייער אומבאקאנטע שטי-
צע.

דר. אבא הלל סיליווער, פרעזידענט
ציוניסטישע ארגאניזאציע פון אמעריקע.

ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA
41 East 42nd Street, New York 17, N. Y.

איך שיק איין דא \$ פאר _____ שקלים אויף די פאלגענדע נעמען און אדרעסען:

נאמען	אדרעס
_____	אדרעס
_____	אדרעס
_____	אדרעס
_____	אדרעס

שיקט מיר באלד צו די שקלים. מיר וועלען שטימען פאר'ן מיקעט פון דער ציוניסטישער
ארגאניזאציע (ZOA)

אונטערשריפט _____
אדרעס _____

דער אדמיניסטראטיווער ראט פון דער
אמעריקאנער ציוניסטישער ארגאניזאציע
האט ארויסגעלאזט א רוף צו די אידען פון
אמעריקע, וועלכער ווערט דא געגעבען
אין פול. ליינט איבער דעם רוף און פילט
אויס דעם קופאן וואס געפינט זיך דא און
שיקט אים באלד אריין, וועט איר קריגען
איינערע שקלים — פאר זיך און אייער
פאמיליע.

פרייז פון יעדען שקל — 50 סענט.

צו אלע ציוניסטען פון אמעריקע!

א רוף און אן איינלאדונג

דער איצטיגער טראגישער מצב פון אידישען פאלק פארלאנגט דראסטישע ענדערונגען פון פאליטי פראגראם און סיי אין די מעטאדען פון פאליטישען קאמף, און ספעציעל אין דעם צוזאמענשטעל פון דער פאליטישער לייזונג. א פאלק וואס לערנט פון זינען סעקולערען! דערארדל פון ציוניזם מאר נים און קאן נים ווידער אנטארטרויס ווערען צו א פירערשאפט, וועלכע האט געפירט פאן איין מופת צו דער צווייטער.

עס איז אונזער היסטארישער חוב צו פארואנדלען די ציוניסטישע ארגאניזאציע אין אן אנטשלאסענער פאליטאנישער פאלקס-באוועגונג, אריינציען אין אירע רייען אלע שעפערשע און רעוואלוציאנערע כוחות פון דעם אידישען פאלק און געבען איר א דינאמישע פירערשאפט.

דאס אידישע פאלק לעבט נאך א נייעם, סאנסורירטן סטיווע און מוטיגען פראגראם פון ארכייט און קאמף, אין וועלכער יעדע גרופע און יחיד זאל זיך קאמפן באטייליגען — א פראגראם אויסגעשטירט און פאר וויסלעכע דורך מענער, וועלכע גלויבען דערוין און וועלכע ווייסען וואס זיי ווילען און פארשטייען ווי צו קעמפן.

דער פראגראם פון אידישען ווידערשטאנד, וואס איז פארקערטערט אין די העלדישע מעשים פון דער אידישער יוגנט אין אייראפע, פון די אידישע פארמיטלעך אין אייראפע, וואס אויספירט ברייטערע ווערען ביז צו דעם לעצטען אידישען ישוב איבער דער גאנצער וועלט.

אין פולען באוואוסטזיין פון אונזער היסטארישער אחריות פאר דעם גורל פון אונזער פאלק, האבען מיר, די נייע ציוניסטישע ארגאניזאציע און די אידישע שטאט פארטיי, פאראייגט אונזערע כוחות, כדי צו שאפען א שטארקע, געמיינזאמען פראגראם פון קעמפן פאר דער אידישער מלוכה.

מיר נייען צום קאנגרעס, כדי צו דערמאנלעכען די באנייאונג פון דער ציוניסטישער באוועגונג און כדי דורכצוזעצן א מוטיגע און גלויבצייטע קאנסטרוקטיווע פאליטיק, וואס זאל פארשטעלערען דעם פראצעס פון נאציאנאלע באפרייאונג און מאביליזירען פאר א קאמף יעדען אידען, וועלכער איז גרויס צו ענטפערען אירעם נאציאנאלע קאמפאטריע.

די פאראייניגטע ציוניסטן רעוויזיאניסטן נייען צו דעם קאנגרעס ציוניסטישען קאנגרעס מיט א פראגראם פון אויסבו און קאמף, מיט אן אנטשיידענעם וועלכע דורכצופירען די נאציאנאלע רעוואלוציע. מיר מארען דעם היסטארישען מאמענט נים פארלירען.

פאראייניגט און דורכגעדרונגען מיט גרויסקייט אפצוגעבען אונזערע לעבענס פאר דעם נאציאנאלען אידעאל, רופען מיר יעדען אידען, יעדען באוואוסט זינליכע און רעספעקטירען ציוניסט — צו שטארקען דעם פראגראם פאר א אידישער מלוכה.

כדי צו מאביליזירען אלע כוחות, אנטוועמען און פראקלאמירען אונזער וואלפראגראם, וועט זינטאג, דעם 7טען אפריל, אפגעהאלטען ווערען אין ניו יארק א נאציאנאלע קאנסערענץ פון די פאראייניגטע ציוניסטן רעוויזיאניסטן — אין פארק סענטראל האטעל, 7טע עוועניו און 55טע גאס, וואו עס וועלען ארומגעקערט ווערען די נאענטסטע איינפאלק פון פאליטישען ציוניזם.

עס וועלען זיך פארמאלען ציוניסטען, וואס זיינען טריי געבליבען דער פאל פון הערצל, נאדראן און זשאבאטנסקי — די נייסטיגע ריווע, וועלכע וועלען תמיד זינען אלס ווענווייזער פאר די קומענדע דורות פון פרייע אידען.

אלע ציוניסטישע גרויסדרונגען, פאראייניגען אין יחידים, וועלכע האבען נאכגעפאלגט אונזער פיל יאריגען קאמף און וועלכע שטימען איין מיט דעם פראגראם פון מלוכה'שען ציוניזם; די אלע, וועלכע באגריפען די ווידערפאראייניגונג פון דער ציוניסטישער מנהג און היילען שטארקען די השפעה פון די קעמפן פאר א אידישע שטאט, ווערען איינגעלאדען צו שיקען דעלעגאטען צו דער סעפעיעלער פארוואלד-קאנסערענץ.

קינער טאר נים עעהלען! קיין ציוניסט האט נים קיין רעכט צו בלייבען פאסיב! אלע אונזערע פרייטע סוועז דורך ווידער באטייליגען אין דער קאנסערענץ שטארקען די דעם פון דער פאראייניגטער ציוניסטישער רעוויזיאניסטישער מנהג, וועמען היסטארישע פארדינסטען און וועמען גרויסע אויספאלגען אין דעם איצטיגען מאמענט זיינען אנטערקענט פון פריינט און פון גענער.

שליסס זיך אן אין דעם פראגראם פון אידישע מלוכה קעמפן — פון יענע, ביי וועמען ווערמער ווערען פארואנדעלט אין מעשים.

עקעקוטיוו קאמיטעט און נאציאנאלער ראט פון די פאראייניגטע ציוניסטן-רעוויזיאניסטען

מאיר גראסמאן, פארזיצער

דער 22טער ציוניסטישער קאנגרעס וועט אפגעהאלטען ווערען און חודש אויגוסט, נאך 7 שטעקליכע יארען, וועלכע זיינען פארנאמען זינט דעם לעצטען קאנגרעס, וועלען זיך די שלוחים פון דער ציוניסטישער וועלט-באוועגונג ווידער פארזאמלען, כדי צו אנטפערן ציען א סדרה פון דער נאכגעשטער פארנאמענהייט און אויסארבייטען פלענער פאר דער צוקונפט, דאס טאר נים זיין קיין געוויינליכער קאנגרעס, נאר א קריגס-דאט פון אלע כוחות, וועלכע שטייען אין קאמף פאר אידענטיטעט פרייהייט און אידישען הוימלאנד. עס דארף זיין א קאנגרעס, וואס זאל אנהויבען א נייע תקופה און באשליסען א באלינגע קאמפאסאציע פון אנטשיידענער וויכטיגקייט.

דער ביטערער סדרה פון אונזערע פאליטישע מופות איז אלעמען ציגנט באקאנט. און עס איז פאר קיינעם קיין סוד נים, אז נאך א גרויסער טייל פון דער פאראנטווארטליכקייט פאר דעמאדאגאנץ פרייהייט זיגט אויף דער איצטיגער ציוניסטישער פירערשאפט גופא.

די איצטיגע קאמפאסאציע פארעמאלט אלע פונ'ם ציוניזם אין אן א גרויסער מאס א דירעקטער פועל יוצא פון דער פאליטישער קורצוויכטיגקייט, פון מאנעל אין ווייזע, קוראזש און שטענדיגער פארשפעיטונג מצד די אפיציעלע ציוניסטישע פירער.

פ'אז א ביטערער אמת, אז נים בלויז ענגלאנד אונטער טשעמבערלען און פראנקרייך אונטער דאלאדע, נאר אויך די ציוניסטישע באוועגונג אונטער ווייצמאן און זיין עקעקוטיווע זיינען געפאלען א קרבן פון א פאטאלער פאליטיק פון פרייהייט אפצוהאטן.

אין משך פון יארען האט די ציוניסטישע פירערשאפט אפילו נים פארנוכט זיך אנטקענענצושטעלען מיט דער נייטיגער ענערגיע און ווידע, דער ענגלישער פאליטיק צו ליסווירירען די אידישע רעכט אויף ארץ ישראל. דער ציוניזם האט געהאלטען אין פארלירען איין פאזיציע נאך דער אנדערער, כסדר אפגעמארשטען און נאכגעגעבען. די אפיציעלע ציוניסטישע פירערשאפט האט קיינמאל נים געהאט דעם מוט אויסצוגען מען דעם קאמף, הים די באדינגונגען זיינען אין יענער צייט עווען א סך נייסטיגער און דער אידישער פירערשאפט און כח א סך שטארקער ווי איצט.

אנשטאט צו מאביליזירען אלע אונזערע קרעפטן פאר אן אפענעם קאמף, וועלכער וואלט געקאנט געדערען די לאג, האט די אידישע אנטקען געזוכט צו "געווינען צייט", זיך פארלאזט אויף ענגלישע העכערות און כסדר געהאלטען אין נאכגעבען דעם ענגלישען און אראכישען דרוק. א געפיל פון האפנונגסלאזיגקייט און מאכטלאזיגקייט האט ארומגענומען די אידישע מאמען, אין וועלכע מען האט איינגעשלאגען די דעמאגאגאלי ווערענדיגע אידישע, אז מיר זיינען לגמרי מאכטלאז קעגען די עהדות פון דער באנדערטארימאכט.

דער פרעזירענט פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע האט זיך יארגעלאנגט ארומגעשפילט מיט כל המינוי פאליטישע דעפויסטישע אידענטיטעט, ווי פלעגער ווער צו א ביראציאנאלען שטאט, פארמיטל, קאנסאנצואר, ציע, תלחה וכדומה. ער האט אפער דערלערט, אז ער גלויבט נים אין א אידישער מלוכה און ער גלויבט נים אין דער נייטיגקייט פון א אידישער סערהייט און אריינשראקן ערשט מיט אייניגע וואבען צוריק, דעם 8טען מערץ, האט ער געזאגט עדות פאר דער ענגלישע אמעריקאנער אויספארשונגס קאמיסיע, אז "ביז דעם יאר 1942 האט ער נים געלייגט קיין באוועגערען ווערט אויף אידען פון א אידישער מלוכה". אין 1922 האט די ציוניסטישע עקעקוטיווע פארמאל צו געשטימט צו דער ערשטער סטיווע פון אריינשראקן וואס האט פון אונז אפגעדרייט צוויי ריטעל פון דעם אידישען לאנד. זינט דעמאלט האט מען מער נים דערמאנט עבר הירון אלס אן אבזעקט פון ציוניסטישער פאליטיק, שאפענדיג דערמיט דעם איינדרוק, אז אלס דער טייל פון אריינשראקן איז האפנונגסלאז פארלאזען. ערשט היינט וואס, נאכדעם ווי ענגלאנד, דערמאנט דורך 24 יאר פון ציוניסטישען שווייגען, האט פראקלאמירט די פולע, אומאפהענגיגקייט פון עמיר אבדאלא'ס מלוכה, האט די אידישע אנטקען פלוצלינג, אחר המעשה, פאדענענטיג איר פראטעסט געגען דער גורלה.

יעדע קאנסטרוקטיווע פאליטישע אויסקערונג פון אונזערע נאציאנאלע אסיראציעס איז סימבאליש פארנאכטליכט געווארען הן אין ענגלאנד, הן אין אמעריקע. דער ברייטער עולם איז לגמרי נים אפפארמירט געווארען וועגען אונזער קאמף פאר א אידישער מלוכה, "קאמף פיינס" אין געלטיזאמלונגען האבען פארנומען דעם פלאץ פון ציוניסטישער דעציאונג.

דער רעזולטאט איז, אז מיר פארמאנען איצט אין ענגלאנד ווייניגער אקטיווע פריינט, ווי אין יאר 1939, ווען די טשעמבערלען רעגירונג האט ארעסטירט דעם ווייכען בור, דעמאלט האבען די בעסטע כוחות פון ענגלישען פארלאמענט געשטורעמט לסוכת דער ציוניסטישער זאך, בעת היינט הערט מען זעלמען א שטימע, וואס זאל זיך אויפהויבען צו שיען אונזערע אינטערעסען, אויך דא אין אמעריקע — ביז מיר, די שטאטס-ציוניסטען, האבען נים אויפגעהויבען א שטורעם — האט די נייטאדישע עולם געהאט א קאפפער באגריף וועגען אונזערע געשעפטע תביעות.

וואו היינט אלץ בלייבען ביים אלטען? האבען מיר טאקע גארנישט אפגעלערענט פון אונזערע מופות? וואלען מיר זיך ווייטער באוועגען מיט סקארבאזש פראטעסטירענדיגאזיעס? וואלען מיר ווייטער ווארפען די גאנצע שולד אויף אנדערע, פונקט ווי מיר אליין וואלטען געווען פריי פון שווערער היסטארישער שולד?

וועט דער גורל פון דער ציוניסטישער באוועגונג ווייטער פארבלייבען אין די הענט פון דעוועלופמענט באקראנטער פירערשאפט, וועלכע איז דירעקט פארנאנטווארטליך פאר די כסדר'דיגע פאליטישע מופות — דאן איז פאראן א נאך קאפפער האפנונג פאר א בעסערער צוקונפט.

United Zionists-Revisionists

55 West 42nd St., New York, N. Y.

אין בין מסכים מיט די צילען און פראגראם פון די ציוניסטן רעוויזיאניסטען, און וועל זיך באטייליגען אין דער נאציאנאלער קאנסערענץ.

נאמען

אדרעס

שטאט

THE MAKING OF A LEADER

AT this time when Bnai Zion is nationally honoring Dr. Abba Hillel Silver at its special "Order Day" exercises, it may not be amiss to turn back the pages of time. The child is father to the man, says the old adage. Certainly the career of Abba Hillel Silver bears this out.

It was at the death of Theodore Herzl that Abba Hillel Silver, then ten years old, first threw himself into the Zionist movement.

If it was given to Herzl to witness from some heavenly point the mourning of his people at his passing in 1904, he could have been pleased with nothing so much as the way the Silver boys reacted.

The Jews of the world were bowed in grief, which they vented in meetings, eulogies, the recital of the Kaddish for the dead leader.

Young Abba Hillel Silver and his brother, Maxwell, vented their grief in a constructive action, designed to carry on the work of Herzl. They addressed themselves to their school mates at the Voloshiner Yeshiva on the East Side and formed the Dr. Herzl Zion Club.

It was the first Zionist youth organization established in the United States. It was in the course of the establishment of this club that Abba Hillel Silver first learned that Zionism was not only a vision and a philosophy but a battle. Our minds do not have to travel far back to remember when Abba Hillel Silver began to take up the cudgels for Zionism among his colleagues of the Reform rabbinate, but it is often forgotten that in the early days of the movement, pious orthodox Jews fought it as strenuously. The authorities at the Yeshiva on the East Side where the Silver

Some interesting side-lights in the story of Dr. Abba Hillel Silver with emphasis on the beginning days.

American Hebrew
4-5-46

boys studied would have nothing of this Zionism, which seemed to them to affront their doctrine that the Messiah would come, bringing deliverance to Jews, riding on a little white pony, in God's good time. It was a considerable time before some in the fold of traditional Judaism could get that little white pony out of their minds. Perhaps the coming of the automobile hastened the process of elimination. We remember that even in Palestine

Dr. Abba Hillel Silver

it has not been very long since some of the Jews objected to the speaking of Hebrew as the language of workaday world, holding that it was to be reserved for the synagogue.

● It happened that the two Silver boys had in their father, Reb Moshe Silver, a man who came to their side so strongly that they were able to preserve their organization. Reb Moshe Silver was a teacher at the Machsikei Talmud Torah, a staunch Zionist and a man of considerable scholarly attainments. An elderly man now living in Palestine, a few years back Reb Moshe Silver composed a commentary on one of the books of the Bible which was highly praised by discerning critics.

Reb Moshe Silver encouraged his young sons and the two Silver boys reorganized the liquidated organization. Maxwell Silver was the first president of the organization and, a year later, Abba Hillel was elected president. The selection of one member of the family to follow the other cannot be attributed to any juvenile nepotism. It was simply that both of

the boys had been the principal activators of the society and both possessed qualities of leadership. To say this is to pay them a high tribute indeed, for the club included many boys who as men have come to occupy very important positions in the Jewish and general world. Among the boys were Emanuel Neumann, the present Vice-President of the Zionist Organization, Sol Cohen, long an active figure in the Zionist movement, George Sokolsky, the well known columnist of the New York Sun, Rabbi Barnett Brickner of Cleveland, Eliezer Sheinmark, who as Brent Mark was at one time editor of a New York daily newspaper, Rabbi Jesse Schwartz, a leading figure in the Zionist movement in Canada, David W. Pearlman, Rabbi in Stamford, the Jewish educator, Israel Chipkin, Dr. Reuben J. Holland, prominent New Jersey physician, Reuben Grossman who has been acclaimed as the first American born Hebrew author and poet.

It was plainly an all-star boys' club. It would seem that many communities would have welcomed such an aggregation. But then these boys were Zionists, and if the pious Orthodox did not want them, the pious Reformed Jews didn't think them kosher either. Dr. David Blaustein, the superintendent of the Educational Alliance, a staunch Zionist, who was chosen as the first Nassi of the Order Bnai Zion, had, true enough, allowed them to meet in the Educational Alliance. But then Dr. Blaustein had been succeeded by Dr. Henry W. Fleischman, and one day Dr. Fleischman, accompanied by Julia Richman (the Julia Richman High School in New York is named after her) came into the room in which the Herzl Club was meeting and to their consternation found the members speaking in Hebrew. Dr. Fleischman could not have been more flabbergasted if he had found the boys playing dice. Dr. Fleischman and Miss Richman gave the boys a lecture on Americanism and warned them that speaking Hebrew was taboo. Dr. Fleischman of course did not know that in early America, Harvard University had insisted that every student learn Hebrew and that after the American Revolution, as H. L. Mencken has pointed out, a number of Americans suggested that Americans adopt Hebrew as the national language.

● Anyway, the British Labor Government should have its way as much as Dr. Fleischman had! Sol

Silver rose and calmly told Fleischman that the Herzl Club in harmony with the ideals of the movement would continue to employ the language which David had found suitable for his psalms and Isaiah fit to vision his dreams of universal brotherhood.

The Dr. Herzl Zion Club continued to meet at the Educational Alliance, but their troubles were not over. Abraham Goldfadden, the famous Yiddish and Hebrew playwright became interested in the boys group and wrote a play in Hebrew especially for the Club. The name of the play was "David ba-Milchama"—David at War.

Again the authorities at the Educational Alliance blocked the way. Their auditorium would not be used for the performance of a play in Hebrew, they proclaimed. The members of the Club got together and Sol Cohen was deputized to see Jacob Sapirstein, the publisher of the Jewish Morning Journal. Sapirstein got in touch with the Educational Alliance and warned them that if they prohibited the Herzl Club from using their auditorium, the next morning there would appear an editorial in the paper giving the Educational Alliance "Hail Columbia."

The Educational Alliance bowed to the inevitable. But there were still troubles ahead. The play was in Hebrew, the number of Jews who could understand Hebrew was even then not too large—yet audiences must be gathered. It was Abba Hillel Silver who solved the problem.

Silver was deputized to visit the various landsmanschaften and Jewish organizations to sell tickets. Selling them tickets for a play in Hebrew was not too easy a thing. Young Abba Hillel had recourse to a Tom Sawyer device. Rising to make an appeal for the buying of tickets, Abba, as Sol Cohen chucklingly recalls, would concentrate on one individual in his audience. "You," he would say, pointing his finger at the selected individual, "understand the importance of promoting Hebrew culture. You are a man of culture yourself, you see the significance of developing the Hebrew drama" and so on and so on.

The man, so flattered by young Abba, had no alternative. Inevitably, he rose after the conclusion of the

_____ made a motion that the
_____ buy so many tickets.

The Dr. Herzl Club grew. In time it had branches in Harlem and New Jersey. It was the first youth group to send a delegate to the American Federation of Zionists convention. That delegate was Abba Hillel Silver, who addressed the convention in 1907 in Hebrew, making a profound impression. Out of the Dr. Herzl Club grew the Young Judea Organization.

Entering Hebrew Union College, where at the time Dr. Kaufman Kohler was President and Zionism was more "trefa" than pork, Abba Hillel Silver nevertheless continued unflinchingly to stand by Zionism.

Graduating from the Hebrew Union, Silver's first rabbinical position was at Wheeling, West Virginia. From there, he was called to Cleveland, Ohio. His predecessor at Cleveland had been vehemently anti-Zionist and there was some alarm expressed when the authorities at the Temple found they had given a contract to a Zionist rabbi. Dr. Silver however offered to release them from their contract if they desired. They did not desire.

Dr. Silver found that the Temple in other ways was not as Jewish as he wished. There was no Sefer Torah in the Temple. Silver demanded that a Torah be installed. He insisted also that there be Saturday services. Formerly there had been only a Sunday morning service.

Today the ideas of Dr. Silver are not so uncommon among even members of the Reform rabbinate. The very fact that Silver is today the President of the Central Conference of American Rabbis in itself attests to this fact. And we owe this fact—this condition—in some degree at any rate to the courageous battle of Silver.

I have referred to the early opposition to Zionism on the part of some Jews who felt that it was in conflict with the messianic ideas of Judaism. Yet, of course in the more fundamental sense, Zionism is of the very essence of this messianism. It simply insists that this redemption for which the Messiah-lookers hoped for, can only come if we direct our efforts toward it. Joshua in ancient times had to battle for the Promised Land. In different ways, we have to battle for it today. It is very interesting to note that perhaps the best book extant on the topic of the Messianic idea was written by Abba Hillel Silver.

ערקלערונג פון ארבייטער ציוניסטן
וועגען דעם קומענדען ציון קאנגרעס

אדויטערשאפט אין דער הסתדרות
אין איהר קאמף פא רויכערען
דאס פראגעטיווען באראקטער פון צויר
זאם און ווייניק קאנסטרוקטיווע סאצי-
אלעזערעכטע יסודות. דאס פון מען
אבער "יודע" ניט זאגן וועגן די
אלגעמיינע ציוניסטען גרופע ב' די
פארעכעלטע פלאטפארם פון די אל-
געמיינע ציוניסטען ענט האלט אין זיך
א פונקט וועלכער באראקטערזירט
נאך בולט די פאליטישע כוונות פון די
"אומפארטייאטע" אלגעמיינע ציו-
ניסטען אין פונקט 3 ווערט געזאגט:
"די אלגעמיינע ציוניסטען האבען גע-
לעבט זייער אומבאנעניגטע שטייע
פאר יעדער איינזכטונג און יעדער
אנענטער וואס האט באצוועקט צו
דערהויבען און באשיצען דעם סטא-
טוס פון די אידישע אדויטער אין
איר "ישראל" א.א.וו. ווען די אסער-
קאנער אלגעמיינע ציוניסטען וואלטען

עקראט דעם מיט צו נעמען א קלארע
שטעלונג צו די סאציאלע פראגען פון
אידישען ישוב, וואלטען זיי נישט אויס-
געמיטלט צו דערמאנען קלאר דעם נאך-
מען פון דער "הסתדרות העובדים"
און וואלטען איהר נישט ארוינגעכענט
אין גאנצען קהל פון "יעדע" איינזוכן
מיטן און יעדער אנענטו". שטיצען
די אלגעמינע ציוניסטען די פאדערונג
לדון פון דער נייטשער אידישער ארביי-
טער ארגאניזאציע, די הסתדרות
אדער מיטען זיי אונטער'ן נאמען "יע-
דע" איינריכטונג פון יעדע אנענטו"
צו שטיצען די פארשידענע קאנטר-
דענדיגארבאמאנען פון קאספען יז
גאנצם פון קליינע גרופען ארבייטער'ן
וואס איז זייער פראגראם אויף די גע-
בייטען פון נאציאנאלער קאלאניזאציע,
בוו פון ארבייטער קווארטאלען, פון
שוועגטער בילדע ארבייטער חינוך,
וואס זיי האבן געוואלט אריינברענגען

פון אייכרײַטעלען די פאך ארטע נע
וועגעבונג? שטייען די אלגעמיינע
ציוניסטען די פארקווענען פון דעם
געזעצן גרופען אין דעם אבייזער שטאדט
דאס, וואס האט איינגעפירט א וואהל
מעס און בארײכט דאס וואהלדעסט
פון טויענטער ארבייטער, אדער מיט
אויף די און נאך אנדערע צענדליך
גער פראגען ענטפערען אנדערש די
ציוניסטען און דער "עובד
ציוני" און אנדערש די ב' ציוניסטען,
וואס פארבינדען זיך אפט מיט די
אכרים און רעוויזיאניסטען. מיט ווע
מען סימפאטזירען די אפערוואקסענע
אלגעמיינע ציוניסטען? אין די דא
געזעצן גרופען פראגע?

5. מיד האמען עום מיר פאלט
די פאדערונג, אז דער נאכענטסטער
קאנטענס וואל פארקומען נישט אין
דעם ישראלי, נאר אין אמעריקע, ווייל
"דעמאלט וועט די אמעריקאנער
עפענטליכע מינונג זיין אנשידען פאר
דעם גורל פון א אידישער איד".
ישראל". דער ארבייטער צונויפן האט
קויממאל נישט גענויכט אין מאנישע
כח פון דעלאראציעס און מיטלען דע
פאנסטראציעס. אלץ וואס מיר האבען
דערגרייכט אין ארץ ישראל איז עס גע
שעהן דורך דער עקשנות פון הלוצי
שער אנטדענגונג פון דורות פיאנער
דערבויער. דער אינטערנער גורליקאמפ
פאר א אידישער ארץ ישראל וועט
אין דער ערשטער ריז, איינפאפולער
טען ווערען דורך העלדישען ארץ
ישראל'דיגען ישוב און דורכ'ן כח פון
אינסא און פארעווייפונג פון די
אידען אין די לאגערען און לענדער
פון אייראפע.

דער קאנגרעס, וואס קומט זיך צו
זאמען נאך 6 יאחר קריג, דארף פאר-
קומען דארט, וואו עס קלאפט דאס
הארץ פון אידישען פאלק, נאכגעט צו
די ים־ברעגע, וואוהין עס שטועמען
די שיפען מיט די אוסלענאנלע ערלויב,
דער אידישער פארלאמענט דארף זיך
אונטערקומען אויף'ס סאטע פראנט -
צוויי ארץ ישראל נופא און נים ערגעץ
אנדערש. דער קאנגרעס דארף שטעהן
אונטער'ן צייכען פון דעראויסער
מעשים פון גרויסער אנטשלאסענקייט
פון אנטשיידענע נאליטיאטען פאר
אונזער פאלק און לאנד, די נאכגעט
פונעם ערליכע יארהען וועלען אשער
אנטשיידען דעם גורל פון אונזער
ווערק פאר לאנגע צייטען - קען זיך
לאגנשער ווי די פאדערונג, אז דער
אונזער וויכטיגער קאנגרעס פון קאסא
וון אנטשיידונג זאל פארקומען אויף'ן
פראנט פון פארוועקליכונג און

דער ארטיגסטער אטאווער דאס פון
דער ציוניסטישער ארגאניזאציע אין
אמעריקע האט אין א דעמאראציע
אדמונירט פאר דער אידישער
עפענטליכקייט די פלאטפארמע פון
אויפערדענעם "אלגעמיינעם ציוניזם"
אין אמעריקע אין דער בעפארשטייגער
דער וואהלשאפט צום ציוניסטישן
שען קאנגרעס. די פלאטפארם ציוניסט
אונז, דעם ציוניסטישען ארטיגסטער
אונז פארדעמיווע בלאק צום 22טן
ציוניסטישען קאנגרעס, צו מאכען
איינעם עפענטליכע באמערקונגען.
"די "אלגעמיינע ציוניסטישע" רויז
עצו וועמען אויסוויילען א דעקלאציע
צום קאנגרעס, וואס זאל "אונזערלייגע
א א זייט די פארטיי פון גרופען אינז
טערעסען", "זיך אויפחויבען איבער
אלע פארטיי לאזונגען" און פארטריי
טען אויס'ן קאנגרעס דעם "אוספאר
ציונישען און פארטייטשען שטאנד
נימט".

די "אלגעמיינע ציוניסטען" אליין
 נילדען ניט קיין האטאנענע איינהייטן
 נישט קערעקשאפט. זיי ווילן צו
 טיילט און א' און ב' ציוניסטען,
 "עליהו הדיעה" און אנדערע גרופען.
 ערע פון די גרופען האט א באנוג
 דער צונאנג צו די סאציאלע, עפאנא
 זישע און פאליטישע פראבלעמען פון
 יידיש און די מעטאדע פון זיין פאר
 ווערקלעכונג. די מחברים פון דער פרא
 גראמאטישער פאטאפארם, דארפען, איין
 עץ זיי ווילען פאראייניגען אונטער
 זייער פאן אלע ציוניסטען אין נאמען
 פון "אומפארטייאזשקייט", אליין
 גלאר מאכען מיט וועלכער פארטיי
 זיי די אלגעמיינע ציוניסטען זיי איין
 סאפאטיזירען, וואס איז זייער פרא
 גראם אין די גורלדיגסטע שטימען
 דאנען פון דער ארץ ישראל'דיגער
 רעפליבליק.

2. אויך מיר די ארביטער ציונים
זענען האבען נישט קיין גרויס צו
שטעלציערן מיט דער צו גרויסער פאר-
ייאוישער דיפערענציאציע פון ישוב.
זיך וואלטען זיך נעמענען אהנגעבן
די קלענע צאל פארטייג איין ישוב.
אבער די טענדענץ צו מאקסימאלער
ייניגקייט פון ישוב ווייזט ארום אין
דער ערשטער רייה די הסתדרות —
ער שטארקסטער כח אין ארץ ישראל.
דאס אנבעלאנט די "אלגעמינע ציו-
נסטען" בילדען זיי אין ארץ ישראל
גלייכ גרויסע סינדערהייט פון ישוב,
דאס זינען צווישען זיך אליין צומילט
זיך אריבער גרופען. ווי אזוי קאן דער
היינטיקער ציוניזם אים די גרויסע סתירה

יס מן איננו מן אס די וואלע פון
 ערהייט גרופען דערפאלגן צו דער פון
 ער איינהייט ופון ישוב אויפ'ן יסוד
 פון א פלאטפארם, וואס "שטעלט זיך
 בער אלע פארטייען?"
 3. מיר פראטעסטירען קענען פאלן
 מיטצידען אין א אויפגעלעבט פאלן
 מיטצידען דאקטאנט די געשיכטע פון
 יוניזם. עס קיינט מאדען, ווען מען
 זיך מאכט דעראפגעקומען אנאלא
 גיש און פארזיכערען, אז די באגריי
 ער אין ביינע פון יוניזם, ווי הערשט
 מאסן נאראד, דור וואלפסאן און לוי
 קים באגרייט ווינען געקומען פון דער
 זייט פון "אלגעמינע ציוניסטען". עס
 אין שווער, למשל, אנצוגעבען אז דר
 הערשט, מיט זיין אידעאל פון א סאצ
 יאליזעטסטער אידישער קינדה, מיט
 ער זיכען שטערן פאר, לאזט זיך
 "הערבריען" אין די רויזען פון די אל
 געמינע ציוניסטען דופע ב' פיל אל
 געמינע ציוניסטען אין אסערקע ווי
 גיט איינמאל ארויסגעראטען קע

עו די באציאונג פאנרע און ווער
פראריטעט און ציוניסטישע אויסבו
ועקט. אנדערע האבען מיט א נעהר
ש לאנגער צייט צוריק ארויסגעטרא
טען קענען דער הלווישער באוועגונג
עגענע דער "אומלענאלער" עליה. א
גאנץ ווייטער.

די באמערקענארטע און אלע
אנדערע וויכטיגע דערנאכקונגען פון
אלייטישע ציוניזם זיינען ניט דער
אנאנאל פון די "אלגעמיינע ציוניס
עזע". דער אידישער ציוניזם, און
דער "מורחי", למשל, האבען דערין
ניט קיין קלענערע חלק.

4. דער אלגעמיינער ציוניזם האט
במיד נעפעסמט פאר פרינציפען פון
אציאנאלער געהעכטיגקייט, ואנט זיך
זיך דער פלאטפארמ אויך דא פונעם
יידן וועלט אלגעמיינע ציוניסטען.
זיך פראגרעסיווער פלינעל, די ניווע
האט זיכער פאטענציאלען דער א"י

ארץ ישראל ?

6. מיד רופען אלע אמת פראגרעסיוו יעד און פרוהיטטיסליכענרע ציוניסטען אין אמעריקע ווי צו פארטראכטען אין בער די וויכטיגסטע שטריטשונקטען פון איצטיגען שטל פון וואהל האכעסונג און אוועקווארפן די פארנעמעלע פלאנען און פארשלייערעט עפיעטען און שטימען פראגרעסיוו, שטימען ציוניסטיש, אין גייסט פון דער הסתדרות — אין גייסט פון ציוניזם פון עדר און ארבייט, שטימען פאר דער הסתדרות — פאר דער נשמה און רוקענבוי פון ארץ ישראל'דיגע יישוב פאר דעם חלום און האפנונג פון דער תלוצישער יוגנט און פון די בייזע אלטס-מאמען אין דער נאנצער אידן שעה וועלט.

אמעריקאנער אידען און דער קומענדיגער ציון-קאנגרעס

די איינפאכען פון די אמעריקאנער ציוניסטן ערשט דעם צווייטן און צוואנציגסטן ציון קאנגרעס. — די פראגע פון א "פאליטישען פראגראם" אין זיי איז ער דאך הויכגעניגט ווערן.

פון דר. ישראל גאלדשטיין

אין אנגעזיכט פון דעם סוף קאמפערן וואס נעמט אים אן איבערן לאנד, ווי א צווייטונג פאר דעם היסטארישן ציוניסטישן קאנגרעס, פאנגט דער "קאנגרעס" זיך אן א ספעציעלן "קאמפערן" פראבלעמען פון אמעריקאנער און וועלט ציוניזם, אין וועלכען די וויכטיגסטע וואגן פיהרער פון אלע ריכטונגען אין אמעריקאנער ציוניזם וועלען זיך באטייליגען. מיר פאנגען אן מיט דער ארטיקל פון דר. ישראל גאלדשטיין, דער געזעצגעבער פרעזידענט פון די אמעריקאנער ציוניסטן, וועלכער אנאליזירט פון זיין שטאנד פונקט, די וויכטיגסטע פראבלעמען.

1.

דער 22סטער ציוניסטישער קאנגרעס, אונזער ערשטער קאנגרעס נאך דער מלחמה, וועט זיך דארטן דער עיקר אפגעבען מיט "אויסערע" פאליטיק. אזוי צו זאגן, ער וועט מוזען נעמען א קלארע שטעלונג צו דער פראגע פון אונזער ענטישטישען פארטייטן שטעטלעכע און באטראכטען מיט דעם צו פארזיכעליכען זינע באשולדיגטע און ווירקסאם ווי מעגליך.

צום גליק, ווינען איצט נישט פאראן קיין גרויסע הילקידעס צווישען אונז וועלען די פאליטישע אויסגאבען פון מאכענען. די בילטאטאר דעקלאראציע וועט אונזערע ציוניסטן דעם וועג, און דער "שטוב" און מיר דא אין אמעריקע, האבען גענומען עפעקטיווע שריט, כדי צו איבערצייגען די וועלט, אז מיר זיינען ערשט וואס מיר זאגען אין דער דעקלאראציע.

אין ארץ ישראל באזענענען מיר יא אפטייגונגען פון דער בילטאטאר פראטאקאל, איבערהויפט אין דער ארץ ביטערשאפט, וואס איז איצט פארטוישט צווישען אבער דאס וועט האבן פערטיליגן האבען א קליינע וויכטיגונג אויף אונזער נאנצער וועלט-באוועגונג און וועט זיך ווייניג אנטווען אין די הילפער פון קאנגרעס.

עס איז אבער יא דא א געפארה, אז אונזער "פאליטישער פראגראם" לויט די פאליטישע אויפגאבען זאל ער שטערט ווערן אין דעם מאכענען, ווען מיר זאלען געשטעלט ווערן פאר פארשלאגען פון "דרויסען", וואס זאלען זיך נישט-אנגעהערט צו א טייל פון קאנגרעס, דאס קען אויך פארקומען, ווען מיר זאלען געשטעלט ווערן פנים אל פנים מיט אן איינציגסטער אידישער שטראמען און סאטמער אין ארץ ישראל, וואס זאל נישט אלעמען זיין צום הארצען. עס איז דאריבער נישטוועגיק, אז מיר און אמעריקע זאלען שווערן צום פאך גרעס א שטארקע דעלעגאציע, מען שטען אויף וועלכע מען קען זיך סומען. נישט קיין מענטשן מיט שוואכע קניע און בויגנדיגע רוקענס. אזעלכע ווינען ליידיג פאראן אין אלע צוויי נוסטרישע פארטייען, און מען דארף זיך איצט פאר זיי היטען, דער פארטיי-שטעמפלע אלליין איז דאס מאל נישט גענוג, מען דארף כפירוש זיך דעם קענען מיט יעדע פאנדיקאט באוועגן דער און מיט זיין ארבעט איהר פריי הערדיגער אויספיהרונג. זאל די דא

ווארענען און באשעסטיגען אונזער פאליטישען סטאטוס, און דערצו זיך נעם ווי אין לעבען, נויטן איינשטיין מיטקום און געשלאסענע זיינען. מען טאר זיך אין איינעלען קריטישען מאך מענטש נישט לאזען פארשפאנען פון צענטראלע טענדענצן, פארשפאנען עס אין נויטן די גרעסטע מאס אהריות, ווייניגסטענס אין די צייטן טישע זיינען, אויב מיר קענען זי נישט שאפען אין נאנצען פאלק, און דאס דארף יעדער איד געדענקען אין אים נעמיט פון די וואהלען צום 22סטן קאנגרעס.

2.

די וואהל-קאמפאניע צום קאנגרעס אין אמעריקע הויבט זיך שוין אן פיהלען. עס איז נאך נישט באקאנט וויפער ציוניסטישע וואהל-סיסטעם מיר וועלען האבען דא אין אמעריקע, האפענטליך, וועלען נישט זיין צופילע אויפן מארק, כדי נישט צו פארטוישן לען די מוחות פון ברויטען עולם און נישט אפגענעמען זיין אויסשטעקאט קייט פון עיקר, פון די הויפט-אויפגאבען נאכען פון מאכענען. אבער עס איז דעמאלט, און נאטירליך, אז די פארשידענע ריכטונגען זאלען קומען צום אויסדרוק אין דער וואהל-קאמפאניע און אז יעדע פארטיי זאל קריגען פון עולם וואס זי פארדינט.

פונדעסטוועגען, פון מען לטובת ארץ ישראל אין לטובת דער נאנצער באוועגונג, ווארענען גענען שיעורים איבער-הויפטונגען אין קאמפערן.

קודם כל, טארען צווישען אונז מיט פערל צוגעשפיעט ווערען די נגידים און פארשטאנדן ווערען די גענעראלע טינע געפיהלען. עס וועט ווייניג העלפן, פער, אויב דער קאמפער וועט זיין צו פארטיי-קאמפאניע ווי "בשהשנים כחמון". די וואהלען וועלען פאראן בער, און מיר וועלען דא ווייטער מיר זען לעבען און ארבייטען צוזאמען. מיר זיינען א פרוויליגע ארגאניזאציע צו נישטא קיין אונז קיין צוואנג — פאר מען נישט שאפען קיין שטאט, אלע טיילען פון דער באוועגונג זיינען נויטיג און זיי טראגען צו ווערן דער פראקטישע צוועק פון ארץ ישראל אויפבו.

עס דערט זיך דא הויפט-טענדענצן ווען די פועליציון, ווארען די אנדערע ריכטונגען זיינען נאך נישט דערשיינען אויף דער סצענע, און אויך זיי דארפען געווארענט ווערען גענען שער לייט איבער-הויפטונגען.

איר מוז אפגעהארגען זאגען, אז דער נאכען פון שטיל און וואהל-קאמפאניע פון אונזערע פרייט פועליציון שיינט מיר צו זיין נישט געלונגן. עס וועט זיך ווערן זיך "ארבייטער און פראגרעסיווער בלאק", פראגרעסיוו — לויט וואס? ווער איז ביי אונז פאליטיש נישט פראגרעסיוו? ווער איז דער וואס לעסט די פראגרעסיוויקייט? דאס איז אן אומגעלונגענער וועג אריינצושטעלן אונזער שטארקווער און וועלכע וועמען עס וועט געפעהלען אנגענומען צו ווערען פראגרעסיוו, צו פארדיינען עס. צי נישט, באמת.

דער "ארבייטער און פראגרעסיווער בלאק" וועט זיך אויך, למשל, אין ארץ ישראל פון דער הסתדרות, און פראגרעסיוו-אן מיט א שטימע-פארטיי "בלאק" וועט מען אויס צוטרוי צו דער הסתדרות.

די דעוונע נאכע קליינט אויך נישט אויפרייסען די הסתדרות, וואס איז א פערדעראציע פון יוניאנס, באשטעהען נישט בלויז פון פועליציון, נאך פון א סך אנדערע סאציאליסטישע און נישט-סאציאליסטישע פארטייען, ריכט

טונגען און פלייאלא, עס געהערען צו דער הסתדרות אויך אלגעמיינע ציון נוסטע, מורחבים און אפילו רעוויזיאניסטישע, גלויב איד, א סך פון די פאר ציאלסטישע גרופירונגען זיינען נאך נישט איינשטייג מיט די פועליציון, און וואלטען נישט אין ארץ ישראל און נישט אין אמעריקע געשטייט פאר זיי.

ווען די פועליציון וואלטען זיך אידענטיפיצירט מיט דער ספא, פון וועמען זיי באטראכטען זיך אלס א שוועסטער-פארטיי, און זיי וואלטען אין די וואהלען פארלאנגט א צוטייל זיך דער ספא, וואלט עס געהאט א וועג. אין נאכען פון דער נאנצער הסתדרות קאנען זיי נישט דערען, הום זיי העלפען דער הסתדרות קליינען נעמט פאר איהר אין אמעריקע — דר. אנה, אויך צווישען נאך א סך אלגעמיינע ציוניסטען.

נאך אז אינטערעסאנטער פרט, די פועליציון האבען ארויסגעווערן פון ארץ ישראל, אונזער פארשידענע אויסריידען, עטליכע צעהנדליג יונגע לייט, וועלכע פארשפרייטען זיך אין בערלין, לאנד און דערזעהלען דעם עולם ווענען די אויסשטאונגען אין ארץ ישראל, זיי זיינען אדאן ווילקא, מען פארקערט, זאלען זיי באזייטל טענען דעם עולם פאר ארץ ישראל און זיי פערל. אבער זיי מיר זען געווארענט ווערען זיך נישט צו מאכען פאר קיין וואהל-קאמפאניע פון דעם "ארבייטער און פראגרעסיווער בלאק", אויב זיי זיינען די טובה פון ארץ ישראל, זיי טארען נישט אפערעט דען און אפשטויסען די ברויטע מאך פון ציוניסטען, וואס ארבייטען פאר ארץ ישראל און געפינען זיך דוקא נישט ביי די פועליציון, ארץ ישראל נויטיגט זיך אין זייער ארבייט און וועט זיך אין איהר נויטיגען שפעטער אויך.

פועלי ציוניסטען זיינען דא א קליין הויפטעל און האבען גרויסע אפטייגונגען. מ'האט תיתן, די גרויסע ציון נוסטשע מאסע וועט זיך אבער פיהלען אנטוישט, אפגעקארט און דערזעהלען, אויב מען זאל זיי מיט וואהל-קאמפאניע קינסטליך פארטונקלען און קומען צום קאנגרעס מיט א נישט-פארדיינענער מעהרטייט, דאס וועט יאדען דעם נאנצען ציוניזם און די פראקטישע צוועקען פון ארץ ישראל אויפבו.

עס דערט זיך דא הויפט-טענדענצן ווען די פועליציון, ווארען די אנדערע ריכטונגען זיינען נאך נישט דערשיינען אויף דער סצענע, און אויך זיי דארפען געווארענט ווערען גענען שער לייט איבער-הויפטונגען.

3.

די אלגעמיינע ציוניסטען האבען אין איינעלען קאמפערן גרויסע אויפגאבען. זיי מוזען ווירקליך שטעלן אן בער אלע פארטייען און זיין די באהאנדלונג פון דער באוועגונג, און טעשטיריכענדיג דעם אל-אידישען דעם נאציאנאלען מאכענען אלס א נעגאטיוויטעט צו דער צעשפרייטענער וועלכע ווארפט זיך אין די אויגען אויף טייל און טייל אין ארץ ישראל און ווארפט זיך אריבער אויך אין די פאך שידענע גלות-לענדער.

די אלגעמיינע ציוניסטען זיינען נאכגעשט שולדיג קיין נישט-פאליטיק קיין שום ריכטונג, זיי זיינען די אידען נעמעלע הערליכע, און מוזען אפ-הויטען די נאנציקען פון דער באוועגונג, העלפענדיג אלע פארטייען, אלע שייכען, אלע ריכטונגען. מיר אין אמעריקע מוזען זיך באהאנדלען אלס די ווייטע פון די פארשידענע גרויסע אידישע קהילות אין אייראפע און פארשידענע זייער נישט און מיר, אלגעמיינע ציוניסטען, געהערען.

ארבייטער-גרופע וועט זיין די גרעסטע אויף דעם ציון-קאנגרעס

Apr. 10, 1946

ירושלים, דינסטאג. — קאמפערען

מע ציוניסטישע פאליטישע מועד, האבן בען אויסגעזעכענט, אז פון די 120 הונדערט דעלעגאטען צום קומענדיגען ציוניסטישען קאנגרעס וועלען 120 זיין פון די ארבייטער-פארטייען, 110 פון די אלגעמיינע ציוניסטען, וואס וועלען זיך קאנצענטרירען ארום דר. אבא הלל סילווער, 40 פון מורחב, 30 פון די רעוויזיאניסטען.

דר. עמנואל נוימאן, וואס איז איצט אין ארץ ישראל, פיהרט נאך אלץ פארהאנדלונגען ווענען פאראייניגטע ביידע גרופעס אין אלגעמיינע ציוניזם, אזוי אז צום קאנגרעס זאל דער אלגעמיינער ציוניזם קומען פאר אייניגט.

JOURNAL

מוזען איבערגעקומען אויף זיך דעם חלק, וואס אונזערע חברים אין ארץ האפען פלענען צוטרעטן צו אונזער באוועגונג.

אמעריקע, אלס די גרעסטע אידישע געמיינדע אין דער וועלט, און די ארץ זיינע ציוניסטען אין אמעריקע אלס גרעסטע ציוניסטישע פאראייניגונג אין דער וועלט, וועלען איצט בא-שטימט געווען ווערען צו געהערן א נאכגעטערען אנטוויקל אין דער אנפיהרונג פון דער לייטונג אין דער וועלט באוועגונג. מיר טארען זיך נישט פאר-מערסען אויף דער בויאציע-טענען פיהרערשאפט אין וועלט-ציוניזם, קיינער טאר נישט אפגעשטופט ווערען — אמעריקע וועט אבער דארפען צוגע-געבען ווערען, לויט'ן בייטראג וואס מיר מאכען דא, צו די פאליטישע בא-הייגונגען פון דער באוועגונג און צו דעם פראקטישען אויפבו פון ארץ ישראל.

מיר מוזען דאס אלץ אבער פאר-דינען. מיר מוזען פארפילמאכען אונז זען ענערדיק אין ארגאניזאציע, אין טהעטיקייט, און מיר מוזען קומען צום קאנגרעס מיט א גרויסער, נע-איניגטער, ציעל-באוואוסטער דעלע-גאציע, וואס זאל ווערען דער רוקען בייז פון קאנגרעס.

די ציוניסטישע טהוער אובערן לאנד זיינען אויסגעפארעט צו נעהן מען זעהר ערנסט די שטיל און וואהל-קאמפאניע און זיך ווידמען צו איהר מיט אלע קרעפטען די געקסטע פאר-הויט.

The New Palestine

THE NEWS REPORTER ISSUE

VOL. XXXVI

NO. 14

APRIL 19, 1946

NISAN 18, 5706

To

Of America

A Declaration

We, the General Zionists of America, representing the ideal of national unity and solidarity, and speaking for the overwhelming majority of the enrolled Zionists of this country, call upon the Jewish community of America to support us in the coming elections to the World Zionist Congress on the basis of the following declaration:

I

The Jewish people today is fighting for survival and for its future. After the appalling tragedy of the past few years, an heroic effort must now be made to rebuild the national life of our people, to make it secure in its national home, and to restore Jewish dignity and self-respect and all the paramount values of our history and tradition. Zionism is the age-old struggle of our people to live greatly and worthily as a nation in a free world, and to conserve and advance the great social, cultural and spiritual values of our people. This was the Zionism of Theodor Herzl. It is our Zionism today.

II

The primary aim of our movement in this hour is the establishment of a free and democratic Jewish Commonwealth in Palestine. To this aim all party and group considerations must be subordinated. General Zionism fully recognizes this fact and bases all of its activities on this major consideration. Because of our non-partisan political outlook and because of the numbers we represent and our historical achievements, we General Zionists are equipped to lead the Zionist movement to victory, as we have led it through decades of great achievements in the past. The leaders of our movement, Theodor Herzl, Max Nordau, David Wolfsohn, Louis Brandeis, and Chaim Weizmann, came from the ranks of General Zionists. The establishment of the great historical Zionist institutions—the Jewish National Fund, the Palestine Foundation Fund, and the creation of the World Zionist Congress, represent notable achievements of General Zionists. General Zionists have been responsible in the main for the raising of the large funds by means of which the development of Palestine has been carried on. We are especially proud of the role which General Zionism played in the foremost historical achievement of our movement—the Balfour Declaration.

III

General Zionism has always championed the principles of social justice and human rights as fundamental concepts in the Jewish State which we wish to establish. General Zionists have given their unstinted support to every measure and agency calculated to elevate and to protect the status of Jewish labor in Palestine, whether on the land or in the city, as well as to establish the many social agencies which a progressive, modern community requires. These social ideals are the cornerstones not only of Zionism, but the essence of Jewish life. Likewise, we General Zionists envisage a Jewish Palestine which is responsive to Jewish spiritual traditions and to the high mandates of our historic faith.

It is our firm conviction, however, that the fragmentation of the economic, educational and cultural life and resources of the Yishuv seriously weakens us in respect to the struggle in which we are engaged. We are seriously concerned about the excessive and unwarranted partisanship and party strife which prevail. This is the time when we must present a united front, outwardly and inwardly.

Only under the banner of General Zionism — the Zionism above parties — can this united front be achieved and maintained.

On this record and on this program we ask the Zionists of America to give us their fullest support in the forthcoming elections.

ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA

Abba Hillel Silver, President

PASSOVER SEASON TO STRESS RELIEF

1,600 Rabbis to Appeal for Aid to European Jews—Call for Fund Drive Support

The Jewish Passover holidays, commemorating the deliverance of the Hebrews from bondage in Egypt, will be ushered in tomorrow at sundown with sermons by more than 1,600 rabbis throughout the country, appealing for aid for the 1,400,000 Jewish war survivors in Europe who are "not free from the specters of starvation, homelessness and persecution."

The rabbis will urge support of the \$100,000,000 campaign of the United Jewish Appeal for Refugees, Overseas Needs and Palestine, 342 Madison Avenue, according to an announcement yesterday by Charles J. Rosenbloom, William Rosenwald and Dr. Jonah B. Wise, national chairmen of the appeal.

Think of Europe's Suffering

"This year," the chairmen said, "the Jews of the world will celebrate the first Passover in thirteen years that will be free from the threat of Hitlerism and mass persecution. It will be the first Passover of peace since the world was plunged into the bloodiest war in history more than six years ago. And yet, it will not be an occasion for unrestrained rejoicing or celebration.

"We shall certainly be grateful that the remnants of Europe's Jews have been rescued from total annihilation by Hitler. And yet we shall be faced with a picture of cruel suffering and indescribable homelessness that will fill even this Passover with foreboding and anxiety. And on this very Passover when we here enjoy a full measure of security, of peace and of plenty, of freedom and of hope for the future, we cannot keep from our minds or hearts the picture of the broken remnants of European Jewry still in the depths of despair."

An additional million dollars worth of food and other supplies will be purchased by the Joint Distribution Committee, 270 Madison Avenue, and rushed to Poland for the emergency relief of tens of thousands of Polish Jews now returning to that country from the Soviet Union, where they found haven in the war years, it was announced yesterday by Edward M. M. Warburg, chairman of the committee.

He said that in response to the call for help from the present surviving Jewish community of Poland, the JDC voted a special emergency appropriation of \$1,000,000 last week and began arrangements for the purchase of the supplies. The emergency grant

brought the total aid appropriated for Jews in Poland by the JDC thus far this year to \$3,100,000. The funds of the JDC are derived in the United States from the United Jewish Appeal.

Silver Speaks For Zionism

Dr. Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America, in a pre-Passover message, voiced yesterday his conviction that "the day is not far off when every living Israelite will ally himself with the Zionist idea and its redemptive message, and that for thousands the dawn of that alliance with dignity and freedom will arise."

"Despite great cause for just rejoicing," the New York Board of Jewish Ministers, Inc., 150 Nassau Street, called attention to "the terrible plight of the surviving Jewish remnant in Europe."

Passover is observed for one week by reform Jews and for eight days by the orthodox. During the entire period, the orthodox eat matzoth—unleavened bread—to recall the hardships of their ancestors during the Exodus.

NYH7 Apr 30 1946

Britain Is Seen Likely to Accept Palestine Plan

Report To Be Discussed by Cabinet; Empire Parley Debates Its Implications

By Don Cook

From the Herald Tribune Bureau
Copyright, 1946, New York Tribune Inc.
LONDON, April 30.—Acceptance of the Anglo-American Palestine inquiry committee report by the British government within a matter of weeks was expected tonight, despite the fact that such action will represent almost complete reversal of the policy laid down in the White Paper of 1939.

In an atmosphere of considerable caution, the report was released in London with no comment. There has been no Cabinet discussion or consideration of its ten recommendations yet, a Foreign Office spokesman said, and until there is Cabinet action there will be no comment. While it was pointed out officially that the British are not bound to accept the recommendations, it was clear that politically there is virtually no other choice.

As one source put it, "It would be foolish to set up a committee and give its work as much importance as the inquiry has had, and then treat its report simply as interesting reading." On the other hand, however, there was considerable satisfaction that the recommendations still allow Britain leeway of policy, in so far as the transfer of its mandate into a trusteeship agreement, and other administrative matters are concerned.

The report was discussed at length today at the Empire conference meeting attended by Prime Minister Clement R. Attlee, of Great Britain; Joseph B. Chifley, of Australia; Jan Christian Smuts, of South Africa, and Vice-Premier Walter Nash, of New Zealand. No decision on the part of the Empire countries is called for, but with the Middle East of such prime consideration in Empire policy, their concern in the question is obvious.

Appeal to U. S.

Aside from the immediate possibility of renewed clashes in Palestine, the chief concern of the Arabs toward the recommendation for immediate immigration of 100,000 Jewish refugees. Although the report asserts that neither Arab nor Jew should dominate Palestine, and urges the administering power to take full steps to raise Arab living standards, the bare fact that 100,000 Jews are to be admitted to the country is, in the British view, enough to upset the political balance, not only of Palestine, but the entire Middle East.

The next great question, so far as Britain is concerned, is the attitude of the United States: how far America is willing to go in backing up its six committee representatives who are generally regarded as having dominated the decisions, which the report contains? The urging of the committee that "other members of the United Nations" lighten the burden of the mandatory power is, so far as Britain is concerned, nothing more nor less than an appeal to the United States.

Editorially, the report was greeted by the London "Daily Mail" and other papers tonight as a vindication for Britain's administration of the country since 1919.

ארץ ישראל באריכת זוער היינא פארעפנמליכט

The Day am 30 1946

אויף צו שטודירען די אירישע פראגע אין פארבינדונג מיט ארץ ישראל, און איר פולער באריכט מוז זיין א גאנץ היפשער. דאס וואס פון דעם גאנצען באריכט איז באקאנט ביי איצט בלויז איין רעקאמענדאציע, וואס איז גינסטיג פאר אירען — דאס אריינלאזען פון 100,000 אירען — איז נישט קיין גרעסערע צו שטודירען די אירישע פראגע אין פארבינדונג מיט ארץ ישראל, און איר פולער באריכט מוז זיין א גאנץ היפשער. דאס וואס פון דעם גאנצען באריכט איז באקאנט ביי איצט בלויז איין רעקאמענדאציע, וואס איז גינסטיג פאר אירען — דאס אריינלאזען פון 100,000 אירען — איז נישט קיין גרעסערע צו שטודירען די אירישע פראגע אין פארבינדונג מיט ארץ ישראל, און איר פולער באריכט מוז זיין א גאנץ היפשער.

עס איז זיך פארצושטעלען, אז אויך דער ציוניסטישער עמור"ד דושענמי קאנסיל און די אירישע אנגעטור וועלען האבען עפעס צו זאגען וועגען דעם באריכט, וועלכער איז א היכטארישע פאסירונג.

אויף צו שטודירען די אירישע פראגע אין פארבינדונג מיט ארץ ישראל, און איר פולער באריכט מוז זיין א גאנץ היפשער. דאס וואס פון דעם גאנצען באריכט איז באקאנט ביי איצט בלויז איין רעקאמענדאציע, וואס איז גינסטיג פאר אירען — דאס אריינלאזען פון 100,000 אירען — איז נישט קיין גרעסערע צו שטודירען די אירישע פראגע אין פארבינדונג מיט ארץ ישראל, און איר פולער באריכט מוז זיין א גאנץ היפשער.

ספעציעלער באריכט צום "טאג"

דער באריכט פון דער אנגלא-אמעריקאנער קאמיסיע וועגען ארץ ישראל וועט פארעפנטליכט ווערן מארגען, און כאטש עס זיינען נאך נישט באקאנט אלע פונקטען פון באריכט און אלע רעקאמענדאציעס פון דער קאמיסיע, איז אבער זיכער איין פונקט, און דאס איז, אז די קאמיסיע רעקאמענדירט אריינצולאזען 100,000 אירישע אימיגראנטען אין ארץ ישראל אזוי שנעל ווי מעגליך.

דאס איז אבער נישט די איינציגע רעקאמענדאציע פון דער קאמיסיע. ווי עס איז באקאנט, האט די קאמיסיע געארבייט פולע 4 חדשים

Byrnes and Bevin Talk
LONDON, April 30 (UP).—United States Secretary of State James F. Byrnes and British Foreign Minister Ernest Bevin have begun preliminary talks in Paris on the report of the Anglo-American Committee of Inquiry on Palestine, political sources said here tonight.

These sources said America and Britain planned to set up joint consultative machinery to examine the committee's recommendations and reach a decision on future action.

The talks between Byrnes and Bevin, who are attending the Big Four Foreign Ministers meeting, began before today's publication of the report and will continue until consultation machinery is established.